

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงาน
ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
ธนกร พจน์ธนาบันเทิง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2559

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงาน
ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

พฤษภาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงาน
ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2559

ธนกร พจน์ธนาบันเทิง. (2559). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของ นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ) กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ ดร.ธนภูมิ อติเวทิน.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานที่มีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และอาศัยอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ ไคสแควร์ และสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า

1. นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุน ด้านลักษณะการลงทุน ด้านแหล่งที่มาของเงินทุน และด้านกลุ่มทรัพย์สินที่มีการซื้อขายบ่อยครั้ง แตกต่างกัน
2. ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท เชิงปริมาณ ประกอบด้วย รายได้ของกิจการ กำไรต่อหุ้น จำนวนหุ้นสามัญที่จดทะเบียน จำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์
3. ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง และด้านระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์

FACTORS INFLUENCING INVESTING BEHAVIOR IN STOCK MARKET AMONG
WORKING – AGE INVESTORS IN BANGKOK AREA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirement for the
Master of Business Administration Degree in Management
at Srinakharinwirot University

May 2016

Thanakorn Pojtanabuntoeng. (2016). *Factors Influencing Investing Behavior in Stock Market among Working - Age Investors in Bangkok Area*. Master Project, M.B.A.

(Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Dr.Tanapoom Ativetin.

The objective of this research was to factors influencing stock exchange investment behavior of working-age investors in Bangkok. The samples used in this research was 400 working-age investors investing in the Thai Stock Exchange and living the Bangkok area. Questionnaires were used for data collection. The statistics used for data analysis consisted of frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, and statistics used for hypothesis testing were Chi-square test and Pearson's correlation coefficient.

The findings revealed that Investors with different investment experiences had different investing behavior in the aspects of investment types, capital resource, and frequently - exchanged stock. Fundamental quantitative factors of a company including corporate income, earnings per share, the number of registered common shares, and the number of liquidated common shares correlated with investing behaviors in terms of average duration of share holding. Rational Motive Factors correlated with investing behavior in terms of trading volume, the number of shares, and average duration of share holding.

ประกาศขอบคุณการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์สามารถถูกล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยการสนับสนุนทั้งกำลังกายและกำลังใจจาก คุณย่า บิดามารดา ป้า พี่สาว และความช่วยเหลือจากอาจารย์ ดร.ชนภูมิ อติเวทิน ที่สละเวลาอันมีค่าตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการ ให้คำแนะนำ และช่วยแก้ปัญหา รวมถึงการให้ข้อเสนอแนะที่ดีในการทำสารนิพนธ์นี้มาตลอด จนทำให้สารนิพนธ์นี้สำเร็จถูกล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ไพบุลย์ อาชารุ่งโรจน์ และ อาจารย์ จิตอุษา ชันทอง ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย และให้ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ ที่ได้อบรมสั่งสอนประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย รวมถึงเจ้าหน้าที่โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่าน และเพื่อนนิสิต คณะสังคมสังคมศาสตร์ ภาควิชาบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ และมิตรภาพที่ดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือและสละเวลาในการตอบแบบสอบถามที่มีส่วนสำคัญในการทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จด้วยดี

ท้ายสุดนี้ คุณงามความดีและประโยชน์อันเกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณย่า ตายาย บิดามารดา ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด รวมถึงอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาอบรมสั่งสอน ข้าพเจ้า จนกระทั่งประสบผลสำเร็จ

ธนกร พจน์ธนาบันเทิง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
สมมติฐานในการวิจัย	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน.....	7
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์การลงทุน	10
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ	12
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม	16
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท	19
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักลงทุน	23
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ	29
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	31
ทฤษฎีประชากรศาสตร์	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
3 วิธีดำเนินการวิจัย	43
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	43
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
สถิติที่ใช้ในการทดสอบ	101
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	106
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐานวิธีการดำเนินการศึกษา และการค้นคว้า	106
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	110
อภิปรายผล	117
ข้อเสนอแนะ	120
บรรณานุกรม	122
ภาคผนวก	126
ภาคผนวก ก	127
ภาคผนวก ข	133
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	135

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านสำนักงานบริการด้านหลักทรัพย์ของบริษัทสมาชิก จำแนกตามรายจังหวัดและรายภูมิภาค ปี 2557 (หน่วย: ล้านบาท)	32
2 จำนวน และร้อยละ ของข้อมูลทั่วไป	54
3 จำนวน และร้อยละ ของข้อมูลทั่วไป (หลังจัดกลุ่มใหม่)	57
4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยพื้นฐาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการ ตัดสินใจลงทุน	59
5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยด้านแรงจูงใจ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการ การตัดสินใจลงทุน	61
6 จำนวน และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ ในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยของผู้ลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร	63
7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยของผู้ลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร	64
8 การทดสอบอิทธิพลระหว่างเพศ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน ลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำ	65
9 การทดสอบอิทธิพลระหว่างอายุ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน ลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำ	67
10 การทดสอบอิทธิพลระหว่างสถานภาพสมรส กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาด หลักทรัพย์ในด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ ซื้อขายเป็นประจำ	69
11 การทดสอบอิทธิพลระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาด หลักทรัพย์สมรสในด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่ม หลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำ	71
12 การทดสอบอิทธิพลระหว่างระดับรายได้ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาด หลักทรัพย์ในด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ ซื้อขายเป็นประจำ	73
13 การทดสอบอิทธิพลระหว่างอาชีพ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ใน ด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็น ประจำ	76

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 การทดสอบอิทธิพลระหว่างประสบการณ์ในการลงทุน กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำ	78
15 การทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์	83
16 การทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์	85
17 การทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์	88
18 การทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์	91
19 การทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์	95
20 การทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์	98
21 สถิติและผลการทดสอบสมมติฐาน	101

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2 ภาพรวมการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน	11
3 วัฏจักรธุรกิจ	13
4 กระบวนการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (การวิเคราะห์อุตสาหกรรม)..	17
5 ลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุน	26
6 แสดงลำดับขั้นตอนของความต้องการตามทฤษฎีของมาสโลว์	30

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เนื่องจากกลุ่มคนวัยทำงานเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการหารายได้ จึงทำให้คนวัยทำงานมีการตัดสินใจในเรื่องต่างๆด้วยตนเอง รวมถึงการยอมรับต่อความเสี่ยงที่เกิดจากการลงทุนได้มากกว่าในอดีต จึงทำในช่วงที่ผ่านมามีการเพิ่มขึ้นของนักลงทุนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนวัยทำงานที่มีการเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ไว้กับบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งส่วนใหญ่กลุ่มคนวัยทำงานจะลงทุนในหลักทรัพย์โดยไม่คำนึงถึงปัจจัยพื้นฐานของหลักทรัพย์นั้นๆ ซื้อขายตามคำแนะนำของนักวิเคราะห์ที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน ก.ล.ต. ผู้แนะนำการลงทุน ซื้อขายตามนักลงทุนรายใหญ่ และ/หรือ นักลงทุนสถาบัน ที่สำคัญยังไม่มีวินัยในการลงทุน ซึ่งทำให้นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานอาจไม่ได้รับผลตอบแทนในอัตราที่ต้องการได้ หรืออาจก่อให้เกิดการขาดทุนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เริ่มขึ้นในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2505 ในรูปห้างหุ้นส่วนจำกัด ในปีต่อมาได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดและเปลี่ยนชื่อเป็น "ตลาดหุ้นกรุงเทพ" (Bangkok Stock Exchange) แต่ไม่ได้รับความสนใจจากประชาชน โดยมีมูลค่าการซื้อขายมีเพียง 160 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2511 และ ลดลงต่ำสุดในปี พ.ศ. 2515 มูลค่าการซื้อขายหุ้นที่ต่ำสุดมีเพียง 26 ล้านบาทเท่านั้น ดังนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) จึงได้เสนอแผนการจัดตั้งตลาดทุนดังกล่าวขึ้นเป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2517 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 ในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรก เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2534 และในปี พ.ศ. 2535 ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 โดยกำหนดให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)

ปัจจุบัน ณ วันที่ 2 เมษายน 2558 พบว่ามีหลักทรัพย์ทั้งหมดจำนวน 1,591 หลักทรัพย์ จำนวนบริษัท 506 บริษัท บริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 38 บริษัท มูลค่าซื้อขายรวม 43,331.26 ล้านบาท แบ่งเป็น สถาบันภายในประเทศ มูลค่าการซื้อขาย 6,418.03 ล้านบาท มูลค่าการขาย 3,555.80 ล้านบาท บริษัทหลักทรัพย์ มูลค่าการซื้อขาย 5,549.87 ล้านบาท มูลค่าการขาย 4,825.86 ล้านบาท นักลงทุนต่างประเทศ มูลค่าการซื้อขาย 11,886.0 ล้านบาท มูลค่าการขาย 11,123.55 ล้านบาท นักลงทุนทั่วไปในประเทศ มูลค่าการซื้อขาย 19,477.36 ล้านบาท มูลค่าการขาย 23,826.04 ล้านบาท เมื่อจำแนกเป็นรายจังหวัดจะพบว่ากรุงเทพมหานคร เป็นจังหวัดที่มีปริมาณการซื้อขายสูงสุด และมีจำนวนสาขาของบริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสูงสุด (ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย)

ตลอดระยะเวลา 40 ปี ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ทำหน้าที่เป็นตลาดรองสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ที่เสนอขายในตลาดทุน ช่วยให้ธุรกิจต่างๆ สามารถระดมเงินทุนเพื่อขยายกิจการ สร้างผลผลิต และนำความเจริญก้าวหน้ามาสู่ประเทศไทย พร้อมทั้งจัดให้มีศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ยังช่วยให้ผู้มีเงินออมสามารถลงทุนในกิจการต่างๆ ที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าเงินออมของตน

จากสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทย และด้วยอัตราผลตอบแทนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีอัตราต่ำกว่าผลตอบแทนในรูปแบบของเงินออม จึงทำให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นที่นิยมของผู้ที่ต้องการผลตอบแทนในอัตราที่มากดังจะเห็นได้จากปริมาณการซื้อขายเฉลี่ยรายวันในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีปริมาณที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีจำนวนบริษัทที่ต้องการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพื่อต้องการเงินทุนอยู่ตลอดเวลา

ด้วยความนิยมในการเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์การทราบถึงปัจจัยที่นักลงทุนใช้ประกอบการตัดสินใจจะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่บริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ จะได้ใช้ประกอบในการพิจารณาให้คำแนะนำแก่นักลงทุนได้อย่างเหมาะสมกับผู้ที่สนใจลงทุน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งจะประกอบด้วย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านอุตสาหกรรม และปัจจัยด้านบริษัท (เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ) รวมถึงปัจจัยด้านแรงจูงใจ ซึ่งประกอบด้วย ด้านเหตุผล และด้านอารมณ์ ทั้งนี้ปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญต่อนักลงทุนที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ใด โดยพิจารณาจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านอุตสาหกรรม และปัจจัยด้านบริษัท โดยอาศัยแรงจูงใจด้านเหตุผล และด้านอารมณ์ ทำให้เกิดการลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในประเด็นต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ย การศึกษา ประสบการณ์ซื้อขายหลักทรัพย์
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านอุตสาหกรรม และด้านบริษัท ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล ด้านอารมณ์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาและตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของกลุ่มนักลงทุนกลุ่มวัยทำงาน
2. เพื่อเป็นประโยชน์แก่นายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ในการศึกษาและสามารถให้คำแนะนำการลงทุนในหลักทรัพย์แก่นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้จะศึกษาถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งปัจจัยดังกล่าวประกอบด้วยลักษณะส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยแรงจูงใจ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปี ถึง 60 ปี ที่มีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่อาศัยอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปี ถึง 60 ปี ที่มีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตร กรณิไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนและกำหนด ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณไม่เกิน 5% (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 26) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน เพิ่มจำนวนตัวอย่าง 15 คน โดยรวมจำนวนตัวอย่างเป็น 400 คน โดยวิธีสุ่มตัวอย่างมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การสุ่มตัวอย่างแบบแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกตัวอย่างจากบุคคลที่อยู่ในวัยทำงานที่เปิดบัญชีไว้กับบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ
2. การสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความสะดวก (Convenience Sampling) เป็นการเลือกตัวอย่างจากบุคคลที่เปิดบัญชีไว้กับบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนกว่าจะครบจำนวน 400 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

การศึกษาค้นคว้านี้ได้กำหนดตัวแปรอิสระ (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ลักษณะส่วนบุคคล

1.1.1 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

1.1.2 อายุ

- 1) 21 - 30 ปี
- 2) 31 - 40 ปี
- 3) 41 - 50 ปี
- 4) 51 - 60 ปี

1.1.3 การศึกษา

- 1) ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าอนุปริญญา
- 2) ปริญญาตรี
- 3) สูงกว่าปริญญาตรี

1.1.4 สถานภาพสมรส

- 1) โสด
- 2) สมรส / อยู่ด้วยกัน
- 3) หย่าร้าง / หม้าย / แยกกันอยู่

1.1.5 รายได้

- 1) น้อยกว่า 20,000 บาท
- 2) 20,001 – 40,000 บาท
- 3) 40,001 – 60,000 บาท
- 4) 60,001 – 80,000 บาท
- 5) 80,001 บาทขึ้นไป

1.1.6 อาชีพ

- 1) ข้าราชการ
- 2) พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 3) พนักงานบริษัทเอกชน
- 4) ประกอบธุรกิจส่วนตัว

1.1.7 ประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์

- 1) น้อยกว่า 1 ปี
- 2) ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป

- 1.2 ปัจจัยพื้นฐานทางการลงทุน
 - 1.2.1 ด้านเศรษฐกิจ
 - 1.2.2 ด้านอุตสาหกรรม
 - 1.2.3 ด้านบริษัท
- 1.3 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ต่อการลงทุนในหลักทรัพย์
 - 1.3.1 ด้านเหตุผล
 - 1.3.2 ด้านอารมณ์

2. **ตัวแปรตาม (Dependent Variable)** แบ่งเป็นดังนี้คือ พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **บริษัทหลักทรัพย์** หมายถึง บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ประเภทนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535
2. **หลักทรัพย์** หมายถึง หลักทรัพย์ที่ได้รับการจดทะเบียนและได้รับการอนุญาตให้ทำการซื้อขายได้ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. **ปัจจัยพื้นฐาน** ประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ
 - 3.1 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ หมายถึง วัฏจักรธุรกิจ ผลผลิตมวลรวมประชาชาติเบื้องต้น ผลผลิตอุตสาหกรรม อัตราดอกเบี้ยทั้งในและต่างประเทศ นโยบายการคลัง นโยบายการเงิน นโยบายเศรษฐกิจอื่นๆ ของรัฐบาล
 - 3.2 ปัจจัยด้านอุตสาหกรรม หมายถึง วัฏจักรธุรกิจ วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรม โครงสร้างการแข่งขันของอุตสาหกรรม
 - 3.3 ปัจจัยด้านบริษัท หมายถึง ประเภทบริษัท ลักษณะของบริษัทในเชิงคุณภาพ และลักษณะของบริษัทในเชิงปริมาณ
4. **คนวัยทำงาน** หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปี ถึง 60 ปี มีรายได้ มีอาชีพประจำ หรืออิสระ และมีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
5. **ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์** หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้นักลงทุนทำการตัดสินใจซื้อหรือขายหลักทรัพย์โดยใช้ความรู้สึกด้านอารมณ์ หรือไม่ได้ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ
6. **พฤติกรรมการลงทุน** หมายถึง การกระทำของนักลงทุนที่เข้าไปซื้อหรือขายหลักทรัพย์ผ่านบริษัทหลักทรัพย์

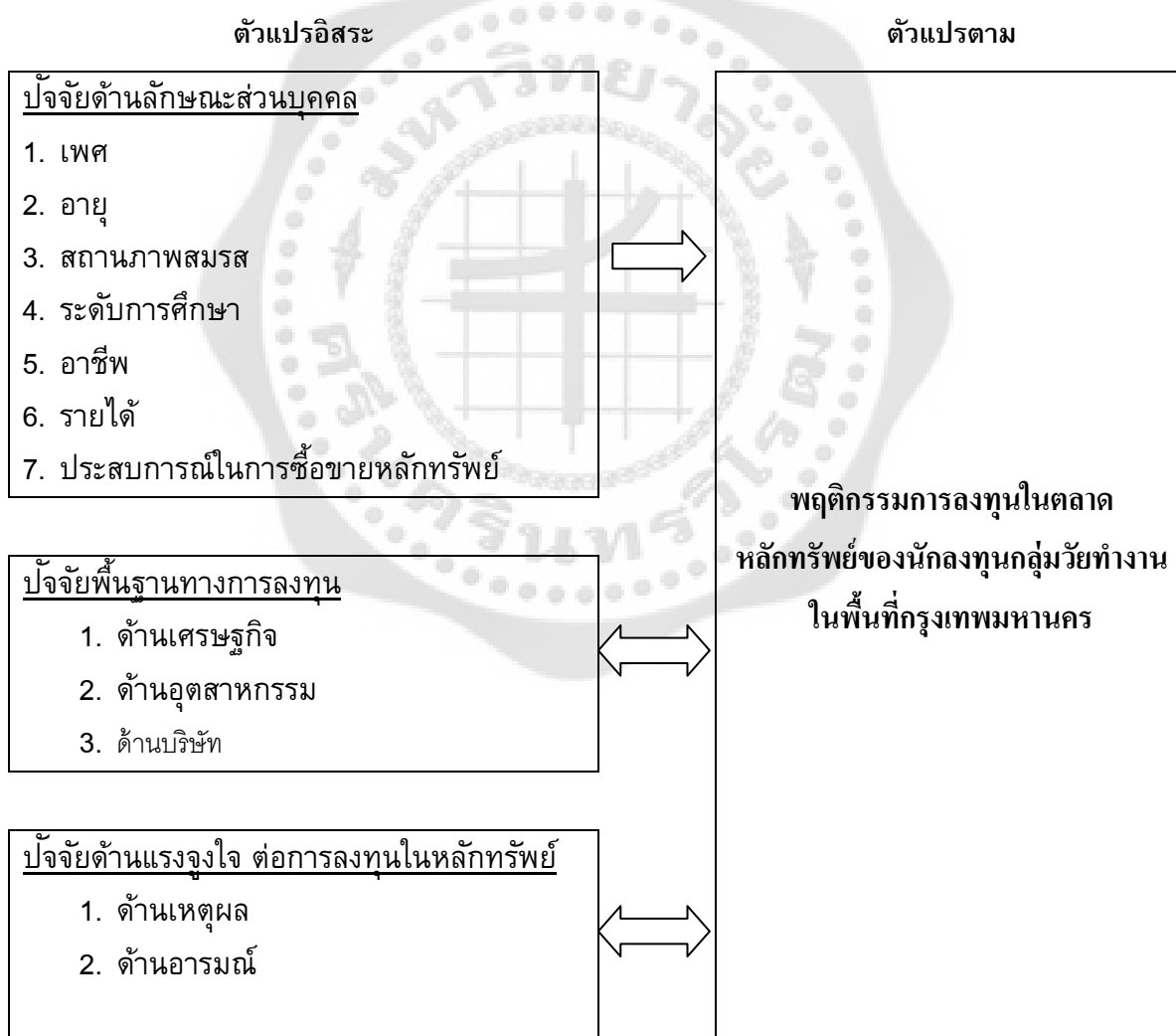
สมมติฐานในการวิจัย

1. นักลงทุนที่มีลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และประสบการณ์ในการซื้อหลักทรัพย์ แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

2. ปัจจัยพื้นฐาน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านอุตสาหกรรม ปัจจัยด้านบริษัท มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

3. ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเหตุผล และ ปัจจัยด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 2

ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษางานวิจัยได้รวบรวมค้นคว้าข้อมูล ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มาเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 10 หัวข้อย่อย ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์การลงทุน
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ
4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม
5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท
6. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักลงทุน
7. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
8. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
9. ทฤษฎีประชากรศาสตร์
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนของนักลงทุนนั้นมีมากมาย สามารถแยกออกเป็นลำดับและสรุปได้ดังต่อไปนี้

1.1 แนวความคิดในการลงทุน

การลงทุนเกิดขึ้นได้เมื่อผู้มีเงินออม ได้นำเงินออมเหล่านั้นไปลงทุนในสินทรัพย์ เช่น ที่ดิน อาคาร เครื่องจักร เพื่อผลิตสินค้าออกสู่ตลาด แต่ผู้เงินออมบางรายไม่มีความสามารถและประสบการณ์ที่ดีพบในการประกอบอาชีพด้วยตนเอง จึงมีการนำเงินออมเหล่านั้นไปฝากไว้กับสถาบันการเงิน เพื่อให้สถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างผู้มีเงินออมและนักลงทุน นอกจากนั้นยังมีการลงทุนอีกลักษณะหนึ่งคือ การนำเงินออมไปซื้อหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ เงินลงทุนประเภทนี้นับว่าเป็นส่วนช่วยให้ธุรกิจต่างๆ สามารถขยายธุรกิจได้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการทำให้ธุรกิจสามารถเพิ่มเงินทุนของกิจการจนกิจการมีขนาดใหญ่มากขึ้น ผลทำให้ระบบเศรษฐกิจมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ความมั่นคงของประชากร ฐานะทางการเงิน การนำเข้าส่งออก ฯลฯ ก็จะได้ตามขึ้นไปด้วย

นักลงทุนทุกรายทุกรายจะนำเงินออมส่วนเกินที่เหลือจากการใช้จ่ายใช้สอย ไปลงทุนในรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามความสามารถและประสบการณ์ของแต่ละคนถนัด เพราะในสถานการณ์ความเป็นจริงในการดำรงชีพ รายได้และค่าใช้จ่ายในการบริโภคจะไม่สมดุลกันอย่างพอดี ถ้ามีรายได้น้อยกว่าค่าใช้จ่ายในการบริโภค บุคคลนั้นจะเหลือไว้เป็นเงินออมและจะนำเงินออมนั้นออกมาใช้ในอนาคตเมื่อมีความต้องการใช้ในการบริโภคที่มากกว่ารายได้ที่ได้รับ หรืออาจจะนำเงินนั้นออกมาทำให้ค่ามากขึ้น โดยการนำเงินออมนั้นไปลงทุน ฉะนั้นจะต้องพิจารณาว่าจะใช้เงินออมนั้นเพื่อการบริโภคหรือเก็บไว้เพื่อหาดอกผลและค่อยใช้เพื่อการบริโภคในอนาคต แนวคิดนี้จึงเป็นสาระสำคัญของ การออมและการลงทุน ในทางตรงข้ามถ้ามีรายได้น้อยกว่ารายจ่ายในการบริโภค บุคคลผู้นั้นก็ต้องกู้เงินเพื่อใช้ในการบริโภค หรืออาจจะกู้เงินเพื่อนำเงินที่กู้มานั้นไปลงทุนเพื่อให้ได้ผลตอบแทนในอัตราที่สูงกว่าเงินที่กู้ยืมมา

ดังนั้นการลงทุนจึงเป็นการที่บุคคลยอมสละความสุขหรือความพอใจในการบริโภคหรือใช้ประโยชน์จากรายได้ที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้ได้ประโยชน์หรือดอกผลที่พึงได้ ซึ่งจะช่วยให้สามารถได้รับความสุขหรือความพอใจในการบริโภคในอนาคต โดยการนำรายได้ในปัจจุบันที่เหลือเป็นเงินออมไปลงทุนนั่นเอง

1.2 ขอบเขตและความหมายของการลงทุน

ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของการลงทุน ไว้ดังนี้

การลงทุน หมายถึง ภาระผูกพันในช่วงระยะเวลาหนึ่งของเงินทุนจำนวนหนึ่ง เพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนในอนาคตที่มากกว่าจะชดเชยภาระผูกพันในช่วงระยะเวลาหนึ่งที่นำเงินมาลงทุน อัตรารายได้และความไม่แน่นอนในอนาคตของเงินลงทุนจำนวนหนึ่ง (Reilly. 1979: 5)

การลงทุน หมายถึง การนำเงินออมหรือเงินที่สะสมไว้ หรือเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงิน ไปซื้อเครื่องมือ เครื่องจักร ที่ดิน หรือสินทรัพย์อื่นๆ เช่น หลักทรัพย์ เพื่อก่อให้เกิดผลตอบแทนอาจอยู่ในรูปแบบของกำไร ดอกเบี้ย หรือเงินปันผล สุดแล้วแต่ประเภทของเงินลงทุน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2531: 5)

การลงทุน หมายถึง การใช้เงินลงทุนในปัจจุบันเพื่อหวังรายได้หรือผลตอบแทนจากเงินลงทุนนั้นในอนาคต รายได้นี้อาจอยู่ในรูปของดอกเบี้ย เงินปันผล ค่าเช่า และอื่นๆ (ดาริณี ตัณฑวิเชษฐ์. 2525: 1)

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า “การลงทุน” เป็นการนำรายได้จากส่วนที่เหลือจากการบริโภค ที่เรียกว่าเงินออม รวมทั้งเงินกู้ยืม ไปหาผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เช่น กำไร ดอกเบี้ย เงินปันผล หรือผลตอบแทนในรูปแบบอื่นๆ

การลงทุน สามารถแยกเป็นหลายลักษณะ ดังนี้

1. การลงทุนของผู้บริโภค (Consumer Investment) ผู้บริโภค คือ บุคคลที่ซื้อสินค้าเพื่อนำมาใช้ในการบริโภคขั้นสุดท้าย เช่น ซื้อบ้านเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย ซื้อรถยนต์เพื่อให้เป็นพาหนะใน

การเดินทาง ซื้ออาหารเพื่อบริโภค เป็นต้น ซึ่งการซื้อสินค้าไว้เพื่อการบริโภคในขั้นสุดท้ายจะไม่ถึงว่าเป็นการลงทุน แต่ถ้าซื้อ บ้าน รถยนต์ เพื่อเอาไว้ขายต่อหรือให้เช่าโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้กำไรหรือค่าเช่า จึงจะถือว่าเป็นการลงทุน

2. การลงทุนในทางธุรกิจ (Business Investment) เป็นการซื้อสินทรัพย์ต่างๆ เช่น ที่ดิน อาคาร เครื่องจักร ฯลฯ ของกิจการเพื่อนำไปใช้ในการประกอบธุรกิจ โดยมีจุดประสงค์ คือ กำไร เป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นธุรกิจการผลิต ธุรกิจการค้า ธุรกิจบริการ ถือเป็นการลงทุนทั้งสิ้น

3. การลงทุนเศรษฐกิจ (Economic Investment) เป็นการลงทุนเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศโดยมวลรวม เช่น ภาครัฐบาลมีการจัดสรรเงินทุนในกิจการสาธารณูปโภคเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตให้กับประชาชน ทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ส่วนในภาพเอกชนอาจมีการลงทุนในทางเศรษฐกิจ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศโดยมวลรวม เช่น การลงทุนตั้งโรงงานผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายเป็นสินค้าส่งออกไปยังต่างประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ คือ ทำให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้เพิ่มขึ้น มีมาตรฐานการครองชีพที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้เศรษฐกิจขยายตัวมีเงินตราสกุลต่างประเทศไหลเข้าสู่ประเทศไทยมากขึ้น ทำให้ลดการขาดดุลการค้าและดุลการชำระเงิน

4. การลงทุนทางการเงินหรือการลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) เป็นการลงทุนซื้อหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นสามัญ และหน่วยลงทุน นักลงทุนประเภทนี้ไม่ได้เป็นนักลงทุนทางตรงแต่ถือเป็นนักลงทุนทางอ้อม ผลตอบแทนที่นักลงทุนจะได้รับคือ ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลซึ่งขึ้นอยู่กับชนิดของหลักทรัพย์ และอีกส่วนหนึ่งคือกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ (Capital gain) แต่ในบางครั้งนักลงทุนอาจได้รับผลตอบแทนจากการซื้อขายหลักทรัพย์

1.3 ความสำคัญของการลงทุน

การลงทุนเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งสำหรับระบบเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน เพราะการลงทุนก่อให้เกิดการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค นอกจากนั้น ยังทำให้การจ้างงานทำให้ประชาชนมีรายได้มากขึ้น เพื่อเป็นการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น และการลงทุนยังก่อให้เกิดการเพิ่มพูนของเงินตรา เมื่อมีการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ หากไม่มีการลงทุนประชาชนย่อมต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนสินค้าอุปโภคบริโภค ประชาชนส่วนหนึ่งต้องประสบปัญหาการว่างงาน ผลที่ตามมาคือความยากจน ฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนจะแย่ลง ซึ่งส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ดังนั้นการลงทุนจึงมีความสำคัญต่อประเทศอย่างมาก

ในระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม ประชาชนมีบทบาทสำคัญทั้งในฐานะผู้บริโภคและในฐานะผู้ประกอบการผลิต จำหน่ายและให้บริการ ผู้ประกอบธุรกิจหรืออุตสาหกรรมหวังได้ผลกำไรเป็นสิ่งตอบแทน ภาครัฐจะอำนวยความสะดวกให้ในด้านสาธารณูปโภคที่สำคัญให้แก่ประชาชน ดังนั้นการ

ลงทุนไม่ว่าเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชนล้วนแล้วมีผลต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศแทบทั้งสิ้น

กล่าวโดยสรุป การลงทุนมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ดังต่อไปนี้

1. ก่อให้เกิดรายได้ เมื่อมีการลงทุนทางธุรกิจหรือเศรษฐกิจ นักลงทุนย่อมได้รับผลตอบแทนในรูปของกำไร เงินปันผล หรือดอกเบี้ย นอกจากนี้การลงทุนยังก่อให้เกิดการจ้างงานทำให้ประชาชนมีรายได้ ผลตอบแทนที่ประชาชนได้รับย่อมมีผลให้ความเป็นอยู่ของประชาชนโดยรวมดีขึ้น

2. ก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การลงทุนก่อให้เกิดการจ้างงานทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น อำนาจการซื้อของประชาชนย่อมมีเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ทำให้มีนักลงทุนผลิตสินค้าเพื่อตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นและมีรายได้ที่เหลือจากการบริโภคที่อยู่ในรูปของเงินออมของประชาชนก็จะไหลเวียนไปสู่การลงทุนในรูปของเงินกู้ยืม หรือการลงทุนซื้อหลักทรัพย์จากธุรกิจโดยตรง ผู้ที่ต้องการใช้เงิน เมื่อได้รับเงินก็อาจนำไปใช้จ่ายโรงงานหรือปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิตทำให้มีผลผลิตเพิ่มมากขึ้น

ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นการลงทุนของภาครัฐบาลหรือภาคเอกชน การลงทุนในประเทศหรือต่างประเทศ ล้วนแล้วมีผลทางเศรษฐกิจโดยรวมต่อประเทศทั้งสิ้น

1.4 จุดมุ่งความในการลงทุน

1. **ผลตอบแทนในรูปของรายได้ประจำ (Fixed Income)** เป็นผลตอบแทนที่นักลงทุนจะได้รับเป็นระยะๆ อย่างสม่ำเสมอตลอดเวลาที่นักลงทุนถือหลักทรัพย์นั้นไว้ เช่น ดอกเบี้ยของหุ้นกู้ พันธบัตร เงินปันผลของหุ้นสามัญหรือหุ้นบริมสิทธิ เป็นต้น

2. **ผลตอบแทนในรูปของกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ (Capital Gain)** ผลตอบแทนที่นักลงทุนได้รับจากการซื้อหลักทรัพย์ในราคาต่ำและขายหลักทรัพย์ในราคาที่สูงกว่าตอนซื้อหลักทรัพย์นั้นมา แต่กำไรประเภทนี้ขึ้นอยู่กับภาวะวิเคราะห์ข้อมูลและการตัดสินใจของนักลงทุน

3. **ผลตอบแทนในรูปแบบอื่น ๆ (Other Incentives)** ผลตอบแทนที่นักลงทุนแต่ละคนต้องการย่อมแตกต่างกันด้วยเหตุผลและสิ่งจูงใจของแต่ละบุคคล เช่น การลงทุนในรูปแบบของการซื้อหน่วยลงทุน LTF หรือ RMF เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้ เป็นต้น

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์การลงทุน

(An Approach to Investment Analysis)

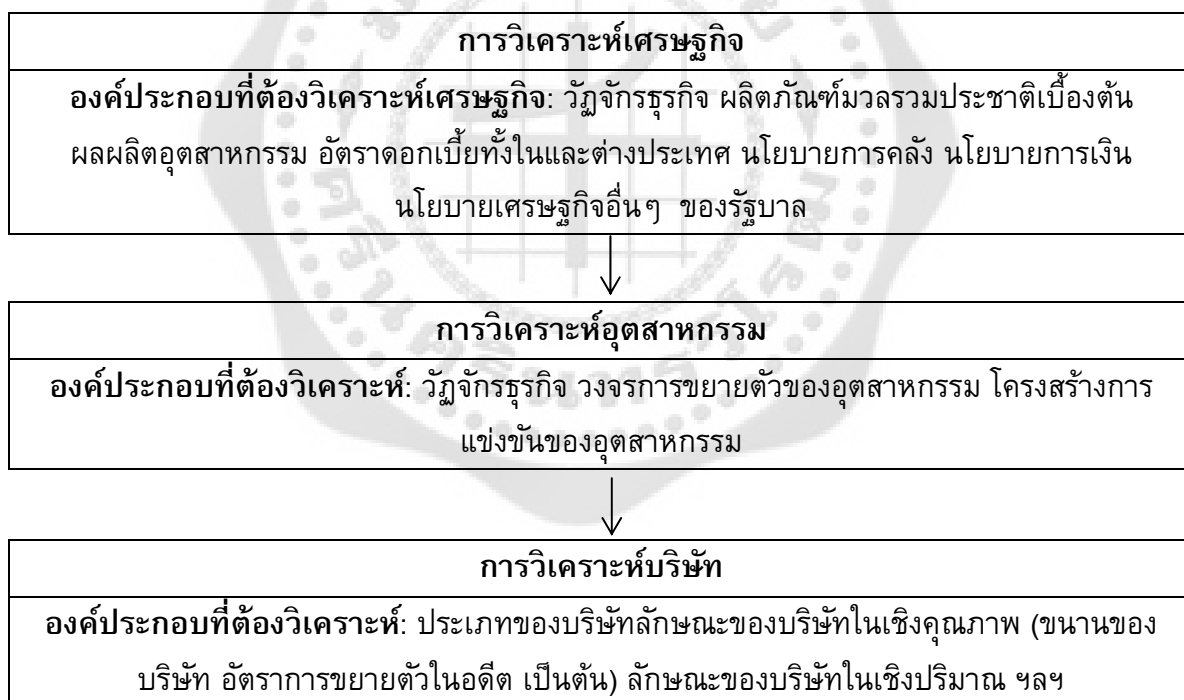
การวิเคราะห์การลงทุน หมายถึง การศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะเจาะจง คุณภาพ แนวโน้ม และมูลค่าของการลงทุนในหลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินโดยเฉพาะ นักลงทุนอาจทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบในด้านปริมาณ หรือมูลค่าการลงทุน ตลอดจนด้านคุณภาพระหว่าง

หลักทรัพย์ที่ต้องการลงทุน โดยทั่วไปแล้ว การพิจารณาเลือกหลักทรัพย์อย่างระมัดระวัง และตัดสินใจในช่วงจังหวะที่เหมาะสม เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้การลงทุนประสบความสำเร็จในการลงทุน และยิ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการวิเคราะห์หลักทรัพย์ด้วย (ปนัดดา อินทร์พรหม 2539:153)

การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน เป็นการวิเคราะห์ที่ลำดับการพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจ มาถึงสภาพอุตสาหกรรมตลอดจนถึงผลการดำเนินงานของบริษัท โดยรวบรวมข้อมูลทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และของบริษัทมาวิเคราะห์แต่ละส่วนเพื่อนำไปสู่การคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545: 2-3)

ขั้นตอนการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545: 3-4)

การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานเป็นการวิเคราะห์ที่ลำดับการพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจมาถึงสภาพอุตสาหกรรม ตลอดจนผลการดำเนินงานของบริษัท โดยรวบรวมข้อมูลทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และของบริษัทมาวิเคราะห์แต่ละส่วน เพื่อนำไปสู่การคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัท

ภาพประกอบ 2 ภาพรวมการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2545). *การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน*. หน้า 5.

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ (Economic Analysis)

การวิเคราะห์เศรษฐกิจเน้นการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจที่เป็นมาตลอดจนแนวโน้มของภาวะเศรษฐกิจในอนาคต ซึ่งอาจเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเศรษฐกิจโลกและแนวโน้มนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลว่ามีผลกระทบต่อธุรกิจที่ออกหลักทรัพย์หรือไม่เพียงใด นอกจากนี้ การวิเคราะห์เศรษฐกิจนี้ยังรวมถึงการวิเคราะห์วัฏจักรธุรกิจ และนโยบายทางเศรษฐกิจที่สำคัญของรัฐบาลด้วย เช่น นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง เป็นต้น และนอกจากจะวิเคราะห์ในนโยบายต่างๆ แล้วนั้นสิ่งที่สำคัญนักลงทุนต้องทำการวิเคราะห์เศรษฐกิจซึ่งประกอบไปด้วย (ปนัดดา อินทร์พรหม, 2539: 157) การศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับทุกๆ ส่วนที่เกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ เช่น อัตราดอกเบี้ยเพื่อรายได้ประชาชาติ ดุลการค้า ดุลการชำระเงิน อัตราการจ้างงาน เป็นต้น

ดังนั้น ในการวิเคราะห์หลักทรัพย์จึงมีความจำเป็นที่ต้องวิเคราะห์เศรษฐกิจทั่วไป เพื่อนำไปสู่การคาดการณ์ทิศทางของการขยายตัวของเศรษฐกิจ และกำหนดอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะได้รับผลประโยชน์จากการขยายตัวของเศรษฐกิจ ซึ่งเครื่องมือที่ช่วยผู้ลงทุนในการวิเคราะห์สามารถแยกประเด็นได้ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธราช, 2529: 538-548)

- วงจรธุรกิจ
- นโยบายการเงินและการคลังของรัฐบาล
- เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ

3.1 วงจรธุรกิจ (Business Cycles)

นอกจากจะต้องทำการศึกษาถึงภาวะเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศแล้ว ผู้ลงทุนยังควรที่จะต้องมีความรู้เรื่องวงจรธุรกิจหรือวัฏจักรธุรกิจด้วย เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงความเป็นไปได้ทั้งในปัจจุบันในจุดที่จะเปลี่ยนไปในอนาคต

ในการสังเกตและวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจอาจสามารถพิจารณาได้จากวัฏจักรธุรกิจ ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งบอกลักษณะเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง แบ่งออกเป็น 5 ระยะ ดังภาพ

ภาพประกอบ 3 วัฏจักรธุรกิจ

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2545). *การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน*. หน้า 9.

การที่ธุรกิจจะอยู่ในภาวะรุ่งเรืองหรือตกต่ำ นอกจากจะขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในธุรกิจ ได้แก่ ประสิทธิภาพของการบริหารแล้ว ปัจจัยภายนอกซึ่งได้แก่ ปัจจัยเศรษฐกิจก็มีส่วนอย่างมาก การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจหมุนเวียนไปตามวัฏจักรธุรกิจ

เมื่อเศรษฐกิจอยู่ในระยะขยายตัว อำนาจซื้อของประชาชนจะสูง ระยะเวลาดังกล่าวมีการขยายการลงทุนการผลิตและการขายมีปริมาณเพิ่มขึ้น ในภาวะนี้ธุรกิจจะมีสภาพคล่องทางการเงินสูง รายได้ของประชากรสูงขึ้น ทำให้ระดับราคาเพิ่มสูงและมีแนวโน้มที่เกิดภาวะเงินเฟ้อ

เมื่อเศรษฐกิจอยู่ในภาวะถดถอยหรือตกต่ำ ภาวะเศรษฐกิจก็จะมีผลกระทบต่อธุรกิจแตกต่างกันไปตามประเภทของธุรกิจ เพราะสินค้าหรือบริการของธุรกิจแต่ละประเภทจะปรับตัวเข้ากับวัฏจักรธุรกิจที่แตกต่างกันไป

ลักษณะสำคัญที่ได้จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวงจรธุรกิจและวงจรตลาดหลักทรัพย์ของ Merrill Lynch คือ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2529: 541)

1. อุตสาหกรรมที่จะเป็นตัวนำตลาดคือ อุตสาหกรรมที่ราคาหุ้นเคลื่อนไหวในทางสูงขึ้นก่อนอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ ในช่วงที่ตลาดดีขึ้นในระยะแรก จะเป็นอุตสาหกรรมประเภทที่เน้นในด้านคุณภาพและอุตสาหกรรมที่ใช้เงินลงทุนสูง ซึ่งจะมีความไวต่ออัตราดอกเบี้ย

2. อุตสาหกรรมจะเป็นตัวนำตลาด ในช่วงที่ตลาดดีขึ้นระยะแรกนี้มักจะมีค่าเบต้าสูง ส่วนอุตสาหกรรมที่จะมีราคาดีกว่าอุตสาหกรรมกลุ่มอื่นๆ ในช่วงที่ตลาดอ่อนตัวระยะปลายมักจะมีค่าเบต้าต่ำ

3. ในช่วงที่ตลาดดีขึ้นระยะแรก อุตสาหกรรมประเภทขั้นพื้นฐานมักจะมีราคาหุ้นไม่ดีนัก เมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ

4. อุตสาหกรรมสินค้าประเภททุน ชนิดที่ต้องนำไปผลิตต่อ (Intermediate Goods and Services) ซึ่งต้องมีประสิทธิภาพในการใช้งานให้ได้ประโยชน์อย่างเต็มที่ (High Capacity Utilization) จะมีราคาหุ้นดีกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ ในช่วงหลังของตลาดคือในช่วงที่ตลาดดีขึ้นระยะกลางและระยะปลาย ตัวชี้และเครื่องวัดที่ใช้วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและวัฏจักรธุรกิจนั้น ประกอบไปด้วย ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้น (Gross National Product - GNP) เป็นตัวชี้ที่ถือว่าวัดความเคลื่อนไหวของเศรษฐกิจอย่างกว้างๆ ได้ดีที่สุด

นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลทางเศรษฐกิจอื่นๆ อีก ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยในปัจจุบันและที่คาดไว้ในอนาคต นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง รวมทั้งนโยบายเศรษฐกิจอื่นๆ ของรัฐบาล

3.2 นโยบายการเงินและการคลัง (Monetary and Fiscal Policies)

นโยบายการเงินและการคลังของรัฐบาลคือ เครื่องมือของรัฐบาลที่จะใช้แก้ไขภาวะเศรษฐกิจของประเทศให้เข้าสู่สมดุล ในยามที่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ เกิดภาวะเงินฝืด รัฐบาลใช้นโยบายการเงินผ่อนคลายเป็นการแก้ไขภาวะการเงินของประเทศคล่องตัวขึ้น นั่นคือนโยบายการเงินของรัฐบาลในการเข้าแทรกแซงทางอ้อมต่อการปฏิบัติงานของธนาคารพาณิชย์ เช่น การกำหนดเพดานดอกเบี้ยขั้นสูง ของธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อแก้ไขสถานการณ์ทางการเงินของประเทศการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดพันธบัตร (Open Market Operation) ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งของเครื่องมือของนโยบายการเงิน เมื่อธนาคารกลางขายหลักทรัพย์ในตลาดการเงินจะทำให้ปริมาณเงินลดลง ในขณะที่เดียวกันอุปทานของหลักทรัพย์หรือพันธบัตรที่เพิ่มขึ้นจะทำให้ราคาของพันธบัตรลดลง และอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรจะสูงขึ้น ทำให้ผู้ลงทุนเกิดแรงจูงใจในการซื้อมากขึ้น ธนาคารกลางจะสามารถปรับสภาพอุปสงค์และอุปทานของเงินโดยขายหลักทรัพย์ให้แก่ ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินต่างๆ และ ประชาชนทั่วไป (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545: 14)

นโยบายการเงิน (Money Policy) สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงอัตราเงินสำรองตามกฎหมาย (Change in Legal Reserve) การเปลี่ยนแปลงอัตราดังกล่าวจะมีผลต่อเงินสำรองส่วนเกิน (Excess Reserve) คือมีผลให้เงินกู้เพิ่มเมื่อลดอัตราเงินและเงินกู้ลดเมื่อเพิ่มอัตราดังกล่าวแล้วจะมีผลต่อการสร้างเงินของระบบธนาคารซึ่งจะมีผลทำให้ปริมาณเพิ่มและลดได้

2. การซื้อขายหลักทรัพย์ (Open Market Operation) จะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ควบคุมเครดิตของธนาคารพาณิชย์ได้ โดยขณะที่ต้องการลดปริมาณเงินธนาคารกลางก็นำหลักทรัพย์ออกจำหน่ายเพื่อดึงเงินสดออกจากระบบหมุนเวียน

3. การเปลี่ยนแปลงอัตรารับช่วงซื้อลด (Change in Rediscount Rate) ปกติธนาคารพาณิชย์รับซื้อลดตั๋วเงินและนำไปขายช่วงตั๋วเงินแก่ธนาคารกลางอีกต่อหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าธนาคารกลางต้องการขยายหรือลดเครดิตประเภทนี้ก็ทำได้โดยการลดหรือเพิ่มอัตราส่วนนี้ให้สูงขึ้น

4. การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้โดยตรง (Change in Direct lending Rate) เพราะธนาคารกลางเป็นแหล่งเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ด้วย ฉะนั้นการเพิ่มหรือลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางจึงมีผลต่อปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจโดยตรง

5. ควบคุมเครดิตด้านต่างๆ (Credit Control) การใช้วิธีนี้สำหรับกิจการบางอย่างเพื่อให้ระบบเศรษฐกิจเข้าสู่ภาวะปกติเช่น ควบคุมเครดิตการซื้อขายหลักทรัพย์ ควบคุมเครดิตเพื่อการบริโภค ควบคุมเครดิตการส่งสินค้าเข้าจำกัดวงเงินให้กู้และระยะเวลาเงินกู้

นโยบายการคลัง (Fiscal Policy) สรุปได้ดังนี้

1. นโยบายด้านรายจ่าย ปกติรายจ่ายของรัฐบาลจะปรากฏในงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพราะฉะนั้นเมื่อเกิดปัญหาเศรษฐกิจขึ้น เช่น เงินเฟ้อ เงินฝืด การพัฒนาเศรษฐกิจชะงักงัน รัฐบาลต้องทบทวนรายจ่ายต่างๆ ว่าควรลดหรือเพิ่ม

2. นโยบายภาษีอากร ภาษีมีผลโดยตรงต่ออำนาจซื้อ เพราะฉะนั้นการเพิ่มลดภาษีจะทำให้อำนาจการซื้อลดหรือเพิ่มได้เช่นกัน เช่นการเพิ่มภาษีทางตรง จะทำให้รายได้ของผู้บริโภคลดลงก็จะลดการบริโภคลงได้หรือภาษีทางอ้อม ภาษีชนิดนี้จะช่วยให้ราคาสินค้าแพงขึ้นไปอีก ผู้บริโภคจะลดการบริโภคลง

3. นโยบายหนี้สาธารณะ (Public Debt) หรือการกู้เงินของรัฐบาลนั่นเอง การกู้เงินจากเอกชนสถาบันการเงินภายในประเทศและต่างประเทศนั้น มีผลแตกต่างกัน ฉะนั้นรัฐบาลจึงต้องตระหนักให้มากที่สุดและแหล่งเงินกู้ที่ดีที่สุด คือเงินกู้จากเอกชนภายในประเทศ

3.3 เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators)

สาเหตุต่างๆ อันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อรายได้ประชาชาติ อันเป็นตัววัดภาพรวมของภาวะเศรษฐกิจ เพราะเป็นจำนวนผลรวมของสินค้าและบริการที่ผลิตได้ในระบบเศรษฐกิจของประเทศนั้นๆ ในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งปกติจะใช้ 1 ปี

เครื่องชี้วัดภาวะเศรษฐกิจสามารถจำแนกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. เครื่องชี้หน้า (Leading Indicators – L) คือเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นก่อนที่ภาวะเศรษฐกิจจะเปลี่ยนแปลง

2. เครื่องชี้พร้อม (Coincident Indicators – C) คือเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ

3. เครื่องชี้ตาม (Lagging Indicators - Lg) คือเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นภายหลังการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ

ตัวอย่างเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ

การลงทุนภาคเอกชน

- ความต้องการซีเมนต์ในประเทศ
- การนำเข้าสินค้าประเภททุน
- พื้นที่ที่ได้รับการอนุญาตก่อสร้าง
- การปล่อยกู้ของธนาคารพาณิชย์ในกิจการก่อสร้างและที่ดิน
- จำนวนกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่เริ่มดำเนินกิจการ

การบริโภคภาคเอกชน

- การนำเข้าสินค้าบริโภค
- การปล่อยกู้ของธนาคารพาณิชย์ในด้านการบริโภค
- ยอดขายของห้างสรรพสินค้า

4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม (Industry Analysis)

สำหรับการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานในการวิเคราะห์อุตสาหกรรม มีหลักพิจารณาดังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 4 กระบวนการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (การวิเคราะห์อุตสาหกรรม)

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2545). การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน. หน้า 24.

ปัจจัยทางอุตสาหกรรม (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545: 18-23)

4.1 วัฏจักรธุรกิจและการวิเคราะห์อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมแต่ละประเภทได้รับผลกระทบที่แตกต่างกันออกไป เช่นอุตสาหกรรมประเภทสินค้าบริโภคคงทน ซึ่งได้แก่ รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น มีปัจจัยที่สำคัญคือ รายได้ของประชาชนอย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมบางประเภทก็ไม่ได้รับผลกระทบจากวัฏจักรธุรกิจอย่างมี

นัยสำคัญ เช่น อุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าเกี่ยวกับสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน ได้แก่อาหาร เครื่องดื่ม และยา เป็นต้น

4.2 วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรม

ในการวิเคราะห์อุตสาหกรรม สิ่งที่ผู้วิเคราะห์ควรพิจารณาก็คือวงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรมของแต่ละอุตสาหกรรม โดยการพิจารณาวงจรอุตสาหกรรม 4 ระยะดังนี้

ระยะเริ่มพัฒนา (Initial Development Stage) ระยะนี้เป็นระยะที่อุตสาหกรรมเพิ่งเริ่มก่อตั้ง ระดับความเสี่ยงมีสูง ถ้าเป็นบริษัทเล็กมีความจำเป็นต้องนำผลกำไรของบริษัทไปใช้ในการลงทุน บริษัทเหล่านี้จึงมักไม่จ่ายเงินปันผลหรือจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้นน้อย ถ้าการดำเนินงานของบริษัทประสบความสำเร็จในตลาด อุปสงค์ของสินค้าของบริษัทนั้นก็เพิ่มสูงขึ้น

ระยะเจริญเติบโต (Growth) ในระยะนี้สินค้าเป็นที่ยอมรับของตลาดและผู้ลงทุน สามารถมองเห็นแนวโน้มของอุตสาหกรรมได้ชัดเจนขึ้น ยอดขายและผลกำไรจากทรัพย์สินจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง แต่ผลกำไรที่ได้รับจำนวนมากนั้นยังจำเป็นต้องนำไปลงทุนต่อ เพื่อให้สามารถผลิตสินค้ามารองรับความต้องการของตลาดได้รวมทั้งเพื่อนำไปขยายกิจการและอุตสาหกรรมจะเข้าสู่ระยะที่ 3 ต่อไป

ระยะขยายตัว (Expansion) ในระยะขยายตัวนี้ อัตราการเจริญเติบโตของยอดขายและผลกำไรยังเป็นไปในทางบวกแต่เป็นอัตราที่ชะลอลงจากระยะที่ 2 เนื่องจากมีคู่แข่งเข้ามาแย่งส่วนแบ่งในตลาดมากขึ้น อุตสาหกรรมที่อยู่ในระยะนี้ได้มีการขยายกิจการไปมากและมีความสามารถที่จะจ่ายเงินปันผลได้มากขึ้น

ระยะอิ่มตัวหรือเสื่อมถอย (Maturity or Decline) ระยะนี้อุปสงค์ในสินค้าลดน้อยถอยลงและบริษัทต่างๆ เริ่มออกจากอุตสาหกรรม ถ้าบริษัทในอุตสาหกรรมไม่สามารถปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดหรือไม่มีการเปลี่ยนแปลงสินค้าและบริการให้สนองต่อความต้องการของผู้บริโภคได้อุตสาหกรรมนั้นก็อาจจะเข้าสู่ระยะเสื่อมถอยได้

4.3 โครงสร้างการแข่งขันของอุตสาหกรรม

ปัจจัยที่จะพิจารณาดังกล่าวประกอบด้วย

1. การแข่งขันที่เป็นอยู่ ในการวิเคราะห์ว่าการแข่งขันในอุตสาหกรรมมีความรุนแรงและความคงอยู่ยาวนานเพียงใด ต้องพิจารณาจำนวนของบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมและขนาดของบริษัทหากบริษัทคู่แข่งมีขนาดใกล้เคียงกับบริษัทที่พิจารณาย่อมสร้างความกดดันในการแข่งขันมากยิ่งขึ้น

2. การคุกคามจากคู่แข่งใหม่ ปัจจัยที่จะเป็นอุปสรรคต่อคู่แข่งใหม่ในการเข้าสู่อุตสาหกรรม ได้แก่ช่องทางกำไร ซึ่งก็คือราคาของสินค้าในปัจจุบันเปรียบเทียบกับต้นทุน ความ

ต้องการใช้เงิน ช่องทางการจำหน่าย ทำให้ความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นและต้องใช้เวลาค่อนข้างมากและเสียต้นทุนมาก

3. การคุกคามจากสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้ อุตสาหกรรมที่มีสินค้าอื่นที่ใช้ทดแทนกันได้จะทำให้เกิดสภาพการแข่งขันมากขึ้น และมีการแบ่งปันส่วนแบ่งตลาดและผลกำไรกันมากขึ้น

4. อำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ผู้ซื้อมีส่วนร่วมในการกำหนดผลกำไรเนื่องจากในการเลือกบริโภคสินค้า ผู้ซื้อสามารถต่อรองราคาของสินค้า หรือเรียกร้องให้มีการพัฒนาคุณภาพของสินค้าให้ดีขึ้นได้โดยจะนำไปต่อรองพิจารณาระหว่างคู่แข่งเพื่อให้ได้สินค้าและบริการที่มีคุณภาพดีและระดับราคาที่สมเหตุสมผล โดยที่ลูกค้ารายใหญ่ย่อมมีอำนาจในการต่อรองสูงกว่าลูกค้ารายเล็กซึ่งสิ่งสินค้าในปริมาณที่น้อยกว่า

5. อำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ผู้ขายมีอำนาจต่อรองกับผู้บริโภคโดยผ่านการปรับราคาสินค้าหรือลดคุณภาพของสินค้าที่ผลิตลง หากในอุตสาหกรรมนั้นมีผู้ขายน้อยราย ความจำเป็นในการพึ่งพาผู้ขายนั้นก็ยิ่งมากขึ้น ทำให้ผู้ขายนั้นมีอำนาจในการต่อรองสูง

4.4 ปัจจัยทางอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่ต้องพิจารณา

1. โครงสร้างของอุตสาหกรรม ได้แก่ การวิเคราะห์ว่าอุตสาหกรรมนั้นมีโครงสร้างแบบผูกขาด กึ่งผูกขาดหรือแข่งขันอย่างสมบูรณ์

2. ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์และอุปทาน อุปสงค์และอุปทานจะมีผลกระทบต่อราคาคูณภาพของอุตสาหกรรมนั้นๆ และมีผลกระทบต่อความสามารถในการผลิตสินค้าที่คุณภาพในระดับราคาที่น่าพอใจ

3. ตัวแปรทางด้านต้นทุน โดยทั่วไปของสินค้าได้รับผลกระทบจากปัจจัยหลายประการ อาทิวัตถุดิบที่มีอยู่ค่าแรง เป็นต้น

3. กฎระเบียบข้อบังคับของรัฐบาล ผู้วิเคราะห์จำเป็นต้องพิจารณากฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมนั้นๆ เพื่อให้ทราบบรรทัดฐานที่รัฐบาลกำหนดไว้ การเปลี่ยนแปลงหรือการออกกฎหมายใหม่อาจทำให้อุตสาหกรรมบางประเภทสูญเสียสภาพการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงได้

5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

2545: 26 – 32)

ในการวิเคราะห์บริษัทนั้น จะเป็นการศึกษาบริษัทที่ควรลงทุนและราคาหลักทรัพย์ที่ควรซื้อ

5.1 ประเภทของบริษัทและประเภทของหลักทรัพย์

ในการวิเคราะห์บริษัทในขั้นแรกจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของบริษัท ทั้งนี้หลักทรัพย์แต่ละหลักทรัพย์ไม่จำเป็นต้องจัดอยู่ในประเภทเดียวกับบริษัทที่ออกหลักทรัพย์นั้น เนื่องจากการพิจารณาประเภทของหลักทรัพย์นั้น นอกจากจะดูความสามารถในการทำกำไรของ

บริษัทแล้ว ยังต้องพิจารณาลักษณะความเคลื่อนไหวของราคาว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรด้วย เช่น หลักทรัพย์หรือหุ้นที่ออกโดยบริษัทที่เป็นบริษัทที่มียอดขายและผลกำไรในอดีตที่ผ่านมาสูงกว่ามาตรฐานในอุตสาหกรรมเดียวกัน (Growth Company) อาจจะไม่เป็นหลักทรัพย์ประเภทที่เป็นของบริษัทที่กำลังเจริญก้าวหน้าและมีผลประกอบการดีและมีการจ่ายเงินปันผล แก่ผู้ถือหุ้นเป็นสัดส่วนน้อย เนื่องจากบริษัทเอากำไรสะสมเป็นเงินทุนสำหรับใช้ในการขยายกิจการ (Growth Stock) ในตลาดหุ้นก็ได้ เป็นต้น

5.2 การวิเคราะห์บริษัทเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis)

การวิเคราะห์ธุรกิจเชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ อัตราการขยายตัวในอดีตและเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง ส่วนแบ่งตลาดโครงสร้างเงินทุน โครงการขยายโรงงานในอนาคต การขยายช่องทางการจำหน่ายสินค้าที่ได้เตรียมการไว้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในบริษัท เป็นต้น

1. ขนาดของบริษัท (Size of the Firm) ธุรกิจที่มีขนาดใหญ่มักจะมีความได้เปรียบธุรกิจขนาดเล็กทั้งในด้านเงินทุน ด้านเทคนิค การจ้างผู้บริหารที่มีความรู้ ความสามารถสูง และได้เปรียบในด้านสภาพการแข่งขันในตลาด เป็นต้น

2. อัตราการขยายตัวในอดีต (Past Rate of Growth) โดยการประมาณการผลกำไรของบริษัทในอนาคต บางครั้งใช้อัตราการขยายตัวในอดีตเป็นบรรทัดฐานซึ่งมีความเป็นไปได้ที่อัตราการขยายตัวในอนาคต จะเท่ากับอัตราการขยายตัวในอดีตหรือในกรณีที่บริษัทมีจุดเด่นหรือข้อได้เปรียบที่แสดงให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะมีการพัฒนาก้าวหน้าทั้งจากการเปรียบเทียบกับข้อมูลในอดีตและมาตรฐานอุตสาหกรรมอัตราการขยายตัวก็น่าจะสูงขึ้น

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์ (Nature of the Products) ลักษณะของสินค้าในบริษัทเป็นลักษณะใด หากเป็นสินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน อุปสงค์ในสินค้าจะมีเสถียรภาพมาก ซึ่งจะส่งผลให้กำไรของบริษัทที่ผลิตหรือจำหน่ายสินค้านั้นจะมีเสถียรภาพมากกว่าบริษัทที่ผลิตสินค้าประเภทอื่น

4. ชื่อยี่ห้อผลิตภัณฑ์ (Brand Names) กรณีที่บริษัทมีชื่อยี่ห้อผลิตภัณฑ์เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับบุคคลอื่น โอกาสในการทำกำไรของธุรกิจก็สูงขึ้นไปด้วย

5. โครงสร้างของเงินทุน (Capital Structure) โครงสร้างของเงินทุนจะแตกต่างกันไปตามนโยบายของแต่ละบริษัท ธุรกิจที่มีโครงสร้างของเงินทุนประกอบด้วยส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ย่อมจะมีความเสี่ยงทางการเงินต่ำกว่าธุรกิจที่มีเงินทุนส่วนใหญ่มาจากหนี้สิน

6. การกระจายของผลิตภัณฑ์ (Diversification) ธุรกิจที่ผลิตหรือจำหน่ายสินค้าและบริการหลายชนิดและมีชื่อยี่ห้อผลิตภัณฑ์หลายชื่อย่อมจะสามารถมีส่วนแบ่งในตลาดได้มากกว่าธุรกิจที่มีการกระจายของผลิตภัณฑ์น้อย และย่อมสามารถลดความเสี่ยงที่เกิดจากความไม่แน่นอนของการประกอบการได้มากกว่า

7. ผู้บริหารระดับสูง (Top Management) คณะผู้บริหารหากมีความสามารถในการบริหาร และเสริมสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ได้บังคับบัญชา รวมทั้งมีประสบการณ์และความชำนาญในการ ประกอบธุรกิจประเภทนั้นๆ แล้ว ย่อมจะทำให้การดำเนินงานของธุรกิจนั้นมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง

5.3 การวิเคราะห์บริษัทเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis)

จะเป็นการวิเคราะห์จากงบการเงินของธุรกิจที่ผ่านมาและในปัจจุบันเป็นสำคัญ เพื่อนำมากำหนดตัวแปรต่างๆ อาทิ กำไรและเงินปันผลในอนาคต ราคาของหลักทรัพย์ในอนาคต เป็นต้น ซึ่งประเด็นหลักของการวิเคราะห์ ได้แก่ การวิเคราะห์งบการเงิน การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินและการประเมินราคาหลักทรัพย์ การวิเคราะห์โดยใช้งบการเงินของบริษัทจะยังประโยชน์แก่ ผู้ใช้ก็ต่อเมื่อผู้วิเคราะห์ได้เข้าใจถึงลักษณะโครงสร้างและข้อจำกัดในการใช้งบการเงินนั้นๆ นอกจากนั้น ผู้ใช้ควรสามารถตีความผลลัพธ์ที่ได้จากการคำนวณด้วย การวิเคราะห์เชิงปริมาณ จึงเป็นเครื่องชี้ว่าอนาคตของธุรกิจนั้นควรเป็นไปในลักษณะใด โดยผู้วิเคราะห์นำเอาข้อมูลต่างๆในงบการเงินมาคำนวณหาสัดส่วนและอัตราส่วนเปรียบเทียบกับในแต่ละช่วงเวลา และเปรียบเทียบกับ ธุรกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน แล้วตีความเพื่อหาคำตอบต่างๆ ที่ต้องการ อาทิสาเหตุที่ธุรกิจ ต้องใช้เงินทุนเพิ่มแหล่งที่มาของเงินทุนเป็นอย่างไร แหล่งใช้ไปของเงินทุนเป็นไปในทางใดบ้าง ความสามารถในการชำระหนี้เป็นต้น ซึ่งในการวิเคราะห์เชิงปริมาณนี้สามารถอธิบายถึงเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์จากงบการเงินได้ดังต่อไปนี้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2545: 56 – 58)

1. การวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio Analysis) เป็นการนำ รายการต่างๆ ในงบดุลและงบกำไรขาดทุนมาหาอัตราส่วนระหว่างกัน แล้วทำให้ความหมายผลลัพธ์ ที่ได้เรียกว่า อัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งอาจจะนำไปเปรียบเทียบกับอีกบริษัทหนึ่งหรือเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม หรือบริษัทนั้นๆ เองในอดีต และอัตราส่วนทางการเงินประกอบไปด้วย (สุมาลี จิระมิตร, 2540: 42 - 57)

2. อัตราส่วนวิเคราะห์ความคล่องตัว (Liquidity Ratio) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถ ในการชำระหนี้ระยะสั้น ประกอบไปด้วย

2.1 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) อัตราส่วนนี้แสดงให้เห็นว่ากิจการ สามารถที่จะเปลี่ยนสินทรัพย์หมุนเวียนเป็นเงินสด เพื่อชำระหนี้สินหมุนเวียนที่จะครบกำหนดชำระ ได้ในระยะเวลาที่ต้องการหรือไม่

2.2 อัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว (Quick Ratio หรือ Acid Test Ratio) อัตราส่วนนี้เป็น เครื่องวัดความสามารถของกิจการ ในการชำระหนี้สินหมุนเวียนโดยไม่ต้องรอการขายสินค้า

2.5.3.1.) อัตราส่วนวัดสภาพหนี้ (Leverage Ratio) เป็นอัตราส่วนที่วัดระหว่างเงินทุนที่ได้มาจาก ส่วนของเจ้าของกิจการกับเงินทุนที่ได้มาจากการก่อหนี้ว่าเป็นสัดส่วนอย่างไรประกอบไปด้วย

2.3 อัตราส่วนหนี้สิน (Debt Ratio) เป็นอัตราส่วนที่วัดดูว่ากิจการหาเงินทุนจากส่วนของหนี้สินมีมากน้อยเพียงใด

2.4 อัตราส่วนหนี้ระยะยาวต่อเงินทุนระยะยาว (Capitalization Ratio) เป็นการวัดดูถึงนโยบายการหาเงินทุนระยะยาวของธุรกิจ

2.5 อัตราส่วนวัดความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Time Interest Earned) เป็นการวัดว่ารายได้ของกิจการก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีนั้น จะเป็นกี่เท่าของดอกเบี้ยจ่ายทั้งสิ้น

3. อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Activities Ratio) เป็นกลุ่มของอัตราส่วนที่วัดดูว่ากิจการมีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ต่างๆ ในการก่อให้เกิดรายได้เพียงใด ซึ่งประกอบไปด้วย

3.1 อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ (Receivable Turnover) เป็นอัตราส่วนที่ทำให้ทราบว่าในงวดระยะเวลาที่ทำการวิเคราะห์นี้กิจการได้ขายสินค้าเป็นเงินเชื่อและสามารถเรียกเก็บหนี้ได้ทั้งหมดกี่ครั้ง

3.2 อัตราการหมุนของสินค้าคงคลัง (Inventory Turnover) เป็นเครื่องวัดถึงความสามารถของกิจการในการหมุนเงินที่ลงทุนในสินค้าคงคลังตัวเฉลี่ยได้บ่อยครั้งเพียงใด

3.3 อัตราส่วนการหมุนสินทรัพย์ถาวร (Fixed Assets Turnover) เพื่อวัดดูว่ากิจการมีการใช้สินทรัพย์ถาวรมีประสิทธิภาพเพียงใด

3.4 อัตราการหมุนของสินทรัพย์ทั้งสิ้น (Total Assets Turnover) เพื่อวัดดูว่ากิจการมีการใช้สินทรัพย์ทั้งหมด ในการก่อให้เกิดยอดขายอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด

2.5.3.2.) อัตราส่วนวัดความสามารถในการหากำไร (Profitability Ratio) เป็นการวัดว่าจำนวนเงินที่ลงทุนไปกิจการได้กำไรจากการขายสินค้าและบริการเท่าใด ซึ่งประกอบไปด้วย

3.5 อัตราส่วนกำไรขั้นต้นต่อยอดขาย (Gross profit margin on sales) เพื่อทราบสัดส่วนของกำไรขั้นต้นต่อยอดขาย

3.6 อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขาย (Net profit margin on sales) เพื่อทราบสัดส่วนของกำไรสุทธิต่อยอดขาย

3.7 ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ทั้งสิ้น (Return On Total Asset:ROA) แสดงให้เห็นว่าเมื่อกิจการได้ลงทุนในสินทรัพย์ทั้งสิ้นไปแล้ว ได้รับผลตอบแทนเป็นกี่เปอร์เซ็นต์

3.8 ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return On Equity: ROE) แสดงให้ทราบสมรรถภาพในการลงทุนของส่วนของผู้ถือหุ้น ว่าก่อให้เกิดกำไรมากน้อยเพียงใด

4. การวิเคราะห์โครงสร้างงบการเงิน (Common Size Analysis) เป็นการวิเคราะห์ที่นำรายการในงบดุลและงบกำไรขาดทุนมานำเสนอในรูปของร้อยละ หรือเรียกว่าอัตราส่วนตามแนวดิ่ง ทำให้เห็นถึงโครงสร้างของงบการเงินว่าแต่ละรายการเป็นสัดส่วนเท่าไร ซึ่งสรุปได้ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ทั้งงบดุลตามแนวดิ่ง คือการเปรียบเทียบสินทรัพย์รวมเท่ากับหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์และเปรียบเทียบแต่ละรายการในด้านสินทรัพย์ว่าเป็นร้อยละเท่าไรของสินทรัพย์รวม ส่วนด้านหนี้สินและทุนก็เทียบแต่ละรายการว่าเป็นสัดส่วนร้อยละเท่าไรเช่นกัน

4.2 การวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนตามแนวดิ่ง โดยการเทียบให้ยอดขายเท่ากับหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ และเปรียบเทียบแต่ละรายการในงบกำไรขาดทุนเป็นสัดส่วนร้อยละของยอดขาย

4.3 การวิเคราะห์การเจริญเติบโตหรือแนวโน้ม (Trend Analysis) เป็นการวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลในงบดุลและงบกำไรขาดทุนตั้งแต่สองปีขึ้นไปมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งทำให้คุณสามารถเห็นการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของรายการต่างๆ ในช่วงระยะเวลาที่นำมาเปรียบเทียบกัน

4.4 การวิเคราะห์งบกระแสเงินสด (Cash Flow Analysis) เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวของเงินสด แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือแหล่งที่มาของเงินสดและแหล่งใช้ไปของเงินสด สำหรับช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยจะนำรายการในงบดุลและงบกำไรขาดทุนที่เป็นเงินสดมาวิเคราะห์เงินสดสุทธิว่าเหลือหรือขาดมือ ซึ่งเป็นการวัดสภาพคล่องของบริษัท เพราะเงินสดเป็นแหล่งที่มาของเงินทุนที่ปราศจากข้อมูลผูกพันและบริษัทสามารถนำไปใช้จ่ายได้ตลอดเวลา

6. ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักลงทุน

ประเภทของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แบ่งพฤติกรรมเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ (เพชร มุมทรัพย์. 2544: 64)

1. **นักลงทุน (Investor)** นักลงทุนที่ซื้อหุ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้ โดยหวังเอาเงินปันผลเป็นหลัก ส่วนกำไรจากการขายหุ้นยอมแล้วแต่โอกาสการลงทุนในลักษณะนี้ ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาคุณภาพของหลักทรัพย์ที่ลงทุนอย่างรอบครอบ เพื่อให้ความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นน้อยที่สุด การเล่นหุ้นแบบนี้มี 2 ลักษณะ

1.1 **Conservative** เป็นการเล่นหุ้นแบบความปลอดภัยของนักลงทุนเป็นสำคัญได้รายได้พอสมควรแต่ขอให้มีเสถียรภาพ การลงทุนในลักษณะนี้มักเป็นการลงทุนระยะยาว อย่าวางใจตามถ้ามีจังหวะราคาของหุ้นนั้นๆ สูงขึ้น ผู้ลงทุนอาจขายทำกำไรก็ได้

1.2 **Enterprising** การลงทุนในลักษณะนี้ผู้ลงทุนมีความกล้าเสี่ยงมากขึ้นเพราะเขาจะซื้อขายหุ้นบ่อยครั้ง โดยตั้งเป้าหมายไว้ว่าต้องการเงินทุนนอกเงยและได้รายได้รวม (เงินปันผลและกำไรจากการขายหุ้น) ให้ได้สูงขึ้นหลักทรัพย์ที่จะลงทุนจะต้องเป็นหุ้นของบริษัทที่กำลังเติบโต มีโครงการขยายงานหรือกิจการตามที่ได้วางแผนไว้บริษัทในลักษณะนี้จะจ่ายเงินปันผลต่ำ ซึ่งผู้ลงทุนยังพอใจ ทั้งนี้บริษัทในลักษณะนี้จะมีการขยายกิจการมักจะเก็บกำไรส่วนหนึ่งเพื่อการนี้ ขณะเดียวกันราคาหุ้นก็จะสูงด้วย

2. **นักเก็งกำไร (Speculation)** มักเป็นนักเล่นหุ้นที่ซื้อหุ้นที่มีความเสี่ยงสูง โดยหวังผลตอบแทนในรูปแบบกำไรจากการขายหุ้นในระยะสั้นๆ และไม่หวังเงินปันผลการเล่นหุ้นในลักษณะแบบนี้ผู้เล่นหุ้นต้องอาศัยความรู้ความชำนาญและการตัดสินใจที่รวดเร็ว อาศัยช่วงจังหวะการเคลื่อนไหวราคาหุ้นเป็นสำคัญ ถ้าเก็งกำไรถูกต้องก็จะได้กำไรในช่วงสั้นๆ แต่ถ้าเก็งกำไรผิดก็จะเกิดผลขาดทุนในเวลาอันสั้นเช่นกัน

ความแตกต่างระหว่างการลงทุน (Investment) และการเก็งกำไร (Speculation) พิจารณาได้จากระดับของอัตราที่คาดว่าจะได้รับระดับความเสี่ยงและระยะเวลาการลงทุน (จิริตน์ สังข์แก้ว. 2544: 14)

1. ความแตกต่างด้านระดับอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังไว้ โดยทั่วไปแล้วการเก็งกำไรมักต้องการอัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าการลงทุน
2. ความแตกต่างด้านระดับของความเสี่ยงนักลงทุนจะยอมรับความเสี่ยงได้น้อยกว่านักเก็งกำไร
3. ความแตกต่างด้านระยะเวลาการลงทุน ระยะเวลาที่นักเก็งกำไรถือหลักทรัพย์เก็งกำไรจะถือสั้นกว่านักลงทุน

การศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดา โดยมีการวิเคราะห์ไว้ 2 ด้าน คือ วิเคราะห์ด้านจิตวิทยา (Psychographics) และวิเคราะห์ทางประชากรศาสตร์ (demographics)

วิเคราะห์ด้านจิตวิทยา (Psychographics)

ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติความคิดเห็นความนิยมชอบส่วนตัวบุคลิกภาพและความต้องการของแต่ละบุคคลซึ่งอาจแตกต่างกันออกไปโดยการวิเคราะห์ทางด้านจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่สำคัญ ได้แก่ Barnewall Two-way Model และ Bailard, Biehi & Kaiser Five-way Model

Barnewall Two-way Model

เป็นการวิเคราะห์วิจัยบุคคลในกลุ่มอาชีพต่างๆ โดย Marilyn MacGruder Barnewell แห่ง MacGruder Agency พบว่านักลงทุนสามารถแบ่งออกเป็นลักษณะใหญ่ๆ ได้ 2 ลักษณะ

นักลงทุนประเภทรอรับผล (Passive Investor) นักจะหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หรือยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำว่า (Lower Risk Tolerance) บุคคลเหล่านี้ได้แก่

- บุคคลที่มีทุนทรัพย์โดยไม่ต้องพึ่งพาอุปสรรคหรือสร้างด้วยตนเอง
- บุคคลที่มีทุนทรัพย์น้อยและกลัวการขาดทุน
- ลูกจ้างที่มีหน้าที่การงานตำแหน่งสูงในบริษัทหรือองค์กรขนาดใหญ่
- แพทย์ทั่วไปที่ไม่ใช่ศัลยแพทย์

นักลงทุนประเภทรอรับผลมักมอบหมายการจัดการลงทุนให้มืออาชีพมากกว่าการจัดการลงทุนด้วยตนเอง

นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผล (Active Investor) มักชอบความเสี่ยงมากกว่าความมั่นคงของเงินลงทุนโดยมีความเห็นว่าถ้าเงินลงทุนต้องสูญไปก็สามารถสร้างใหม่ได้บุคคลเหล่านี้ได้แก่

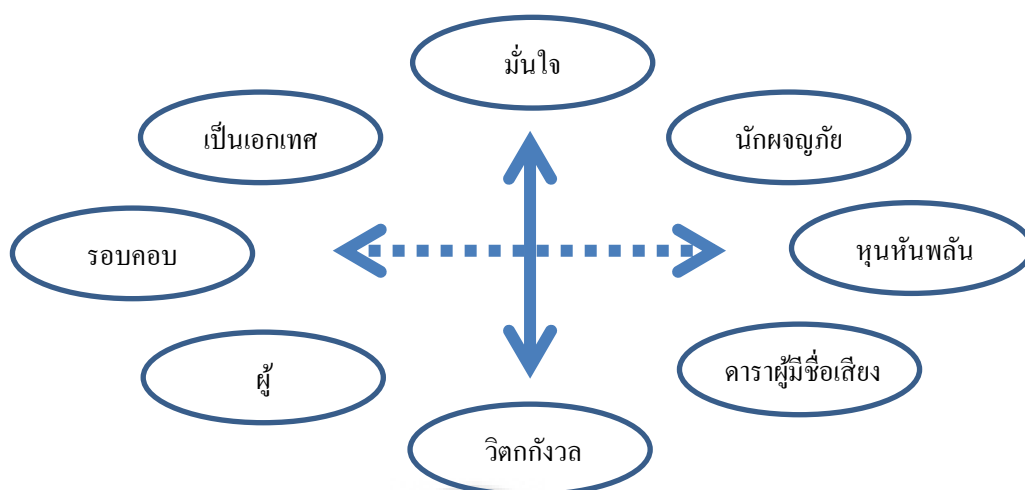
- บุคคลที่ร่ำรวยโดยสร้างธุรกิจด้วยตนเอง
- บุคคลที่ทำงานอิสระมีได้เป็นลูกจ้างผู้ได้ในสายอาชีพ
- ศัลยแพทย์มือดี

นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผลมักลงทุนด้วยตนเองเพราะมีความมั่นใจในตนเองสูง

Bailard, Biehi & Kaiser Five-way Model

เป็นทฤษฎีที่แยกแยะประเภทนักลงทุนโดยได้ใช้การวิเคราะห์จากระดับความมั่นใจ (Level of Confidence) และแนวปฏิบัติ (Method of Action) ของบุคคลนั้นๆ เมื่อมีสิ่งเข้ามาในชีวิต (รวมถึงการลงทุน) บุคคลย่อมมีปฏิกิริยาที่แตกต่างอาจมีความมั่นใจ (Confident) หรือในทางตรงข้ามอาจมีความวิตกกังวลในขณะเดียวกันความมั่นใจหรือความวิตกกังวลที่บุคคลมีจะสะท้อนไปยังแนวปฏิบัติของบุคคลนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการอย่างรอบคอบระมัดระวัง (Careful) มีการวิจัยวางแผนหรือดำเนินการอย่างหุนหันพันแผ่น (Impetuous) ขาดความระมัดระวัง Bailard, Biehi & Kaiser (BB&K) มีแกนจิตวิทยา 2 แกน ได้แก่

- แกนตั้ง Confident – Anxious Axis (แสดงเป็นเส้นทึบ) ด้านบนสุดแสดงความมั่นใจสูงและด้านล่างสุดแสดงความวิตกกังวล
 - แกนนอน Careful – Impetuous Axis (แสดงเป็นเส้นประ) ด้านซ้ายสุดแสดงความระมัดระวัง และด้านขวาสุดแสดงความหุนหันพันแผ่น
- ลักษณะเฉพาะส่วนบุคคลของนักลงทุน

ภาพประกอบ 5 ลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุน

Bailard, Biehi; & Kaiser Five-way Model ได้จำแนกประเภทนักลงทุนออกเป็น 5 ประเภทดังภาพประกอบ 5

นักผจญภัย (Adventurer) ลูกค้ำที่มีลักษณะประเภทนี้มักใช้ความเชื่อมั่นในตนเองสูงเป็นผู้มีความสุขในการตัดสินใจใช้ชีวิตอยู่กับความไม่แน่นอน และเมื่อตัดสินใจมักจะหุนหันพลันแล่นไม่ค่อยคิดให้รอบคอบ มักเป็นคนที่ต้องการลงทุนแบบมุ่งหวังผล

ผู้มีความเป็นเอกเทศ (Individualist) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงเป็นผู้มีความสุขในการตัดสินใจเอง เช่นเดียวกับ นักผจญภัย (Adventurer) จะต่างกันตรงที่ว่าตัดสินใจอย่างรอบคอบระมัดระวังหลังจากมีดุลพินิจถี่ถ้วนแล้วเป็นคนที่ต้องการลงทุนแบบมุ่งหวังผล (Active Management Approach) มักลงทุนด้วยตนเอง แต่ถ้าไว้วางใจผู้จัดการกองทุน (Fund manager) มีอาชีพจัดการกองทุนแล้วก็จะไม่เข้ามายุ่ง

ดาราผู้มีชื่อเสียง (Celebrity) ลูกค้ำที่มีลักษณะประเภทนี้มักชี่กังวล ในขณะที่เดียวกันก็เป็นพวกตามกระแส กลัวตกข่าว จึงมักตัดสินใจโดยเร็วไม่รอบคอบส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้ำของบริษัทนายหน้าค้าหลักทรัพย์ (Broker) มากกว่าจะเป็นลูกค้ำของผู้จัดการกองทุน (Fund manager)

ผู้พิทักษ์ (Guardian) ลูกค้ำที่มีลักษณะประเภทนี้ มักจะระมัดระวังรอบคอบ ค่อยข้างจู้จี้และมีความวิตกกังวลมาก เป็นคนที่รู้ข้อจำกัดของตนเองและกลัวการตัดสินใจ จึงเต็มใจให้ผู้จัดการกองทุน (Fund manager) มีอาชีพเข้ามาช่วยในการจัดการลงทุนมักจะพอใจที่จะลงทุนแบบรอรับผล (Passive management Approach) มากกว่า

ผู้ที่อยู่คาบเส้น (Straight Arrow) ได้แก่ลูกค้ำที่ไม่ตกอยู่ในประเภทหนึ่งข้างต้นแต่จะมีคุณลักษณะอยู่ตรงกลาง

การวิเคราะห์ด้านลักษณะประชากรศาสตร์ (Demographics) เป็นการวิเคราะห์หนักลงทุนบุคคลธรรมดาจากคุณสมบัติ เช่น รายได้และความมั่งคั่ง (Income & Wealth) และช่วงอายุ (Life Cycle)

รายได้และความมั่งคั่ง (Income & Wealth) เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการลงทุนในตลาดการเงินเมื่อบุคคลมีรายได้ (Income) สูงกว่าการใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคปัจจุบัน (Current consumption) บุคคลนั้นก็ย่อมมีเงินเหลือใช้ ที่สามารถนำไปลงทุนในหลักทรัพย์แต่ตราสารทางการเงินประเภทต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายว่าจะนำเงินลงทุนและผลประโยชน์ที่เกิดจากการลงทุนนั้นไปใช้ในการจัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคในปัจจุบัน เพื่อให้ได้มาซึ่งการอุปโภคบริโภคในอนาคตที่ตั้งใจไว้นั่นเอง

ช่วงอายุ (Life Cycle) มีความสัมพันธ์กับรายได้ คือ เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มขึ้นก็มักจะมีรายได้เพิ่มขึ้นและเมื่อบุคคลมีรายได้เพิ่มขึ้น การอุปโภคบริโภคในอนาคตที่ตั้งใจไว้ก็จะมาถึงเร็วขึ้น

จากสถิติพบว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่าและมีรายได้ในช่วงเริ่มสะสมทรัพย์มักจะนิยมลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่า (Higher risk / Higher return) เพราะเมื่อการลงทุนไม่ประคบผลตามที่คาดนั้น ก็ยังสามารถเริ่มสะสมทรัพย์ใหม่ได้ แต่ผู้ที่มีอายุมากกว่า แม้รายได้จะมั่นคงก็มักนิยมลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงโดยรวมต่ำลง แม้ผลตอบแทนจะลดลงก็ตาม (Lower risk / lower return) ทั้งนี้เพราะหากผิดพลาดช่วงอายุที่เหลืออาจไม่เพียงพอที่จะเริ่มสะสมทรัพย์ให้ได้

ช่วงอายุ (Life Cycle) ของนักลงทุนแบ่งออกเป็น

- Accumulation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตที่เริ่มทำงาน (Early Career) เริ่มสะสมทุนทรัพย์หนี้สินอาจมากกว่าทรัพย์ มีรายได้น้อยสม่ำเสมอ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างมั่นคงและนำพอใจในอนาคตนักลงทุนอายุนี้มักชอบประเภท Higher risk / Higher return

- Consolidation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย จะอยู่ในช่วง Mid to Late Career คือ มีหน้าที่การงานที่มั่นคง รายได้สม่ำเสมอ หนี้สินที่มีลดลงจนใกล้จะชำระเสร็จสิ้น แนวการลงทุนจะลดความเสี่ยงลงและคำนึงถึงความมั่นคงมากขึ้น

- Spending Phase คือ ขั้นตอนของช่วงเกษียณอายุการทำงาน มีอิสระทางการเงิน (Financial Independence) คือไม่มีภาระหนี้สิน แม้ไม่มีรายได้จากการทำงาน (Earned Income) แต่มีรายได้จากทรัพย์สินที่สะสมหรือลงทุนไว้ สามารถดำรงมาตรฐานชีวิตเช่นเดิมก่อนเกษียณอายุงาน

- Gifting Phase คือ ขั้นตอนของช่วงปลายชีวิต มีทรัพย์สินมากกว่าจะใช้หมด จึงเหลือเผื่อแผ่เจือจุนให้แก่ผู้อื่นได้

เพชร ชุมทรัพย์. 2544:6 ได้กำหนดปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของนักลงทุนไว้ ดังนี้

- อายุของนักลงทุน (The age of the investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยหรือระหว่าง 25 – 40 ปี มักกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่งแก่นักลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่มี

อายุระหว่าง 40 – 50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้เนื่องมาจากภาวะครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอน

- การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital status and family) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคง ให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพัน ย่อมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

- สุขภาพของนักลงทุน (The health of the investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุนมีต่อการกำหนดนโยบายลงทุน ผู้ลงทุนที่มีสุขภาพ ไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

- นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตก็ได้ในทางตรงกันข้าม ผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการรายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

- ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to accept risk of investment) ผู้ลงทุนบางรายอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ความเสี่ยงในที่นี้มีหลายลักษณะด้วยกัน เช่น ความเสี่ยงในธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงในอำนาจซื้อ เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว

- ความจำเป็นของนักลงทุน (Investors needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจแตกต่างกัน บางรายอาจมีความจำเป็นทางด้านการเงิน บางรายอาจมีความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกและจิตใจแน่นอนที่สุด สิ่งสำคัญที่เรงเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือตัวกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชราเพื่อการศึกษาหรือปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

ประเภทนักลงทุน

ประเภทของบุคคลเมื่อพิจารณาจากระดับของการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Level of Risk Aversion) บุคคลแบ่งออกเป็น 3 ประเภท จากระดับของการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงได้แก่

- บุคคลที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Averter) หมายถึง นักลงทุนที่คาดหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น ถ้าระดับความเสี่ยงของการลงทุนเพิ่มขึ้น เช่น นักลงทุน (Investor)

- บุคคลที่ชอบความเสี่ยง (Risk Seeker) หมายถึง บุคคลที่ชอบการพนัน ความไม่แน่นอนของผลตอบแทนค่อนข้างสูง ซึ่งหมายถึงความเสี่ยงของการลงทุนจะสูงมากโดยคาดการณ์ไม่ได้ เช่น นักการพนัน (Gambler)

- บุคคลที่ไม่สนใจความเสี่ยง (Risk Neutral) หมายถึง บุคคลที่ไม่สนใจความเสี่ยงของทางเลือกในการลงทุน โดยตัดสินใจเลือกลงทุนจากอัตราผลตอบแทนเท่านั้น เช่น นักเก็งกำไร (Speculator)

7. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

7.1 ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ ตามพจนานุกรมการจัดการ (Dictionary of Management) ของทอส และคาร์โรสส์ (Tois; & Carroll. 1982: 387) หมายถึง แรงขับของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

ศุกร เสรีรัตน์ (2544: 120) ได้กล่าวว่าแรงจูงใจ (Motive) เป็นคำที่ได้ความหมายจากคำภาษาละตินที่ว่า Mover ซึ่งหมายถึง “เคลื่อนไหว (Move)” คำว่าแรงจูงใจจึงมีการให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

1. แรงจูงใจ หมายถึง บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ภายในตัวบุคคลที่มีผลทำให้บุคคลต้องกระทำหรือเคลื่อนไหว หรือมีพฤติกรรมในลักษณะที่มีเป้าหมาย (Walters.1978: 218) กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือแรงจูงใจเป็นเหตุผลของการกระทำนั่นเอง

2. แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะที่มีอยู่ในตัวที่เป็นพลัง ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางที่มีเป้าหมายที่ได้เลือกไว้แล้ว ซึ่งมักจะเป็นเป้าหมายที่มีอยู่ในภาวะสิ่งแวดล้อม เล่าวิดอน และบิททา (Loundon & Bitta 1988: 368)

ชูศักดิ์ ศรีสุนเนิน (2540: 10) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง การที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้า แล้วทำให้เกิดพลังที่แสดงออกทางพฤติกรรม เพื่อจะนำไปสู่จุดประสงค์ของตนเองหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นพลังและเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งแรงจูงใจอาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอกแต่เพียงอย่างเดียวหรือทั้งสองอย่างพร้อมกันก็ได้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545: 305) ได้กล่าวถึง การจูงใจหมายถึง อิทธิพลภายในบุคคลซึ่งเกี่ยวกับระดับการกำหนดทิศทางและการใช้ความพยายามในการทำงานอย่างต่อเนื่อง การจูงใจจึงเป็นสิ่งเร้าซึ่งทำให้บุคคลเกิดความคิดริเริ่ม ควบคุม รักษาพฤติกรรมและการกระทำ หรือเป็นสภาพภายในซึ่งเป็นสาเหตุให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่าสามารถบรรลุเป้าหมายบางประการได้

7.2 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow' s Hierarchy of Needs Theory) มาสโลว์ (Abraham H. Maslow) เป็นนักจิตวิทยาที่ได้พัฒนาทฤษฎีแรงจูงใจของมนุษย์ โดยมีความคิดว่าความต้องการของมนุษย์มีขั้นต่อน ถ้าความต้องการอันหนึ่งได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้วความต้องการถัดไปที่สูงกว่าก็จะเกิดขึ้น ซึ่งความต้องการแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ความต้องการของร่างกาย หรือความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) เป็นความต้องการระดับแรกขั้นพื้นฐานของมนุษย์ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ชีวิตอยู่รอดและดำรงอยู่ได้ เป็นระดับความต้องการทางสรีระ ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม การ

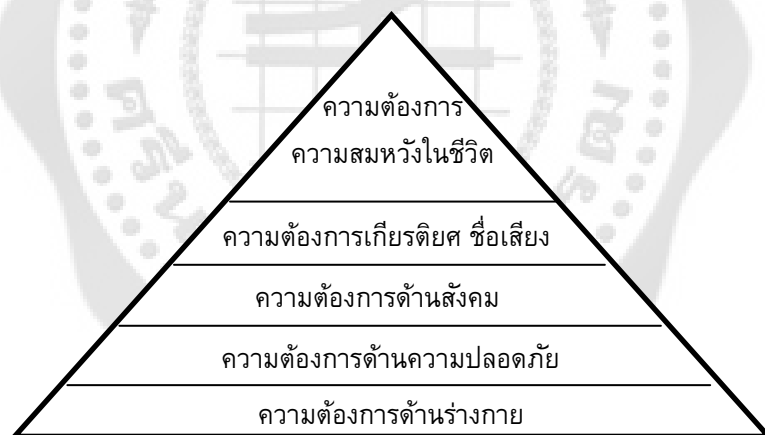
ขับถ่าย และความต้องการทางเพศ ฯลฯ ความต้องการเหล่านี้จะหมายถึงแรงผลักดันทางชีววิทยาพื้นฐานซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต

2. ความต้องการด้านความปลอดภัย และความมั่นคง (Safety and Security Needs Protection Order Stability) ความต้องการด้านความปลอดภัยและความมั่นคงของชีวิต คือความต้องการการปกป้องคุ้มครอง ต้องการความมั่นคงของชีวิต ต้องการระเบียบวินัยในชีวิต ต้องการพ้นจากอันตรายหรือต้องการสุขภาพที่แข็งแรง

3. ความต้องการด้านสังคม (Social Needs) หมายถึงความต้องการที่จะเกี่ยวพันการมีเพื่อน และการถูกยอมรับโดยบุคคลอื่น การเป็นเจ้าของสิ่งต่างๆ และการมีมิตรภาพกับผู้อื่น

4. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem Needs) เป็นความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ และสถานะจากสังคม เช่น ความต้องการได้รับความเคารพนับถือ ความต้องการมีความรู้ความสามารถ เป็นต้น

5. ความต้องการความสำเร็จสมหวังในชีวิต (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นความต้องการที่เกี่ยวกับความสำเร็จ สมหวังตามความนึกคิดของตน รวมทั้งความเจริญก้าวหน้า การใช้ความรู้สึก ความสามารถที่เต็มศักยภาพ และความสุขสมบูรณ์ในชีวิต

ภาพประกอบ 6 แสดงลำดับขั้นตอนของความ ต้องการตามทฤษฎีของมาสโลว์

มาสโลว์เชื่อว่าความต้องการเหล่านี้จะถูกเรียงลำดับจาก ต่ำสุด ไปยัง สูงสุด และเมื่อความต้องการ ณ ระดับต่ำสุด ได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการ ณ ระดับที่สูงขึ้นต่อไป ความปลอดภัยจะมีความสำคัญมากที่สุดและต่อไปตามลำดับ ตามทฤษฎีมาสโลว์แล้ว บุคคลจะถูกจูงใจให้ตอบสนองความต้องการระดับที่ต่ำกว่าก่อนที่พวกเขาพยายามตอบสนองความต้องการระดับสูงยิ่งกว่านั้นเมื่อความต้องการอย่างหนึ่งถูกตอบสนองแล้วความต้องการนี้จะไม่เป็นสิ่งที่จูงใจอีกต่อไป ทฤษฎีของมาสโลว์จะถูกสร้างขึ้นมาจากพื้นฐานที่ว่าความต้องการที่ยังไม่ถูกตอบสนองจะเป็นปัจจัยที่ปลุกเร้าพฤติกรรมของบุคคลเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการเหล่านี้จะ

หยุดเป็นสิ่งจูงใจพฤติกรรม ความต้องการในระดับต่ำอาจได้รับการตอบสนองเพียงบางส่วนและในส่วนที่ได้รับการตอบสนองจะไม่เกิดแรงจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ 2550: 79-81)

7.3 ลักษณะของแรงจูงใจ

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2543: 218-220) ได้กล่าวว่า การจูงใจเป็นไปในทิศทางหนึ่งในรูปแบบ Positive หรือ Negative ก็ได้ โดยบางครั้งการจูงใจอาจจะมุ่งถึงการเข้าถึง (Approach Motivation) หรืออาจจะจูงใจให้หลีกเลี่ยง (Avoidance Motivation) เช่นบุคคลอาจจะแสวงหาการพักผ่อนหรือถูกกระตุ้นให้ไปกวดตาการ เพื่อตอบสนองความหิว เป็นต้น โดยลักษณะการจูงใจ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ด้าน

สิ่งจูงใจด้านอารมณ์ (Emotional Motives) คือการที่ผู้บริโภคมีอารมณ์เข้ามาเกี่ยวกับการเลือกเป้าหมาย อาทิ ความภูมิใจ ความกลัว เกิดจากการเอาอย่างและแข่งขันกันเกิดจากความต้องการเด่นหรือเอกเทศ เกิดจากความต้องการแสดงว่าเป็นพวกเดียวกัน เกิดจากความต้องการความสะดวกสบาย เกิดความต้องการเพื่อความสำราญ เป็นต้น

สิ่งจูงใจด้านเหตุผล (Rational Motives) คือการที่ผู้บริโภคประเมินทางเลือกอย่างรอบคอบและเลือกคุณประโยชน์สูงสุด เช่น การประหยัดในการซื้อหรือการใช้ประสิทธิภาพการใช้งาน ความเชื่อถือได้ในคุณภาพและการให้บริการ ความทนทานถาวรของผลิตภัณฑ์ ความสะดวกสบายเหมาะสมในการซื้อและการใช้งาน เป็นต้น

8. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Securities Exchange of Thailand) เป็นสถานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 และเริ่มกิจการเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2518 พระราชบัญญัตินี้ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในปี 2527 และในปี 2535 ได้ออกพระราชบัญญัติฉบับใหม่คือ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ภายใต้บทบาทที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในการเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ และได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านของการกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อคุ้มครองนักลงทุน เพื่อส่งเสริมการระดมทุนให้แก่กิจการต่างๆ เพื่อให้การซื้อขายหลักทรัพย์เป็นไปอย่างยุติธรรม สะดวก รวดเร็ว ทันสมัย ทัดเทียม อารยประเทศ และได้ยกระดับตลาดทุนของไทยสู่มาตรฐานสากล (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2538:12) และในปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยประกอบด้วยตลาดหลักทรัพย์ 2 ประเภท คือ ตลาดหลักทรัพย์หลัก และตลาดหลักทรัพย์ใหม่

ตาราง 1 การซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านสำนักงานบริการด้านหลักทรัพย์ของบริษัทสมาชิก จำแนกตาม
รายจังหวัดและรายภูมิภาค ปี 2557 (หน่วย: ล้านบาท)

จังหวัด/ภูมิภาค	จำนวน สาขา	มูลค่าซื้อขาย Buy+Sell	จังหวัด/ภูมิภาค	จำนวน สาขา	มูลค่าซื้อขาย Buy+Sell
ทั่วราชอาณาจักร	568	8,588,895.43	ศรีสะเกษ	1	1,460.48
กรุงเทพและปริมณฑล	282	7,889,485.40	สุรินทร์	4	7,021.54
เขตภูมิภาค	286	699,410.03	อำนาจเจริญ	1	1.06
นนทบุรี	19	81,843.76	อุดรธานี	10	15,150.45
ปทุมธานี	7	31,684.28	อุบลราชธานี	8	11,477.07
สมุทรปราการ	7	22,563.14	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	61	120,741.91
ปริมณฑล	33	136,091.17	นครศรีธรรมราช	3	15,536.36
กาญจนบุรี	2	3,469.71	ปัตตานี	1	1,457.81
จันทบุรี	6	8,014.72	ภูเก็ต	9	26,017.99
ฉะเชิงเทรา	4	8,867.68	ยะลา	3	2,596.94
ชลบุรี	25	73,532.95	สงขลา	29	124,718.45
นครปฐม	11	18,774.08	สุราษฎร์ธานี	9	20,625.81
ประจวบคีรีขันธ์	1	4,873.77	ภาคใต้	64	205,231.27
พระนครศรีอยุธยา	4	4,668.43	เชียงราย	10	15,551.28
สมุทรสาคร	9	19,153.53	เชียงใหม่	29	95,863.34
สระแก้ว	1	954.33	ตาก	1	453.89
สระบุรี	6	8,224.04	กระบี่	3	2,486.47
สิงห์บุรี	2	1,778.14	ชุมพร	2	2,813.49
สุพรรณบุรี	3	10,051.35	ตรัง	5	8,977.94
เพชรบุรี	3	6,151.57	นครสวรรค์	9	14,513.60
ระยอง	7	20,990.92	พะเยา	1	3,116.02
ราชบุรี	6	12,245.63	พิจิตร	1	1,867.87
ลพบุรี	1	2,361.48	พิษณุโลก	8	17,228.28
สมุทรสงคราม	3	6,754.41	เพชรบูรณ์	1	906.42
ภาคกลาง	94	210,866.74	แพร่	1	1,109.08
ขอนแก่น	19	38,633.20	ลำปาง	5	10,946.81
นครราชสีมา	16	42,761.60	ลำพูน	1	1,013.51
บุรีรัมย์	1	2,366.53	ภาคเหนือ	67	162,570.12
ร้อยเอ็ด	1	1,869.98			

ที่มา: สถิติของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Set Community Portal)

ตลาดหลักทรัพย์หลัก (The Stock Exchange of Thailand: SET)

บทบาทและหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์ที่มีต่อระบบเศรษฐกิจนั้น สามารถสรุปบทบาทที่สำคัญ ได้ ดังนี้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2538: 84)

1. ส่งเสริมการออมทรัพย์และระดมทุนระยะยาว เช่นหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ พันธบัตร
2. ช่วยในการปรับโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจให้มีอัตราส่วนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่เหมาะสมโดยบริษัทสามารถเลือกที่จะออกหุ้นกู้หรือหุ้นทุนเพื่อระดมในการขยายกิจการได้ ทำให้การดำเนินธุรกิจมีเสถียรภาพขึ้น
3. เป็นแหล่งกลางในการซื้อขายหลักทรัพย์อย่างมีระเบียบ มีสภาพคล่อง และยุติธรรม เนื่องจากราคา ตลาดของหลักทรัพย์เป็นตามภาวะอุปสงค์และอุปทานที่เกิดขึ้น
4. สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ มีผลให้เศรษฐกิจขยายตัวและช่วยเพิ่มอัตราการจ้างงานในประเทศอีกด้วย
5. ให้ความคุ้มครองผลประโยชน์ของนักลงทุนและผู้ถือหุ้น ในด้านราคาที่เป็นธรรมและด้านการให้ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจการลงทุน โดยตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดให้บริษัทจดทะเบียนและบริษัทรับอนุญาตเปิดเผยข้อมูลของบริษัท
6. ช่วยขยายฐานภาษีของรัฐบาล ในด้านจัดเก็บภาษีได้อย่างครบถ้วน เนื่องจากบริษัทที่จะทะเบียนจะต้องมีระบบบัญชีที่ดี
7. เป็นดัชนีการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศในการระดมเงินทุนและจัดสรรเงินทุนระยะยาวให้แก่ธุรกิจ จะช่วยทำให้เศรษฐกิจของประเทศมีการเจริญเติบโตสูงและมีรายได้ประชาชาติสูง

ตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (Market for Alternative Investment: MAI)

ในปัจจุบันมีตลาดหลักทรัพย์ที่ก่อตั้งขึ้นมาใหม่ ภายใต้ชื่อ ตลาดหลักทรัพย์ใหม่ นับได้ว่าเป็นการพัฒนาครั้งสำคัญของตลาดทุนไทย และถือช่วยเป็นการสนับสนุนแหล่งเงินทุนให้กับธุรกิจที่กำลังเติบโต และมีศักยภาพ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นช่องทางในการระดมทุนให้แก่บริษัทขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งไม่เคยมีโอกาสในการเข้าถึงตลาดทุนมาก่อน ให้ได้มีโอกาสใช้ประโยชน์จากตลาดทุนเช่นเดียวกับบริษัทขนาดใหญ่
2. เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างหนี้โดยการแปลงสภาพหนี้เป็นทุนระหว่างสถาบันการเงินและลูกหนี้ โดยจะช่วยให้เกิดสภาพคล่องในพื้นที่สถาบันการเงินให้เข้าไปถือครอง ทำให้การปรับโครงสร้างหนี้ในลักษณะดังกล่าวเป็นไปได้มากขึ้น
3. เพื่อสนับสนุนให้ธุรกิจเงินร่วมลงทุน (Venture Capitalists) เกิดแรงจูงใจที่จะเข้ามาลงทุนมากขึ้นในธุรกิจที่อาจมีขนาดไม่ใหญ่นัก แต่มีศักยภาพในการเจริญเติบโต

4. เพื่อเพิ่มสินค้าใหม่ให้เป็นทางเลือกแก่นักลงทุน ทำให้มีทางเลือกในการลงทุนและสามารถกระจายความเสี่ยงที่อาจมีขนาดไม่ใหญ่นัก แต่มีศักยภาพในการเติบโต

ความแตกต่างระหว่างตลาดหลักทรัพย์กับตลาดหลักทรัพย์ใหม่

1. ระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์

ตลาดหลักทรัพย์ใหม่ใช้ระบบการซื้อขาย ระบบการส่งมอบและชำระราคาเช่นเดียวกับในตลาดหลักทรัพย์หลักด้วยกับคอมพิวเตอร์ระบบ ASSET ซึ่งเป็นระบบการซื้อขายเดิม ที่ตลาดหลักทรัพย์หลักใช้อยู่ในปัจจุบัน ระบบได้รับการออกแบบให้การซื้อขายตามลำดับราคาและเวลา โดยตลาดหลักทรัพย์จะเรียงลำดับและจับคู่ก่อนและผู้เสนอขายที่ระดับราคาที่ต่ำกว่าจะมีสิทธิได้รับ การจับคู่ก่อน ทำให้ผู้ที่เสนอราคาซื้อสูงสุดเป็นผู้ได้รับหลักทรัพย์ และผู้ที่เสนอขายในราคาต่ำที่สุดเป็นผู้ที่ขายหลักทรัพย์ได้

2. การแสดงข้อมูลการซื้อขายของตลาดใหม่

การซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ของตลาดใหม่จะแยกแสดงข้อมูล โดยอยู่ภายใต้กระดานการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (MAI) เอง โดยกระดานดังกล่าวจะแบ่งออกเป็น 2 หมวดตามหลักเกณฑ์การรับหลักทรัพย์คือ

หมวดที่ 1 Medium – Sized Enterprises เป็นหมวดที่เปิดขึ้นมารองรับการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทขนาดกลางที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโต มีประวัติการดำเนินงานและฐานะการเงินขั้นต่ำ 40 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท และมีผลดำเนินงานไม่น้อยกว่า 2 ปี ตลอดจนฐานะการเงินในส่วนของผู้ถือหุ้นไม่ต่ำกว่า 40 ล้านบาท

หมวดที่ 2 Hi – Growth Enterprises เป็นหมวดที่เปิดขึ้นมารองรับการซื้อขายของหลักทรัพย์ของบริษัทที่มีขนาดทุนต่าง ๆ กันหรือยังไม่มีประวัติการดำเนินงาน แต่มีอัตราการเจริญเติบโตทางธุรกิจ กลุ่มบริษัทเป้าหมาย คือ บริษัทที่ทำธุรกิจด้านเทคโนโลยี (Information Technology: IT) ซึ่งมีความต้องการเงินทุนให้สามารถเข้ามาระดมในตลาดทุนได้แก่เช่นธุรกิจอื่น ๆ โดยหมวดนี้ไม่กำหนดทุนชำระแล้วขั้นต่ำและไม่กำหนดระยะเวลาการดำเนินงานเพื่อเอื้อเพื่อต่อบริษัทที่เพิ่งเริ่มดำเนินการ แต่มีศักยภาพในการเติบโตสูงให้สามารถเข้ามาระดมทุนได้

3. วิธีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ใหม่

ตลาดหลักทรัพย์ใหม่มีวิธีการ 2 วิธีเช่นเดียวกับกับตลาดหลักทรัพย์หลัก คือ วิธีการจับคู่คำสั่งซื้อ คำสั่งขายโดยอัตโนมัติ (Automated Order Matching หรือ AOM) และวิธีที่ผู้ซื้อขายตกลงซื้อขายกัน โดยตรง (Put – Through หรือ PT) สำหรับการซื้อขายจำนวนมากหรือผู้ซื้อผู้ขาย ผู้ขาย จึงใช้วิธีการเจรจาต่อรองกัน แล้วจึงทำรายการซื้อขาย PT ในตลาดหลักทรัพย์

4. การเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่

กลุ่มนายหน้าค้าหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์ใหม่ จะเป็นกลุ่มเดียวกันกับบริษัทหลักทรัพย์ สมาชิกตลาดหลักทรัพย์หลัก นักลงทุนสามารถติดต่อกับบริษัทหลักทรัพย์นายหน้า หรือ

โบรกเกอร์รายเดิมของตน ที่มีบัญชีอยู่โดยสามารถใช้บัญชีซื้อขายเดิมได้ ไม่จำเป็นต้องเปิดบัญชีใหม่ ทำให้ไม่มีความยุ่งยากและสับสน นักลงทุนที่สนใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่สามารถติดต่อกับผู้แนะนำการลงทุนด้านตลาดทุนของโบรกเกอร์ที่ตนเป็นลูกค้าอยู่ได้ทันที

การซื้อขาย – ขายหลักทรัพย์

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีการติดตั้งระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยคอมพิวเตอร์เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2534 ซึ่งมีชื่อว่า Automated System for the Stock Exchange of Thailand มีชื่อย่อคือ ASSET ซึ่งในระบบการซื้อขาย – ขายหลักทรัพย์ด้วยระบบคอมพิวเตอร์นี้ ได้ให้ประโยชน์แก่นักลงทุนในด้านความยุติธรรม โปร่งใส และได้รับบริการที่เท่าเทียมกัน ซึ่งคอมพิวเตอร์จะทำการจับคู่คำสั่งซื้อที่มีราคาเท่ากันโดยอัตโนมัติ พร้อมกับยืนยันการซื้อขายที่ตกลงกันแล้วไปยังบริษัทสมาชิกทั้งฝ่ายซื้อ และฝ่ายขายให้รับทราบ

กระดานซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยคอมพิวเตอร์จะติดตั้งไว้ตามที่ทำการของบริษัทสมาชิกเพื่อบริการลูกค้าของสมาชิกนั้น ๆ ซึ่งจะบอกให้ทราบถึง ชื่อย่อของบริษัทที่จดทะเบียนหรือบริษัทที่ได้รับอนุญาตซึ่งจะแบ่งตามประเภทหลักทรัพย์ รวมทั้งบอกถึง ราคาที่ผู้ซื้อเสนอซื้อ ราคาที่ผู้ขายเสนอขาย ราคาที่ตกลงซื้อขายกัน และราคาที่เปลี่ยนแปลง เป็นราคาที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง หรือเป็นผลต่างระหว่างราคาที่ตกลงซื้อขายกันกับราคาปิดครั้งสุดท้าย (เพชร ชุมทรัพย์, 2540: 75)

การส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2545: 24-32)

วิธีการส่งซื้อขายหลักทรัพย์นั้น สามารถกระทำได้ 3 วิธี คือ

1. สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยตนเองที่ห้องค้าหลักทรัพย์
2. สั่งทางโทรศัพท์ ในกรณีที่ไม่สามารถหรือไม่สะดวกที่จะไปส่งซื้อขายที่ห้องค้าหลักทรัพย์ นักลงทุนโทรศัพท์ ไปยังเจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาดผู้ดูแลบัญชี และให้รายละเอียดของคำสั่ง
3. สั่งผ่านทางอินเทอร์เน็ต ในกรณีที่เปิดบัญชีและแจ้งความต้องการ ที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต นักลงทุนจะได้รับรหัสลูกค้าและรหัสผ่าน (User Name & Passworld) สำหรับใช้ในการส่งซื้อ – ขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต

9. ทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์

โดยทั่วไปบุคคลจะแตกต่างกันทางร่างกาย ทางสติปัญญา ทางสังคม และทางอารมณ์และความแตกต่างเหล่านี้จะทำให้บุคคลแต่ละคนมีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวที่ไม่เหมือนใคร โดย DeFleur (1982) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคลไว้ว่า บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพและสภาพจิตวิทยา ซึ่งความแตกต่างกันดังกล่าวนี้เป็นเพราะบุคคลมีการเรียนรู้จาก

สังคมที่มาแตกต่างกัน โดยบุคคลที่อยู่ต่างสภาพแวดล้อมจะได้รับการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน และการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันทำให้บุคคลมีทัศนคติ ค่านิยม

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2550: 57-59) ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ (Demographic) ประกอบด้วย อายุ เพศ ขนาดครอบครัว สถานภาพครอบครัว รายได้ อาชีพ การศึกษา เหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ในการแบ่งส่วนตลาด ลักษณะด้านประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญและสถิติที่วัดได้ของประชากรที่ช่วยกำหนดตลาดเป้าหมาย ข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์จะสามารถเข้าถึงและมีประสิทธิผลต่อการกำหนดตลาดเป้าหมายตลอดจนง่ายต่อการวัดมากกว่าตัวแปรอื่น ตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ที่สำคัญมีดังต่อไปนี้ความเชื่อ และบุคลิกลักษณะแตกต่างกันด้วย

สุสา ชัยสุรัตน์ (2537) ได้ให้ความหมายของลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic) โดยกล่าวว่า ประชากรศาสตร์หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นหลักเกณฑ์ในการบ่งบอกถึงลักษณะทางประชากรที่อยู่ในตัวบุคคลนั้นๆ ได้แก่ อายุ เพศ ขนาดครอบครัว รายได้ การศึกษา อาชีพ วัฏจักรชีวิตครอบครัว ศาสนา เชื้อชาติ สัญชาติและสถานภาพทางสังคม (Social class)

ฉัตรยาพร เสมอใจ และมีทินยา สมมิ (2548) ได้ให้ความหมายของลักษณะทางประชากรศาสตร์ โดยกล่าวว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นปัจจัยที่จะนำมาช่วยในการกำหนดตลาดเป้าหมาย โดยเฉพาะการศึกษาตัวแปรทางด้านประชากร ที่นำมาใช้ในการวางแผนเป้าหมายทางการตลาดที่สำคัญ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ศาสนา ภูมิลำเนาและเชื้อชาติ

มิตเตียทอน (Middleton. 1995) ได้ให้ความหมายของปัจจัยด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ทำให้เกิด อุปสงค์กับการเดินทางไว้ โดยกล่าวว่า ปัจจัยด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อรูปแบบของ อุปสงค์ต่อปริมาณการเดินทาง ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา ระดับรายได้ อาชีพ ซึ่งปัจจัยโดยรวมเหล่านี้มีผลต่อรูปแบบการเดินทางและปริมาณอุปสงค์กับการเดินทาง

เฮนนา และวอสิค (Hanna; & Wozniak. (2001), เซฟแมน และคานุก (Shiffman; & Kanuk. 2003) ได้ให้ความหมายของลักษณะทางประชากรศาสตร์ไว้คล้ายคลึงกันโดยกล่าวว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ ศาสนาและเชื้อชาติ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ซึ่งโดยทั่วไปแล้วใช้เป็นลักษณะพื้นฐานที่นักการตลาดมักจะนำมาพิจารณาสำหรับการแบ่งส่วนตลาด (Market Segmentation) โดยนำมาเชื่อมโยงกับความต้องการ ความชอบ และอัตราการใช้สินค้าของผู้บริโภค

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สายสิทธิ์ ภูริพันธ์ (2555) ปัจจัยทุนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการและการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ อันส่งผลต่อระดับรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ตลาดการเงิน (Financial Market) จึงเป็นแหล่งเงินทุนทั้งในด้านการระดมทุนของผู้ต้องการเงินทุน และเป็นแหล่งการปล่อยเงินทุนสำหรับผู้ที่ต้องการปล่อยเงินทุนส่วนเกินที่ตนมีอยู่ ตลอดจนเป็นแหล่ง

อำนวยความสะดวกแก่บุคคลทั้งสองฝ่ายให้สามารถทะลุกรรมได้สะดวกขึ้น ทั้งนี้ตลาดการเงินมีสถาบันการเงินเป็นสื่อกลางในการระดมเงินออมจากประชาชน ภาคธุรกิจ และภาครัฐบาล ซึ่งตลาดทุนนับเป็นส่วนหนึ่งของตลาดการเงินจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจไทย จากผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน พบว่า ส่วยใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 18 – 24 ปี มีรายได้ 5,000 -10,000 บาทต่อเดือน ซึ่งเห็นว่าการลงทุนมีความเสี่ยงที่จะขาดทุนจากราคาหลักทรัพย์ แต่ก็ยังเป็นโอกาสในการเพิ่มรายได้ซึ่งเป็นแรงจูงใจสำคัญสำหรับนักลงทุน และมีปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกลงทุนคือชื่อเสียงของหลักทรัพย์

ชิตพันธ์ วรารัตน์นิธิกุล (2549) เพื่อศึกษาคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักลงทุน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ดักรายได้ และประสบการณ์การลงทุนในห้องค้าหลักทรัพย์ กับลักษณะการถือครองหุ้นหลักทรัพย์ และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จำแนกตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักลงทุน โดยทำการศึกษากับนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จำนวน 420 คน

ผลการศึกษา สรุปได้ว่านักลงทุนที่ตอบแบบสอบถามส่วยใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอิสระ/เจ้าของธุรกิจ มีรายได้ตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไปต่อเดือน มีประสบการณ์ลงทุนในห้องค้า 2-5 ปี โดยมีจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองจำนวน 2-5 หลักทรัพย์ มีมูลค่าหลักทรัพย์ที่ถือครองมากกว่า 100,000 บาท เลือกลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ธุรกิจเงินทุน และอุตสาหกรรมเครื่องประดับ นักลงทุนมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนเพื่อเงินปันผล รองลงมาเป็นการลงทุนเพื่อการเก็งกำไร โดยมีรูปแบบการลงทุนให้ตนเอง และใช้วิธีการลงทุนผ่านออนไลน์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในห้องค้าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในช่วงปี พ.ศ. 2549 พบว่า นักลงทุนทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์โดยเน้นปัจจัยการวิเคราะห์แบบมูลฐานเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นปัจจัยการวิเคราะห์ทางเทคนิค ปัจจัยการวิเคราะห์ด้านความมั่นคงปลอดภัยของเงินทุน และปัจจัยการวิเคราะห์ด้านผลตอบแทนการลงทุน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในตลาดหลักทรัพย์ พบว่า นักลงทุนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ต่างกันมีความเห็นว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในทุกด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนนักลงทุนที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ต่างกันมีความเห็นว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01

วิภารัตน์ อิมพัทธ์ (2549) การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจทัศนคติ และพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไป โดยศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ โดยพบว่านักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง

อายุตั้งแต่ 30 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานเอกชน มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป ซึ่งมีพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์แตกต่างกันไป ดังนี้

1. อายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์แตกต่างกันในด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองโดยเฉลี่ย ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่เปิดบัญชีและด้านจำนวนวันที่เข้ามาซื้อขายหลักทรัพย์ใน 1 สัปดาห์

2. สถานภาพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์แตกต่างกันในด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่เปิดบัญชี และด้านจำนวนวันที่เข้ามาซื้อขายหลักทรัพย์ใน 1 สัปดาห์

3. ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์แตกต่างกันในด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านจำนวนบริษัทหลักทรัพย์ที่เปิดบัญชี และด้านจำนวนวันที่เข้ามาซื้อขายหลักทรัพย์ใน 1 สัปดาห์

4. รายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์แตกต่างกันในด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองโดยเฉลี่ย จำนวนบริษัทหลักทรัพย์ที่เปิดบัญชี

อุรสา บรรณกิจโสภณ (2553) เพื่อศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ศึกษาเฉพาะการซื้อขายหุ้นของนักลงทุน โดยจำแนกประเภทของนักลงทุนเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ นักลงทุนรายใหญ่ นักลงทุนรายย่อย นักลงทุนสถาบัน และนักลงทุนสถาบันต่างประเทศ ในการศึกษาจะใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพและวิจัยเชิงปริมาณประกอบกัน เพื่อพัฒนารอบแนวคิดที่มีความชัดเจนสอดคล้องกับพฤติกรรมของนักลงทุนไทยในปัจจุบัน ได้แก่ ปัจจัยเชิงมหภาคด้านเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยจุลภาค จำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยจุลภาคด้านปัจจัยเชิงปริมาณ ปัจจัยจุลภาคด้านปัจจัยคุณภาพ และปัจจัยจุลภาคด้านปัจจัยเชิงเทคนิค ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยด้านสังคมกับค่าเบต้าเฉลี่ยของกลุ่มหลักทรัพย์หรือความผันผวนของผลตอบแทนเฉลี่ยของกลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนเลือกลงทุนเมื่อเปรียบเทียบกับ การเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหลักทรัพย์ รวมถึงทดสอบความสอดคล้องของผลการศึกษากับแนวคิดทฤษฎี และข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและประวัติชีวิตของนักลงทุนในบริบทของนักลงทุนไทย

ผลการศึกษาพบว่า นักลงทุนสถาบันทั้งไทยและต่างประเทศ รวมถึงนักลงทุนรายใหญ่ที่ประสบความสำเร็จในการลงทุน ใช้ปัจจัยเชิงมหภาค ได้แก่ ดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจ ภาวะอุตสาหกรรม เสถียรภาพทางการเมือง รวมถึงพิจารณาคุณภาพของบริษัทและคุณภาพของผู้บริหารของบริษัทเจ้าของหุ้น โดยเลือกลงทุนในบริษัทที่มีความสามารถในแข่งขันสูง มีความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูล ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถ เชื่อสัตย์สุจริต บริษัทมีชื่อเสียง เป็นผู้นำตลาด และมีบรรษัทภิบาล สุดท้ายจะมีการประเมินมูลค่าของหุ้นก่อนที่จะตัดสินใจลงทุน

ในขณะที่นักลงทุนรายย่อยเลือกลงทุนในบริษัทที่มีชื่อเสียง บริษัทที่ได้รับการยอมรับว่ามีบรรษัทภิบาล และมีความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูล ในการตัดสินใจลงทุนจะไม่คำนึงถึงมูลค่าที่แท้จริงของหุ้น แต่จะให้ความสำคัญกับราคาหุ้น ไม่ให้ความสำคัญกับการประเมินราคาหุ้นรวมถึงศักยภาพในการเติบโตของบริษัท และเลือกซื้อขายเฉพาะหุ้นที่มีสภาพคล่อง ทั้งนี้ในการตัดสินใจลงทุนจะใช้ข้อมูลจากผู้แนะนำการลงทุนด้านตลาดหุ้น ข่าวลือเกี่ยวกับการซื้อขายของนักลงทุนรายใหญ่ และข้อมูลการซื้อขายของนักลงทุนต่างประเทศ และซื้อขายตามเพื่อนในห้วงคำหลักทรัพย์ พฤติกรรมในการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยข้างต้นไม่แตกต่างจากพฤติกรรมของนักลงทุนในช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเลเยหรือไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของนักลงทุนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในตลาดหุ้น รวมถึงกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับนักลงทุนอาจส่งผลให้การซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์ขาดเสถียรภาพ และนักลงทุนต่างชาติรวมทั้งกลุ่มนักลงทุนที่มีศักยภาพอาจไม่เลือกลงทุนในตลาดหุ้นไทย

กรณี วิวัฒน์านนท์ (2546) การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจปัจจัยส่วนบุคคลประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ย และบริษัทที่นักลงทุนมาใช้บริการ ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงคุณภาพ และปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงปริมาณที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ในด้านปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ยอยู่ที่ 41.2 ปี การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีอาชีพเจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ สถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน และมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 28,894.7 บาท โดยนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ โดยเฉลี่ย 6.8 ครั้งต่อสัปดาห์ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 10.2 วัน ต่อครั้งของการซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 9,248 หุ้นต่อครั้งของการซื้อ - ขายหลักทรัพย์ และปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 1,367,246.7 บาท ต่อเดือน

ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา พบว่านักลงทุนให้ความสำคัญอยู่ในระดับดี เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยรวมได้แก่ ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงปริมาณปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงคุณภาพ และปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1 เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ บริษัทที่นักลงทุนมาใช้บริการและรายได้ ของนักลงทุนแตกต่างกันมีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยและปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ในทางตรงกันข้าม เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ

บริษัทที่นักลงทุนมาใช้บริการและรายได้ ของนักลงทุนแตกต่างกันมีผลต่อปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์และระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

1.2 อายุ และสถานภาพของนักลงทุนแตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยโดยเฉลี่ย ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

2. ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ด้านอุตสาหกรรม และด้านบริษัท

2.1 ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ด้านอุตสาหกรรมด้านบริษัทเชิงคุณภาพ แตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

2.2 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงปริมาณแตกต่างกันมีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ในทางตรงกันข้าม ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงปริมาณแตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

3. ปัจจัยพื้นฐานด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์

ปัจจัยพื้นฐานด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ในทางตรงกันข้าม ปัจจัยพื้นฐานด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย

สุวรรณา วชิศักดิ์สิทธิ์ (2551) การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาทัศนคติต่อบริการและพฤติกรรมนักลงทุนทั่วไปต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดของบริษัทหลักทรัพย์ในกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ทัศนคติต่อบริการซื้อขายหลักทรัพย์ ได้แก่ ด้านบริการ ด้านช่องทางการให้บริการ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านกระบวนการให้บริการ ที่มีผลต่อพฤติกรรมนักลงทุนทั่วไปต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาด ผลการวิจัยพบว่า

1. นักลงทุนเพศหญิงและเพศชาย มีสัดส่วนเท่าๆ กัน มีอายุ 21-30 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ย 15,000 – 25,000 บาท

2. ทัศนคติต่อบริการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนด้านการบริการ พบว่าทัศนคติด้านบริการอยู่ในเกณฑ์ดี ส่งผลให้นักลงทุนมีความเชื่อมั่นและเข้ามาใช้บริการซื้อขายหลักทรัพย์มากขึ้น

3. ทศนคติต่อบริการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนด้านช่องทางการให้บริการ พบว่า นักลงทุนมีทัศนคติต่อด้านช่องทางการให้บริการอยู่ในเกณฑ์ดี ส่งผลให้นักลงทุนมีความสะดวกในการติดต่อเข้าใช้บริการและสาขาที่ให้บริการที่เพียงพอต่อความต้องการ

4. ทศนคติต่อบริการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า นักลงทุนมีทัศนคติต่อด้านการส่งเสริมการตลาดอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ส่งผลให้นักลงทุนไม่ค่อยให้ความสนใจกับรายการส่งเสริมการตลาดของบริษัทหลักทรัพย์

5. ทศนคติต่อบริการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการ พบว่า นักลงทุนมีทัศนคติต่อด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการอยู่ในเกณฑ์ดี ส่งผลให้นักลงทุนมีความไว้วางใจต่อการใช้บริการผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดของบริษัทหลักทรัพย์และมีการซื้อขายหลักทรัพย์มากขึ้น

6. ทศนคติต่อบริการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ พบว่า นักลงทุนมีทัศนคติต่อด้านกระบวนการให้บริการอยู่ในเกณฑ์ดี ส่งผลให้นักลงทุนเกิดความประทับใจในการใช้บริการและเข้าใช้บริการมากยิ่งขึ้น

7. ทศนคติต่อบริการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนด้านกระบวนการให้บริการ พบว่า นักลงทุนมีทัศนคติต่อด้านกระบวนการให้บริการอยู่ในเกณฑ์ดี ส่งผลให้นักลงทุนมีความเชื่อมั่นในระบบการซื้อขายที่มีความน่าเชื่อถือและปลอดภัย ทำให้นักลงทุนเกิดความมั่นใจในการใช้บริการ

8. พฤติกรรมของนักลงทุนในด้านจำนวนครั้งในการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อบริการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านบริการ คือ การบริการหลังการขายหลักทรัพย์ การส่งเอกสารยืนยันการซื้อขาย ความถูกต้องของจำนวนเงินและความตรงต่อเวลาในการชำระราคาซื้อขาย ด้านช่องทางการให้บริการ คือ สถานที่ตั้งของสาขา ความสะดวกในการเดินทาง และด้านกระบวนการ คือ ระบบการซื้อขายหยุดทำการมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ด้านการส่งเสริมการตลาด คือ การส่งเสริมการขายโดยการแจกของสมนาคุณ มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

9. พฤติกรรมของนักลงทุนในด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อบริการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านบริการ คือ การรับคำสั่งซื้อขายหุ้นผ่านโทรศัพท์ ความถูกต้องของจำนวนเงินและความตรงต่อเวลาในการชำระราคาซื้อขาย ด้านกระบวนการให้บริการ คือ ความปลอดภัยในเทคโนโลยีในการเก็บข้อมูลลูกค้า ระบบการซื้อขายหยุดทำการมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนด้านการส่งเสริมการตลาด คือ การส่งเสริมการขายโดยการแจกของสมนาคุณ ด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการ คือ การปฏิบัติงานรับคำสั่งซื้อขายถูกต้องแม่นยำ ความเอาใจใส่ของพนักงานมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

10. พฤติกรรมของนักลงทุนในด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองโดยเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อบริการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านช่องทางการให้บริการ คือ จำนวนของบริษัทหลักทรัพย์มีเพียงพอ ด้านกระบวนการให้บริการ คือ ระบบการซื้อขายเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อนมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนด้านการส่งเสริมการตลาด คือ การ

ส่งเสริมการขายโดยการแจกของสมนาคุณ ด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการคือ การให้คำปรึกษาแนะนำการลงทุน การปฏิบัติงานซื้อขายถูกต้องแม่นยำ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ คือความสะดวกในการติดต่อให้บริการ มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญ

11. นักลงทุนทั่วไปที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างกันในด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญ

12. นักลงทุนทั่วไปที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างกันในด้านจำนวนครั้งการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยและด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองโดยเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญ

13. นักลงทุนทั่วไปที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างกันในด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองโดยเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญ

14. นักลงทุนทั่วไปที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างกันในด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ

15. นักลงทุนทั่วไปที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันในด้านจำนวนครั้งการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยและด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองโดยเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญ

16. นักลงทุนทั่วไปที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างกันในด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยและด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองโดยเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินงานและขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานที่มีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปี ถึง 60 ปี ที่มีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตร กรณีไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนและกำหนด ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณไม่เกิน 5% (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545: 26) ซึ่งมีวิธีการหาค่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากสูตร $n = \frac{Z^2 P Q}{4E^2}$ ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 คน และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิด 5% หรือ 0.05 ดังนี้

$$n = \frac{Z^2 P Q}{D^2}$$

P = ความน่าจะเป็นของประชากร

Q = 1 - P

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

Z = ค่า Z score ที่ระดับความเชื่อมั่น

D = ระดับความคลาดเคลื่อน

โดยกำหนดให้มีค่าความเชื่อมั่นที่ 95% Z จะเท่ากับ 1.96 และกำหนดให้ P = 0.5 และ D = ค่าความคลาดเคลื่อนที่อนุโลมได้ 5% จะได้ผลดังนี้

$$n = \frac{(1.96)^2(0.5)(0.5)}{(0.5)^2}$$

$$n = 384.16 \text{ หรือ } 385 \text{ ตัวอย่าง}$$

$$\text{สำรวจ } 4\% = 385 \times 4\% = 15 \text{ ตัวอย่าง}$$

ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ 385 ตัวอย่าง และ เพิ่มจำนวนตัวอย่าง 15 ตัวอย่าง รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง

วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

1. การสุ่มตัวอย่างแบบแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกตัวอย่างจากบุคคลที่อยู่ในวัยทำงานที่เปิดบัญชีไว้กับบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ

2. การสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความสะดวก (Convenience Sampling) เป็นการเลือกตัวอย่างจากบุคคลที่เปิดบัญชีไว้กับบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนกว่าจะครบจำนวน 400 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมเพื่อการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ซึ่งมีลักษณะคำถามแบบหลายตัวเลือก (Multiple Choices) ได้แก่

1. เพศ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ลักษณะคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 2 ทาง คือ

1.1 เพศชาย

1.2 เพศหญิง

2. อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Ordinal Scale) จำนวนชั้นลักษณะคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก จึงกำหนดช่วงอายุ ดังนี้

2.1 21 - 30 ปี

2.2 31 - 40 ปี

2.3 41 - 50 ปี

2.4 51 - 60 ปี

3. สถานภาพสมรส เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ประกอบด้วย

3.1 โสด

3.2 สมรส

3.3 หย่าร้าง/ม้าย แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Ordinal Scale) ลักษณะคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก ได้แก่

4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

4.2 ปริญญาตรี

4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ลักษณะคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก ได้แก่

5.1 ข้าราชการ

5.2 พนักงานรัฐวิสาหกิจ

5.3 พนักงานบริษัทเอกชน

5.4 ประกอบธุรกิจส่วนตัว

6. รายได้ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Ordinal Scale) ลักษณะคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก โดยแบ่งเป็น 5 ช่วง ดังนี้

6.1 น้อยกว่า 20,000 บาท

6.2 20,001 – 40,000 บาท

6.3 40,001 – 60,000 บาท

6.4 60,001 – 80,000 บาท

6.5 80,001 บาท ขึ้นไป

7. ประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Ordinal Scale) ลักษณะคำถาม 2 คำตอบ ดังนี้

7.1 น้อยกว่า 1 ปี

7.2 ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงาน โดยมีตัวเลือก 5 ระดับ ซึ่งข้อความในแบบสอบถามมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

เกณฑ์การประเมินผลโดยใช้เกณฑ์การประเมิน (ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ. 2549: 129) ดังต่อไปนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ดังนั้น เกณฑ์เฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงาน

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล และด้านอารมณ์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงาน โดยมีตัวเลือกให้ 5 ระดับ ซึ่งข้อความในแบบสอบถามมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน

เกณฑ์การประเมินผลโดยใช้เกณฑ์การประเมิน (ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ. 2549: 129) ดังต่อไปนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ดังนั้น เกณฑ์เฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ของนักลงทุน

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ มีลักษณะคำถาม 2 รูปแบบ ประกอบด้วยคำถามปลายปิด จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย ลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายบ่อยที่สุด คำถามปลายเปิดจำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และความบ่อยครั้งในการซื้อขายหลักทรัพย์

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือหรือแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีการดำเนินการสร้างตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาลักษณะ รูปแบบและวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร งานวิจัย แนวคิด ทฤษฎี ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. รวบรวมเนื้อหาและสาระต่างๆ ที่ได้จากเอกสาร งานวิจัย แนวคิด ทฤษฎี ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
3. นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลนั้นมาสร้างแบบสอบถามทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยพื้นฐาน

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุน

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบและเสนอแนะเพิ่มเติม

5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้อง และความเหมาะสมของเนื้อหา จากนั้นนำปรึกษากับคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ เพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจนก่อนนำไปใช้

6. นำเสนอแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546: 449) ค่าอัลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม หากมีค่าระหว่าง $0 < \alpha < 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง และนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยสนาม (Field Study) โดยใช้แบบสอบถามที่ได้รับทดสอบคุณภาพแล้ว โดยขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างโดยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีตอบแบบสอบถาม แล้วรอเก็บแบบสอบถามโดยทันที

4. การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด มาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และประสบการณ์ในการซื้อหลักทรัพย์

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยด้านพื้นฐานที่มีผลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ มีมาตรวัดเป็นแบบ Selected Category Scale 5 ระดับ

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 ปัจจัยด้านแรงจูงใจมีผลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ มีมาตรวัดเป็นแบบ Selected Category Scale 5 ระดับ

5. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 4 พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุน

6. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ได้แก่ นักลงทุนที่มีลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และประสบการณ์ในการซื้อหลักทรัพย์ แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุนและกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายบ่อยที่สุด โดยใช้สถิติ ไคสแควร์ (Chi-Square)

7. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านอุตสาหกรรม ปัจจัยด้านบริษัท มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และความบ่อยครั้งในการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

8. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ได้แก่ ปัจจัยด้านเหตุผล และ ปัจจัยด้านอารมณ์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และความบ่อยครั้งในการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic)

1.1. ค่าร้อยละ (Percentage) (อ้างอิงจาก กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 38)

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าสถิติร้อยละ
f แทน ความถี่ของข้อมูล
n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2. ค่าเฉลี่ย (Mean หรือ \bar{X}) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 46-47)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation หรือ S.D.) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2545: 48)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ SD แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2546: 449)

$$\text{Cronbach's Alpha} = \frac{k \text{ covariance / variance}}{1 + (k - 1) \text{ covariance / variance}}$$

เมื่อ k แทน จำนวนคำถาม
 $\frac{\text{Covariance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่างๆ
 $\frac{\text{Variance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนของคำถาม

3. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic)

3.1 สถิติ Chi-Square χ^2 ใช้ในการทดสอบข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale และประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2538: 90)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

- เมื่อ χ^2 แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบไคสแควร์เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
- O_{ij} แทน ความถี่ที่เกิดขึ้นจริง (observed frequency) ในแถวที่ i คอลัมน์ที่ j
- E_{ij} แทน ความถี่ตามทฤษฎีหรือความถี่ที่คาดหวัง (Expected frequency) ในแถวที่ i คอลัมน์ที่ j
- i แทน แถวที่ i
- j แทน คอลัมน์ j
- r แทน จำนวนแถวหรือจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
- c แทน จำนวนคอลัมน์หรือประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

3.2 สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544: 311-312) เพื่อใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัว ที่เป็นอิสระกัน ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อ 2 มีสูตรดังนี้

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

- เมื่อ r หรือ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร x กับตัวแปร y
- n แทน จำนวนคนหรือจำนวนคู่ของข้อมูลที่ศึกษา
- $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบของตัวแปร X
- $\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบของตัวแปร Y
- $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
- $\sum Y^2$ แทน ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
- $\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนนตัวแปร X กับคะแนนของตัวแปร Y เป็นคู่ๆ

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าระหว่าง $-1 < r < 1$ ความหมายของค่า r (อ้างอิงจาก กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546: 350-351) คือ

1. ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกัน คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะลดลง แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่มขึ้น

2. ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะเพิ่มขึ้น แต่ถ้า X ลด Y จะลดลงด้วย

3. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก
4. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และมีความสัมพันธ์กันมาก
5. ถ้า $r = 0$ แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน
6. r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อยเกณฑ์การอ่านค่าความหมายสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีดังนี้

ค่าระดับความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
0.01 – 0.20	ต่ำ
0.21 – 0.40	ค่อนข้างต่ำ
0.41 – 0.60	ปานกลาง
0.61 – 0.80	ค่อนข้างสูง
0.81 – 1.00	สูง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การวิเคราะห์ และการแปลผลความหมายของข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
- r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
- X^2 แทน ค่าสถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test)
- H_0 แทน สมมติฐานหลัก
- H_1 แทน สมมติฐานรอง
- Sig. แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์
- ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 จำนวน และร้อยละ ของข้อมูลทั่วไป

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	193	48.3
หญิง	207	51.8
รวม	400	100
2. อายุ		
20 – 30 ปี	156	39.0
31 – 40 ปี	199	49.8
41 – 50 ปี	16	4.0
51 – 60 ปี	29	7.3
รวม	400	100
3. สถานภาพ		
โสด	257	64.3
สมรส	132	33.0
หม่าร้าง \ หม้าย	11	2.8
รวม	400	100
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	13	3.3
ปริญญาตรี	206	51.5
สูงกว่าปริญญาตรี	181	45.3
รวม	400	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 20,000 บาท	44	11.0
20,001 – 40,000 บาท	171	42.8
40,001 – 60,000 บาท	113	28.3
60,001 – 80,000 บาท	43	10.8
80,001 บาทขึ้นไป	29	7.3
รวม	400	100
6. อาชีพ		
ข้าราชการ	12	3.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	19	4.8
พนักงานบริษัทเอกชน	330	82.5
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	39	9.8
รวม	400	100
7. ประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์		
น้อยกว่า 1 ปี	203	50.8
มากกว่า 1 ปี	197	49.3
รวม	400	100

จากตาราง 2 สามารถสรุปจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด 400 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 เพศชายจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีจำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมาคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 ผู้ที่มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

สถานภาพสมรส พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในสถานโสดมีจำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 รองลงมาคือ สถานภาพสมรสมีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 และ หย่าร้างหม้าย มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

ระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาคือ สูงกว่าระดับปริญญาตรี มีจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 และต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่ออยู่ในระดับ 20,001 – 40,000 บาท มีจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 รองลงมาคือ ระดับรายได้ 40,001 – 60,000 บาท มีจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ระดับรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 ระดับรายได้ 60,001 – 80,000 บาท มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และระดับรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

อาชีพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5 รองลงมาคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 และข้าราชการ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

ประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์น้อยกว่า 1 ปี มีจำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาคือ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์มากกว่า 1 ปี มีจำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3

เนื่องจากข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ มีความถี่ในกลุ่มย่อยน้อยเกินไป ผู้วิจัยจึงได้ทำการรวบรวมกลุ่มข้อมูลใหม่ เพื่อให้การกระจายของข้อมูลมีความสม่ำเสมอ และเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งได้กลุ่มข้อมูลใหม่ ดังนี้

ตาราง 3 จำนวน และร้อยละ ของข้อมูลทั่วไป (หลังจัดกลุ่มใหม่)

ข้อมูล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	193	48.3
หญิง	207	51.8
รวม	400	100
2. อายุ		
20 – 30 ปี	156	39.0
31 – 40 ปี	199	49.8
41 – 60 ปี	45	11.3
รวม	400	100
3. สถานภาพ		
โสด และหม้ายร้าง \ หม้าย	268	67.0
สมรส	132	33.0
รวม	400	100
4. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี หรือ ต่ำกว่าปริญญาตรี	219	54.8
สูงกว่าปริญญาตรี	181	45.3
รวม	400	100
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 20,000 บาท	44	11.0
20,001 – 40,000 บาท	171	42.8
40,001 – 60,000 บาท	113	28.3
60,001 บาทขึ้นไป	72	18.0
รวม	400	100

ตาราง 3 (ต่อ)

	ข้อมูล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
6.	อาชีพ		
	ข้าราชการ และ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	31	7.7
	พนักงานบริษัทเอกชน	330	82.5
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว	39	9.8
	รวม	400	100
7.	ประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์		
	น้อยกว่า 1 ปี	203	50.8
	มากกว่า 1 ปี	197	49.3
	รวม	400	100

จากตาราง 3 สามารถสรุปจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด 400 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 เพศชายจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีจำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมาคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 และผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3

สถานภาพสมรส พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในสถานโสด หย่าร้าง/หม้าย มีจำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 รองลงมาคือ สถานภาพสมรสมีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0

ระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีจำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมาคือ สูงกว่าระดับปริญญาตรี มีจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่ออยู่ในระดับ 20,001 – 40,000 บาท มีจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 รองลงมาคือ ระดับรายได้ 40,001 – 60,000 บาท มีจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ระดับรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 และระดับรายได้ 60,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0

อาชีพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นคนที่มีความรู้ พนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5 รองลงมาคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

ประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์น้อยกว่า 1 ปี มีจำนวน 203 คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาคือ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์มากกว่า 1 ปี มีจำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยพื้นฐาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน

ปัจจัยพื้นฐาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน	ระดับความสำคัญ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ			
ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ	4.19	.735	มาก
ภาวะเศรษฐกิจภายนอกประเทศ	4.14	.716	มาก
การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยของธนาคารแห่งประเทศไทย	3.87	.780	มาก
ภาวะการณ์ซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดต่างประเทศ	3.76	.809	มาก
รวม	3.99	.608	มาก
ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม			
ประเภทของอุตสาหกรรมที่ต้องการเลือกลงทุน	4.19	.739	มาก
อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม	4.20	.701	มาก
สภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมนั้นๆ	4.05	.688	มาก
กฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมนั้นๆ	3.50	.923	ปานกลาง
รวม	3.98	.585	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน	ระดับความสำคัญ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท (เชิงคุณภาพ)			
ขนาดของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์	4.16	.722	มาก
อัตราการขยายตัวในอดีต	3.99	.757	มาก
ความมีชื่อเสียงของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์	4.00	.649	มาก
โครงสร้างเงินทุนของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์	4.15	.619	มาก
ส่วนแบ่งในตลาด	4.25	.688	มาก
ความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ของผู้บริหารระดับสูง	4.17	.768	มาก
รวม	4.11	.494	มาก
ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท (เชิงปริมาณ)			
สินทรัพย์รวมของกิจการ	4.14	.498	มาก
หนี้สินรวมของกิจการ	4.06	.820	มาก
รายได้ของกิจการ	4.24	.639	มาก
กำไรต่อหุ้น	4.03	.796	มาก
จำนวนหุ้นสามัญที่จดทะเบียน	4.28	.824	มาก
จำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว	4.13	.769	มาก
รวม	4.15	.543	มาก

จากตาราง 4 แสดงผลระดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ด้านอุตสาหกรรม และด้านบริษัทเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.99 ข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมาก คือ ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ ภาวะเศรษฐกิจภายนอกประเทศ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยของธนาคารแห่งประเทศไทย ภาวะการณ์ซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 4.14 3.76 และ 3.87 ตามลำดับ

ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านอุตสาหกรรมโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.98 ข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมาก คือ ประเภทของอุตสาหกรรมที่ต้องการเลือกลงทุน อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม และสภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมนั้นๆ

โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 4.20 และ 4.05 ข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญปานกลาง คือ กฎระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมนั้นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท (เชิงคุณภาพ) พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านบริษัท (เชิงคุณภาพ) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.25 ข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมาก คือ อัตราการขยายตัวในอดีต ความมีชื่อเสียงของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ โครงสร้างเงินทุนของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ ส่วนแบ่งในตลาด และความน่าเชื่อถือ และภาพลักษณ์ของผู้บริหารระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 3.99 4.0 4.25 และ 4.17 ตามลำดับ

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท (เชิงปริมาณ) พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านบริษัท (เชิงปริมาณ) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.15 ข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมาก คือ สินทรัพย์รวมของกิจการ หนี้สินรวมของกิจการ รายได้ของกิจการ กำไรต่อหุ้น จำนวนหุ้นสามัญที่จดทะเบียน และจำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 4.06 4.24 4.03 4.28 และ 4.13

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านแรงจูงใจ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน โดยวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยด้านแรงจูงใจ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน

ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน	ระดับความสำคัญ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านเหตุผล			
การลงทุนในหลักทรัพย์สามารถให้ผลตอบแทนได้มากกว่าการลงทุนในรูปแบบอื่น	3.98	.765	มาก
การลงทุนในหลักทรัพย์สามารถช่วยกระจายความเสี่ยงในการออมเงินได้เป็นอย่างดี	3.70	.829	มาก
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการที่มีความมั่นคงสูง	3.39	.933	ปานกลาง
รวม	3.69	.642	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน	ระดับความสำคัญ			
	ลงทุน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านอารมณ์				
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีในการสร้างความมั่งคั่งให้กับท่านได้อย่างรวดเร็ว		3.79	.939	มาก
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมสูงในสังคม		3.85	.729	มาก
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการลงทุนสำหรับคนยุคใหม่ที่มีความคิดก้าวหน้า		3.93	.692	มาก
รวม		3.86	.651	มาก

จากตาราง 5 แสดงผลระดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เห็นด้วยกับปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.69 ข้อที่นักลงทุนให้เห็นด้วยมากที่สุด คือ การลงทุนในหลักทรัพย์สามารถให้ผลตอบแทนได้มากกว่าการลงทุนในรูปแบบอื่น และการลงทุนในหลักทรัพย์สามารถช่วยกระจายความเสี่ยงในการออมเงินได้เป็นอย่างดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และ 3.70 ตามลำดับ ข้อที่นักลงทุนให้เห็นด้วยปานกลางคือ การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการที่มีความมั่นคงสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เห็นด้วยกับปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.86 ข้อที่นักลงทุนให้เห็นด้วยมากที่สุด คือ การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีในการสร้างความมั่งคั่งให้กับท่านได้อย่างรวดเร็ว การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมสูงในสังคม และการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการลงทุนสำหรับคนยุคใหม่ที่มีความคิดก้าวหน้า โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 3.85 และ 3.93 ตามลำดับ

**ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ของผู้ลงใจลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร**

ตาราง 6 จำนวน และร้อยละ ของพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของผู้ลงใจลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ดังนี้

พฤติกรรมการลงทุน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1 ลักษณะการลงทุนของท่านเป็นประเภทใดมากที่สุด		
ซื้อขายแบบหักกลบหนี้ภายในวัน	57	14.3
ซื้อขายแบบหวังกำไรจากส่วนต่างราคาที่สูงขึ้น	205	51.3
ซื้อขายแบบหวังเงินปันผล	138	34.5
รวม	400	100
2 แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน		
เงินออมตนเอง	323	80.8
เงินจากบุคคลในครอบครัว	21	5.3
เงินกู้จากสถาบัน	56	14.0
รวม	400	100
3 กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง		
กลุ่มธุรกิจการเงิน	163	40.8
กลุ่มทรัพยากร	57	14.3
กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	24	6.0
กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	45	11.3
กลุ่มบริการ	26	6.5
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	45	11.3
กลุ่มเทคโนโลยี	29	7.3
กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	11	2.8
รวม	400	100

จากตาราง 6 แสดงพฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของผู้ลงใจลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน จำแนกตัวแปรได้ดังนี้

ลักษณะการลงทุนของท่านเป็นประเภทใดมากที่สุด พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการซื้อขายหลักทรัพย์แบบหวังกำไรจากส่วนต่างราคาที่สูงขึ้น มีจำนวน 205 คิดเป็นร้อยละ

51.3 รองลงมาคือ ซื้อขายแบบหวังเงินปันผล คิดเป็นร้อยละ 34.5 และ ซื้อขายแบบหักกลบลบหนี้ ภายในวัน มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้เงินออมของตนเองในการซื้อขายหลักทรัพย์ มีจำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 80.8 รองลงมาคือ เงินกู้จากสถาบัน มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และ เงินจากบุคคลในครอบครัว มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกลงทุนในกลุ่มธุรกิจการเงิน มีจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมาคือ กลุ่มทรัพยากร มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 กลุ่มเทคโนโลยี มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 กลุ่มบริการ มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของผู้ลงใจลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ดังนี้

พฤติกรรมการลงทุน	\bar{X}	S.D.
1 มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ยต่อวัน	67,055	95,725.42
2 จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง	2.25	1.36
3 ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์(วัน)	174.68	111.03
4 ซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยกี่วัน	12.03	5.12

จากตาราง 7 แสดงพฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน จำแนกตัวแปรได้ดังนี้

มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยต่อวัน พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีมูลค่าการซื้อขายโดยเฉลี่ย 67,055 บาทต่อวัน

จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีการถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 2.25 หลักทรัพย์

ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 174.68 วัน

ซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยกี่วัน พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 12.03 วันต่อเดือน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 เพศ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 เพศ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

H_0 นักลงทุนที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 นักลงทุนที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

ตาราง 8 การทดสอบอิทธิพลระหว่างเพศ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำ

เพศ	ลักษณะการลงทุน			รวม
	ซื้อขายแบบหักกลบ ลบหนี้ภายในวัน	ซื้อขายแบบหวังกำไรจาก ส่วนต่างราคาเพิ่มขึ้น	ซื้อขายแบบ หวังเงินปันผล	
หญิง	35 (16.91%)	99 (47.83%)	73 (35.27%)	207
ชาย	22 (11.40%)	106 (54.92%)	65 (33.68%)	193
รวม	57 (14.25%)	205 (51.25%)	138 (34.50%)	400 (100.00%)
$X^2 = 3.182$		Sig. = .204		
เพศ	แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน			รวม
	เงินออมตนเอง	เงินจากบุคคลใน ครอบครัว	เงินกู้จากสถาบัน	
หญิง	173 (83.57%)	6 (2.90%)	28 (13.53%)	207
ชาย	150 (77.72%)	15 (7.77%)	28 (14.51%)	193
รวม	323 (80.75%)	21 (5.25%)	56 (14.00%)	400 (100.00%)
$X^2 = 5.011$		Sig. = .082		

ตาราง 8 (ต่อ)

เพศ	กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง								รวม
	ธุรกิจ การเงิน	ทรัพย์สิน กร	เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	สินค้า อุปโภค บริโภค	บริก การ	อสังหาริมท ทรัพย์และ ก่อสร้าง	เทคโนโลยี	สินค้า อุตสาหกรรม	
หญิง	84 (40.58 %)	29 (14.01%)	11 (5.31%)	26 (12.56%)	11 (5.3 1%)	20 (9.66%)	19 (9.18%)	7 (3.38%)	207
ชาย	79 (40.93 %)	28 (14.51%)	13 (6.74%)	19 (9.84%)	15 (7.7 7%)	25 (12.95%)	10 (5.18%)	4 (2.07%)	193
รวม	163	57	24	45	26	45	29	11	400

$\chi^2 = 5.726$ Sig. = .572

จากตาราง 8 ผลการทดสอบอิทธิพลระหว่างเพศ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

1. **ลักษณะการลงทุน** โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า χ^2 เท่ากับ 3.182 และค่า Sig. เท่ากับ .204 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านลักษณะการลงทุน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. **แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน** โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า χ^2 เท่ากับ 5.011 และค่า Sig. เท่ากับ .082 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านแหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. **กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง** โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า χ^2 เท่ากับ 5.726 และค่า Sig. เท่ากับ .572 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายบ่อยที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 อายุที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 อายุที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

H_0 นักลงทุนที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 นักลงทุนที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

ตาราง 9 การทดสอบอิทธิพลระหว่างอายุ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำ

อายุ	ลักษณะการลงทุน			รวม
	ซื้อขายแบบหักกลบ ลบหนี้ภายในวัน	ซื้อขายแบบหวังกำไรจาก ส่วนต่างราคาที่เพิ่มขึ้น	ซื้อขายแบบหวัง เงินปันผล	
21 - 30	24 (15.38%)	80 (51.28%)	52 (33.33%)	156
31 - 40	27 (13.57%)	98 (49.25%)	74 (37.19%)	199
41 - 60	6 (13.33%)	27 (60.00%)	12 (26.67%)	45
รวม	57 (14.25%)	205 (51.25%)	138 (34.50%)	400 (100.00%)

$X^2 = 2.339$ Sig. = .674

อายุ	แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน			รวม
	เงินออมตนเอง	เงินจากบุคคลในครอบครัว	เงินกู้จากสถาบัน	
21 - 30	125 (80.13%)	10 (6.41%)	21 (13.46%)	156
31 - 40	165 (82.91%)	10 (5.03%)	24 (12.06%)	199
41 - 60	33 (73.33%)	1 (2.22%)	11 (24.44%)	45
รวม	323 (80.75%)	21 (5.25%)	56 (14.00%)	400 (100.00%)

$X^2 = 5.708$ Sig. = .222

ตาราง 9 ต่อ)

อายุ	กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง								รวม
	ธุรกิจการเงิน	ทรัพย์สินทางการเงิน	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	สินค้าอุปโภคบริโภค	บริการ	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	เทคโนโลยี	สินค้าอุตสาหกรรม	
21 – 30	65 (41.67%)	20 (12.82%)	11 (7.05%)	17 (10.90%)	7 (4.49%)	16 (10.26%)	15 (9.62%)	5 (3.21%)	156
31 - 40	82 (41.21%)	32 (16.08%)	11 (5.53%)	22 (11.06%)	14 (7.04%)	21 (10.55%)	11 (5.53%)	6 (3.02%)	199
41 - 60	16 (35.56%)	5 (11.11%)	2 (4.44%)	6 (13.33%)	5 (11.11%)	8 (17.78%)	3 (6.67%)	0 (0.00%)	45
รวม	163 (40.75%)	57 (14.25%)	24 (6.00%)	45 (11.25%)	26 (6.50%)	45 (11.25%)	29 (7.25%)	11 (2.75%)	400 (100%)

$$X^2 = 9.988$$

$$\text{Sig.} = .766$$

จากตาราง 9 ผลการทดสอบอิทธิพลระหว่างอายุ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

1. ลักษณะการลงทุน โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า X^2 เท่ากับ 2.339 และค่า Sig. เท่ากับ .674 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านลักษณะการลงทุน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. แหล่งที่มาของเงินลงทุนที่ใช้ในการลงทุน โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า X^2 เท่ากับ 5.708 และค่า Sig. เท่ากับ .222 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านแหล่งที่มาของเงินลงทุนที่ใช้ในการลงทุน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า X^2 เท่ากับ 9.998 และค่า Sig. เท่ากับ .766 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านกลุ่มหลักทรัพย์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

H_0 นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

ตาราง 10 การทดสอบอิทธิพลระหว่างสถานภาพสมรส กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ในด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำ

สถานภาพสมรส	ลักษณะการลงทุน			รวม
	ซื้อขายแบบหัก กลบลดหนี้ภายใน วัน	ซื้อขายแบบหวังกำไรจาก ส่วนต่างราคาที่สูงขึ้น	ซื้อขายแบบ หวังเงินปันผล	
โสด หย่าร้าง	45	129	94	268
หม้าย	(16.79%)	(48.13%)	(35.07%)	
สมรส	12	76	44	132
	(9.09%)	(57.58%)	(33.33%)	
รวม	57	205	138	400
	(14.25%)	(51.25%)	(34.50%)	(100.00 %)

$\chi^2 = 5.296$

Sig. = .071

สถานภาพสมรส	แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน			รวม
	เงินออมตนเอง	เงินจากบุคคลใน ครอบครัว	เงินกู้จากสถาบัน	
โสด หย่าร้าง	217	14	37	268
หม้าย	(80.97%)	(5.22%)	(13.81%)	
สมรส	106	7	19	132
	(80.30%)	(5.30%)	(14.39%)	(100.00%)
รวม	323	21	56	400
	(80.75%)	(5.25%)	(14.00%)	

$\chi^2 = .028$

Sig. = .986

ตาราง 10 (ต่อ)

อายุ	กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง								รวม
	ธุรกิจการเงิน	ทรัพยากร	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	สินค้าอุปโภคบริโภค	บริการ	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	เทคโนโลยี	สินค้าอุตสาหกรรม	
โสด	108	42	17	28	16	30	20	7	268
หย่าร้าง	(40.30%)	(15.67%)	(6.34%)	(10.45%)	(5.97%)	(11.19%)	(7.46%)	(2.61%)	
หม้าย	55	15	7	17	10	15	9	4	132
สมรส	(41.67%)	(11.36%)	(5.30%)	(12.88%)	(7.58%)	(11.36%)	(6.82%)	(3.03%)	
รวม	163	57	24	45	26	45	29	11	400
	(40.75%)	(14.25%)	(6.00%)	(11.25%)	(6.50%)	(11.25%)	(7.25%)	(2.75%)	(100%)

$$X^2 = 2.277$$

$$\text{Sig.} = .943$$

จากตาราง 10 ผลการทดสอบอิทธิพลระหว่างสถานภาพ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

1. **ลักษณะการลงทุน** โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า X^2 เท่ากับ 5.296 และค่า Sig. เท่ากับ .071 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สถานภาพ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านลักษณะการลงทุน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. **แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน** โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า X^2 เท่ากับ 0.028 และค่า Sig. เท่ากับ .986 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สถานภาพ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านแหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. **กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง** โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า X^2 เท่ากับ 2.277 และค่า Sig. เท่ากับ .943 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สถานภาพ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านกลุ่มหลักทรัพย์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 4 ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

H_0 นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

ตาราง 11 การทดสอบอิทธิพลระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ สมรสในด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำ

ระดับการศึกษา	ลักษณะการลงทุน			รวม
	ซื้อขายแบบหัก กลบลดหนี้ภายใน วัน	ซื้อขายแบบหวังกำไร จากส่วนต่างราคา ที่เพิ่มขึ้น	ซื้อขายแบบ หวังเงินปันผล	
ป.ตรี หรือต่ำกว่า	33 (15.07%)	113 (51.60%)	73 (33.33%)	219
สูงกว่า ป. ตรี	24 (13.26%)	92 (50.83%)	65 (35.91%)	181
รวม	57 (14.25%)	205 (51.25%)	138 (34.50%)	400 (100.00%)

$$X^2 = .430$$

$$\text{Sig.} = .807$$

ระดับการศึกษา	แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน			รวม
	เงินออมตนเอง	เงินจากบุคคลในครอบครัว	เงินกู้จากสถาบัน	
ป.ตรี หรือต่ำกว่า	171 (78.08%)	14 (6.39%)	34 (15.53%)	219
สูงกว่า ป. ตรี	152 (83.98%)	7 (3.87%)	22 (12.15%)	181
รวม	323 (80.75%)	21 (5.25%)	56 (14.00%)	400 (100.00%)

$$X^2 = 2.434$$

$$\text{Sig.} = .296$$

ตาราง 11 (ต่อ)

อายุ	กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง								รวม
	ธุรกิจ การเงิน	ทรัพย์สิน กร	เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	สินค้า อุปโภค บริโภค	บริการ	อสังหาริมท ทรัพย์และ ก่อสร้าง	เทคโนโลยี	สินค้า อุตสาหกรรม	
ป.ตรี หรือต่ำ กว่า	86 (39.27%)	33 (15.07%)	14 (6.39%)	20 (9.13%)	14 (6.39%)	26 (11.87%)	19 (8.68%)	7 (3.20%)	219
สูงกว่า ป. ตรี	77 (42.54%)	24 (13.26%)	10 (5.52%)	25 (13.81%)	12 (6.63%)	19 (10.50%)	10 (5.52%)	4 (2.21%)	181
รวม	163 (40.75%)	57 (14.25%)	24 (6.00%)	45 (11.25%)	26 (6.50%)	45 (11.25%)	29 (7.25%)	11 (2.75%)	400 (100%)

$\chi^2 = 4.424$ Sig. = .730

จากตาราง 11 ผลการทดสอบอิทธิพลระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

1. ลักษณะการลงทุน โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า χ^2 เท่ากับ 0.430 และค่า Sig. เท่ากับ .296 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ระดับการศึกษา ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านลักษณะการลงทุน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. แหล่งที่มาของเงินลงทุนที่ใช้ในการลงทุน โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า χ^2 เท่ากับ 2.434 และค่า Sig. เท่ากับ .986 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ระดับการศึกษา ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านแหล่งที่มาของเงินลงทุนที่ใช้ในการลงทุนซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า χ^2 เท่ากับ 4.424 และค่า Sig. เท่ากับ .730 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ระดับการศึกษา ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านกลุ่มหลักทรัพย์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 5 ระดับรายได้ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ระดับรายได้ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

H_0 นักลงทุนที่มีระดับรายได้ต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 นักลงทุนที่มีระดับรายได้ต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

ตาราง 12 การทดสอบอิทธิพลระหว่างระดับรายได้ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำ

รายได้ (บาท)	ลักษณะการลงทุน			รวม
	ซื้อขายแบบหักกลบลบหนี้ภายในวัน	ซื้อขายแบบหวังกำไรจากส่วนต่างราคาเพิ่มขึ้น	ซื้อขายแบบหวังเงินปันผล	
น้อยกว่า 20,000	8 (18.18%)	28 (63.64%)	8 (18.18%)	44
20,001 ถึง 40,000	29 (16.96%)	71 (41.52%)	71 (41.52%)	171
40,001 ถึง 60,000	11 (9.73%)	62 (54.87%)	40 (35.40%)	113
มากกว่า 60,000	9 (12.50%)	44 (61.11%)	19 (26.39%)	72
รวม	57 (14.25%)	205 (51.25%)	138 (34.50%)	400 (100.00%)

$$\chi^2 = 16.498$$

$$\text{Sig.} = .011$$

ตาราง 12 (ต่อ)

ระดับรายได้	แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน			รวม					
	เงินออมตนเอง	เงินจากบุคคลในครอบครัว	เงินกู้จากสถาบัน						
น้อยกว่า 20,000	31 (70.45%)	4 (9.09%)	9 (20.45%)	44					
20,001 ถึง 40,000	141 (82.46%)	8 (4.68%)	22 (12.87%)	171					
40,001 ถึง 60,000	96 (84.96%)	4 (3.54%)	13 (11.50%)	113					
มากกว่า 60,000	55 (76.39%)	5 (6.94%)	12 (16.67%)	72					
รวม	323 (80.75%)	21 (5.25%)	56 (14.00%)	400 (100.00%)					
$X^2 = 5.757$		Sig. = .451							
ระดับ รายได้	กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง								รวม
	ธุรกิจ การเงิน	ทรัพย์สิน กร	เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	สินค้า อุปโภค บริโภค	บริการ	อสังหาริมทรัพย์ และ ก่อสร้าง	เทคโนโลยี	สินค้า อุตสาหกรรม	
< 20,000	16 (36.36%)	8 (18.18%)	3 (6.82%)	7 (15.91%)	2 (4.55%)	3 (6.82%)	4 (9.09%)	1 (2.27%)	44
20,001 ถึง 40,000	70 (40.94%)	25 (14.62%)	12 (7.02%)	17 (9.94%)	9 (5.26%)	20 (11.70%)	13 (7.60%)	5 (2.92%)	171
40,001 ถึง 60,000	49 (43.36%)	15 (13.27%)	6 (5.31%)	11 (9.73%)	8 (7.08%)	15 (13.27%)	6 (5.31%)	3 (2.65%)	113
>60,000	28 (38.89%)	9 (12.50%)	3 (4.17%)	10 (13.89%)	7 (9.72%)	7 (9.72%)	6 (8.33%)	2 (2.78%)	72
รวม	163 (40.75%)	57 (14.25%)	24 (6.00%)	45 (11.25%)	26 (6.50%)	45 (11.25%)	29 (7.25%)	11 (2.75%)	400 (100%)
$X^2 = 8.033$		Sig. = .995							

จากตาราง 12 ผลการทดสอบอิทธิพลระหว่างระดับรายได้ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

1. **ลักษณะการลงทุน** โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า X^2 เท่ากับ 16.498 และค่า Sig. เท่ากับ .011 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ระดับรายได้ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านลักษณะการลงทุน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. **แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน** โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า X^2 เท่ากับ 5.757 และค่า Sig. เท่ากับ .451 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ระดับรายได้ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านแหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุนซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. **กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง** โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า X^2 เท่ากับ 8.033 และค่า Sig. เท่ากับ .995 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ระดับรายได้ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านกลุ่มหลักทรัพย์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 6 อาชีพ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 อาชีพ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

H_0 นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

ตาราง 13 การทดสอบอิทธิพลระหว่างอาชีพ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน
ลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำ

อาชีพ	ลักษณะการลงทุน			รวม
	ซื้อขายแบบหัก กลบลดหนี้ภายใน วัน	ซื้อขายแบบหวังกำไร จากส่วนต่างราคา ที่เพิ่มขึ้น	ซื้อขายแบบ หวังเงินปันผล	
ข้าราชการ พนง. รัฐวิสาหกิจ	7 (22.58%)	11 (35.48%)	13 (41.94%)	31
พนง. บริษัทเอกชน	45 (13.64%)	177 (53.64%)	108 (32.73%)	330
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	5 (12.82%)	17 (43.59%)	17 (43.59%)	39
รวม	31 (7.75%)	330 (82.50%)	39 (9.75%)	400 (100.00%)
$\chi^2 = 5.701$		Sig. = .223		
อาชีพ	แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน			รวม
	เงินออมตนเอง	เงินจากบุคคลใน ครอบครัว	เงินกู้จาก สถาบัน	
ข้าราชการ พนง. รัฐวิสาหกิจ	25 (7.74%)	264 (81.73%)	34 (10.53%)	323
พนง. บริษัทเอกชน	0 (0.00%)	20 (95.24%)	1 (4.76%)	21
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	6 (10.71%)	46 (82.14%)	4 (7.14%)	56
รวม	31 (7.75%)	330 (82.50%)	39 (9.75%)	400 (100.00%)
$\chi^2 = 3.825$		Sig. = .430		

ตาราง 13 (ต่อ)

อาชีพ	กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง								รวม
	ธุรกิจ การเงิน	ทรัพย์สิน กร	เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	สินค้า อุปโภค บริโภค	บริการ	อสังหาริมทรัพย์ และ ก่อสร้าง	เทคโนโลยี	สินค้า อุตสาหกรรม	
ข้าราชการ ร พนง.	12	4	3	5	1	3	2	1	31
รัฐวิสาห กิจ	(38.71%)	(12.90%)	(9.68%)	(16.13%)	(3.23%)	(9.68%)	(6.45%)	(3.23%)	
พนง. บริษัทเอ กชน	136	48	20	34	24	38	22	8	330
	(41.21%)	(14.55%)	(6.06%)	(10.30%)	(7.27%)	(11.52%)	(6.67%)	(2.42%)	
ประกอบ ธุรกิจ ส่วนตัว	15	5	1	6	1	4	5	2	39
	(38.46%)	(12.82%)	(2.56%)	(15.38%)	(2.56%)	(10.26%)	(12.82%)	(5.13%)	
รวม	163	57	24	45	26	45	29	11	400
	(40.75%)	(14.25%)	(6.00%)	(11.25%)	(6.50%)	(11.25%)	(7.25%)	(2.75%)	(100%)

$$X^2 = 7.868$$

$$\text{Sig.} = .896$$

จากตาราง 13 ผลการทดสอบอิทธิพลระหว่างอาชีพ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

1. **ลักษณะการลงทุน** โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า X^2 เท่ากับ 5.701 และค่า Sig. เท่ากับ .223 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า อาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านลักษณะการลงทุน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. **แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน** โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า X^2 เท่ากับ 3.825 และค่า Sig. เท่ากับ .430 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า อาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านแหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. **กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง** โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า X^2 เท่ากับ 7.868 และค่า Sig. เท่ากับ .896 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า อาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านกลุ่มหลักทรัพย์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 7 ประสิทธิภาพในการลงทุน ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 ประสิทธิภาพในการลงทุน ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

H_0 นักลงทุนที่มีประสิทธิภาพในการลงทุนต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 นักลงทุนที่มีประสิทธิภาพในการลงทุนต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

ตาราง 14 การทดสอบอิทธิพลระหว่างประสิทธิภาพในการลงทุน กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำ

ประสิทธิภาพในการลงทุน	ลักษณะการลงทุน			รวม
	ซื้อขายแบบหักกลบลบหนี้ภายในวัน	ซื้อขายแบบหวังกำไรจากส่วนต่างราคาที่สูงขึ้น	ซื้อขายแบบหวังเงินปันผล	
น้อยกว่า 1 ปี	49 (24.14%)	76 (37.44%)	78 (38.42%)	203
มากกว่า 1 ปี	8 (4.06%)	129 (65.48%)	60 (30.46%)	197
รวม	57 (14.25%)	205 (51.25%)	138 (34.50%)	400 (100.00%)

$$X^2 = 45.462$$

$$\text{Sig.} = .000$$

ประสิทธิภาพในการลงทุน	แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการ			รวม
	เงินออมตนเอง	เงินจากบุคคลในครอบครัว	เงินกู้จากสถาบัน	
น้อยกว่า 1 ปี	175 (86.21%)	4 (1.97%)	24 (11.82%)	203
มากกว่า 1 ปี	148 (75.13%)	17 (8.63%)	32 (16.24%)	197
รวม	323 (80.75%)	21 (5.25%)	56 (14.00%)	400 (100.00%)

$$X^2 = 11.360$$

$$\text{Sig.} = .003$$

ตาราง 14 (ต่อ)

ประสพ การณ์ใน การ ลงทุน	กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง								รวม
	ธุรกิจ การเงิน	ทรัพย์สิน กร	เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	สินค้า อุปโภค บริโภค	บริการ	อสังหาริมทรัพย์ และ ก่อสร้าง	เทคโนโลยี	สินค้า อุตสาหกรรม	
< 1 ปี	101 (49.75%)	26 (12.81%)	7 (3.45%)	20 (9.85%)	0 (0.00%)	30 (14.78%)	8 (3.94%)	11 (5.42%)	203
> 1 ปี	62 (31.47%)	31 (15.74%)	17 (8.63%)	25 (12.69%)	26 (13.20%)	15 (7.61%)	21 (10.66%)	0 (0.00%)	197
รวม	163 (40.75%)	57 (14.25%)	24 (6.00%)	45 (11.25%)	26 (6.50%)	45 (11.25%)	29 (7.25%)	11 (2.75%)	400 (100%)

$X^2 = 62.244$ Sig. = .000

จากตาราง 14 ผลการทดสอบอิทธิพลระหว่างประสพการณ์ในการลงทุน กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

1. **ลักษณะการลงทุน** โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า X^2 เท่ากับ 45.462 และค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่า ประสพการณ์ในการลงทุน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านลักษณะการลงทุน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.270 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

เมื่อเปรียบเทียบอิทธิพลระหว่างลักษณะการลงทุนกับประสพการณ์การลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อขายแบบหวังกำไรจากส่วนต่างราคาเพิ่มขึ้น โดยคิดเป็น 205 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 51.25 เมื่อพิจารณาแยกตามประสพการณ์การลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม มีประสพการณ์การลงทุนน้อยกว่า 1 ปี มีลักษณะการลงทุนแบบหวังเงินปันผลมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 38.42 ซึ่งแตกต่างจากลักษณะการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญสถิติ และประสพการณ์การลงทุนมากกว่า 1 ปี มีลักษณะการลงทุนแบบหวังกำไรจากส่วนต่างราคาเพิ่มขึ้นมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 65.48% ซึ่งแตกต่างจากลักษณะการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญสถิติมากที่สุด

2. **แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน** โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่ามีค่า X^2 เท่ากับ 11.360 และค่า Sig. เท่ากับ .003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานรอง H_0 หมายความว่า ประสพการณ์ในการลงทุน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านแหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.136 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

เมื่อเปรียบเทียบอิทธิพลระหว่างแหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุนกับประสบการณ์ลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีแหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน โดยคิดเป็น 323 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 80.75% เมื่อพิจารณาแยกตามประสบการณ์การลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม มีประสบการณ์การลงทุนน้อยกว่า 1 ปี มีแหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 86.21% ซึ่งแตกต่างจากลักษณะการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญสถิติมากที่สุด และประสบการณ์การลงทุนมากกว่า 1 ปี มีแหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 75.13% ซึ่งแตกต่างจากลักษณะการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญสถิติมากที่สุด

3. กลุ่มหลักทรัพย์ที่ทำการลงทุนบ่อยครั้ง โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบพบว่า มีค่า X^2 เท่ากับ 62.244 และค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่า ประสบการณ์ในการลงทุน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านกลุ่มหลักทรัพย์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.407 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบอิทธิพลระหว่างกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายบ่อยครั้งกับประสบการณ์ลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการซื้อขายหลักทรัพย์ในกลุ่มธุรกิจการเงิน โดยคิดเป็น 163 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 40.75% เมื่อพิจารณาแยกตามประสบการณ์การลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม มีประสบการณ์การลงทุนน้อยกว่า 1 ปี มีการซื้อขายหลักทรัพย์ในกลุ่มธุรกิจการเงินมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.75% ซึ่งแตกต่างจากลักษณะการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญสถิติมากที่สุด และประสบการณ์การลงทุนมากกว่า 1 ปี มีการซื้อขายหลักทรัพย์ในกลุ่มธุรกิจการเงิน คิดเป็นร้อยละ 31.47% ซึ่งแตกต่างจากลักษณะการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญสถิติ

ข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับ พฤติกรรมการซื้อ ขาย หลักทรัพย์ที่ได้จากผลทดสอบสถิติไค-สแควร์

ผลการวิจัย พบว่า

1. ลักษณะการลงทุน

1.1 แบบหักกลบลบหนี้ภายในวัน ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21 – 30 ปี สถานะภาพโสด หย่าร้าง/หม้าย ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี มีรายได้ระหว่าง 20,001 ถึง 40,000 บาท อาชีพ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และมีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี

1.2 แบบหวังผลกำไรจากส่วนต่างราคาที่สูงขึ้น ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41 – 60 ปี สถานะภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีประสบการณ์มากกว่า 1 ปี

1.3 แบบหวังเงินปันผล ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31 – 40 ปี สถานะภาพโสด หย่าร้าง/หม้าย ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี รายได้ระหว่าง 20,001 ถึง 40,000 บาท อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว และมีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี

2. แหล่งที่มาของเงินทุน

2.1 เงินออมตนเอง ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31 – 40 ปี สถานะภาพโสด หย่าร้าง/หม้าย ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี รายได้ระหว่าง 40,001 – 60,000 บาท อาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว และมีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี

2.2 เงินจากบุคคลในครอบครัว ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 21 – 30 ปี สถานะภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีประสบการณ์มากกว่า 1 ปี

2.3 เงินกู้จากสถาบัน ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41 – 60 ปี สถานะภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท อาชีพ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และมีประสบการณ์มากกว่า 1 ปี

3. กลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการลงทุนบ่อย

3.1 ธุรกิจการเงิน ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 21 – 30 ปี สถานะภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี รายได้ระหว่าง 40,001 – 60,000 บาท อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี

3.2 กลุ่มทรัพยากร ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 31 – 40 ปี สถานะภาพโสด หย่าร้าง/หม้าย ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีประสบการณ์มากกว่า 1 ปี

3.3 กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 21 – 30 ปี สถานะภาพโสด หย่าร้าง/หม้าย ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี มีรายได้ระหว่าง 20,001 ถึง 40,000 บาท อาชีพ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และมีประสบการณ์มากกว่า 1 ปี

3.4 กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 41 – 60 ปี สถานะภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท อาชีพ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และมีประสบการณ์มากกว่า 1 ปี

3.5 กลุ่มบริการ ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41 – 60 ปี สถานะภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีรายได้มากกว่า 60,000 บาท อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีประสบการณ์มากกว่า 1 ปี

3.6 กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41 – 60 ปี สถานะภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี มีรายได้ระหว่าง 20,001 ถึง 40,000 บาท อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี

3.7 กลุ่มเทคโนโลยี ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21 – 30 ปี สถานะภาพโสด หย่าร้าง/หม้าย ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว และมีประสบการณ์มากกว่า 1 ปี

3.8 กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่ เป็นเปศหญิง อายุระหว่าง 21 - 30 ปี สถานะภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี มีรายได้มากกว่า 60,000 บาท อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว และมีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี

มีมูลค่าการซื้อขายโดยเฉลี่ยต่อวัน 67,055 บาท การถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 2.25 หลักทรัพย์ ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์เฉลี่ย 174.68 วัน ซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 12.03 วันต่อเดือน จากผลการวิจัยดังกล่าว ทำให้ทราบถึงลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน กลุ่มทรัพย์ที่มีการลงทุนบ่อยครั้ง ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งบริษัทหลักทรัพย์ สามารถนำข้อมูลที่ได้นี้ไปวางแผนปรับปรุงการให้บริการแก่กลุ่มนักลงทุน ควบคุมดูแล การซื้อขายของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครให้เป็นไปตามศักยภาพของกลุ่มนักลงทุนในแต่ละราย และสามารถให้คำแนะนำการลงทุนให้เป็นไปตามพฤติกรรมของของกลุ่มนักลงทุนในแต่ละราย

สมมติฐานข้อที่ 8 ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 8 ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

H_0 ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

H_1 ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ตาราง 15 การทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์

ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ	พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ	0.20	.670	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ภาวะเศรษฐกิจภายนอกประเทศ	.123*	.008	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย	.069	.140	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ภาวะการณ์ซื้อขายหลักทรัพย์ในต่างประเทศ	.024	.603	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจโดยรวม	.073	.115	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ	พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้าน จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ	.046	.321	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ภาวะเศรษฐกิจภายนอกประเทศ	.004	.934	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย	.050	.282	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ภาวะการณ์ซื้อขายหลักทรัพย์ในต่างประเทศ	.008	.859	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจโดยรวม	.034	.468	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้านระยะเวลา เฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ	.053	.252	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ภาวะเศรษฐกิจภายนอกประเทศ	-.076	.103	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกัน ข้าม
การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย	.002	.971	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ภาวะการณ์ซื้อขายหลักทรัพย์ในต่างประเทศ	.032	.494	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจโดยรวม	.004	.927	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้าน จำนวนที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ	.020	.661	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ภาวะเศรษฐกิจภายนอกประเทศ	.025	.587	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย	-.015	.740	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกัน ข้าม
ภาวะการณ้ซื้อขายหลักทรัพย์ในต่างประเทศ	-.017	.709	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกัน ข้าม
ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจโดยรวม	.003	.949	ไม่สัมพันธ์	ทิศทาง เดียวกัน

จากตาราง 15 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พบว่า

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจกับมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .120 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจกับจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .496 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจกับระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .927 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจกับจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .652 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์

สมมติฐานข้อที่ 9 ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 9 ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

H_0 ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

H_1 ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ตาราง 16 การทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์

ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
ประเภทของอุตสาหกรรม	.061	.190	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม	.053	.254	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
สภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมนั้นๆ	.006	.906	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
กฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมนั้นๆ	-.090	.053	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกัน ข้าม
ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมโดยรวม	.000	.996	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้าน จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
ประเภทของอุตสาหกรรม	-.018	.702	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกัน ข้าม
อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม	.118*	.011	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
สภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมนั้นๆ	-.023	.621	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกัน ข้าม
กฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมนั้นๆ	-.026	.575	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกัน ข้าม
ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมโดยรวม	.011	.811	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้านระยะเวลา เฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
ประเภทของอุตสาหกรรม	.107*	.021	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม	.139*	.003	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
สภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมนั้นๆ	.053	.252	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
กฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมนั้นๆ	-.026	.575	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกัน ข้าม
ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมโดยรวม	.080	.087	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม	พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้าน จำนวนที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
ประเภทของอุตสาหกรรม	.046	.326	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม	.103*	.026	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
สภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมนั้นๆ	.033	.479	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
กฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมนั้นๆ	.013	.774	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมโดยรวม	.060	.198	ไม่สัมพันธ์	ทิศทาง เดียวกัน

จากตาราง 16 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พบว่า

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมกับมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่าค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .961 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมกับจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง พบว่าค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .691 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมกับระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .173 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมกับจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่าค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .405 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์

สมมติฐานข้อที่ 10 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 10 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

H_0 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

H_1 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ตาราง 17 การทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทางความสัมพันธ์
ขนาดของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์	.024	.600	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
อัตราการขยายตัวในอดีต	-.040	.388	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
ความมีชื่อเสียงของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์	-.091	.051	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
โครงสร้างเงินทุนของบริษัท	-.090	.052	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
ส่วนแบ่งในตลาด	-.059	.202	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
ความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ของผู้บริหาร	-.103	.027	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
ปัจจัยด้านบริษัท เชิงคุณภาพโดยรวม	-.081	.080	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์ เชิงคุณภาพ	พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้าน จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทางความสัมพันธ์
ขนาดของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์	-.018	.694	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
อัตราการขยายตัวในอดีต	-	.104*	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
ความมีชื่อเสียงของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์	.046	.325	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
โครงสร้างเงินทุนของบริษัท	.046	.325	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ส่วนแบ่งในตลาด	-.020	.665	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
ความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ของผู้บริหาร	-.016	.726	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
ปัจจัยด้านบริษัท เชิงคุณภาพโดยรวม	-.012	.797	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์ เชิงคุณภาพ	พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านระยะเวลา เฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทางความสัมพันธ์
ขนาดของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์	.087	.060	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
อัตราการขยายตัวในอดีต	-.058	.212	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
ความมีชื่อเสียงของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์	-.066	.155	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
โครงสร้างเงินทุนของบริษัท	.089	.057	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ส่วนแบ่งในตลาด	.074	.112	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ของผู้บริหาร	.037	.430	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
ปัจจัยด้านบริษัท เชิงคุณภาพโดยรวม	.036	.435	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์ เชิงคุณภาพ	พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้าน จำนวนวันซื้อขายหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
ขนาดของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์	-.016	.723	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
อัตราการขยายตัวในอดีต	-.024	.599	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
ความมีชื่อเสียงของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์	-.080	.086	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
โครงสร้างเงินทุนของบริษัท	.071	.126	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ส่วนแบ่งในตลาด	.017	.717	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ของผู้บริหาร	.052	.266	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยด้านบริษัท เชิงคุณภาพโดยรวม	.004	.932	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน

จากตาราง 17 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พบว่า

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ กับมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .149 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ กับจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .979 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ กับระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .949 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ กับจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .526 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐาน

หลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์

สมมติฐานข้อที่ 11 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 11 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

H_0 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

H_1 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ตาราง 18 การทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทางความสัมพันธ์
สินทรัพย์รวมของกิจการ	-.097*	.036	ต่ำ	ทิศทางตรงกันข้าม
หนี้สินรวมของกิจการ	-.022	.631	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
รายได้ของกิจการ	.076	.104	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
กำไรต่อหุ้น	.074	.111	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
จำนวนหุ้นสามัญที่จดทะเบียน	.098*	.034	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
จำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว	.012	.795	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยด้านบริษัท เชิงปริมาณโดยรวม	.040	.388	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์ เชิงปริมาณ	พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้าน จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
สินทรัพย์รวมของกิจการ	-.033	.479	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกัน ข้าม
หนี้สินรวมของกิจการ	.000	.996	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
รายได้ของกิจการ	.123**	.008	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
กำไรต่อหุ้น	.068	.146	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
จำนวนหุ้นสามัญที่จดทะเบียน	.070	.130	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
จำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว	.034	.470	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยด้านบริษัท เชิงปริมาณโดยรวม	.061	.186	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์ เชิงปริมาณ	พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านระยะเวลา เฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
สินทรัพย์รวมของกิจการ	-.018	.702	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกัน ข้าม
หนี้สินรวมของกิจการ	.057	.219	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
รายได้ของกิจการ	.218**	.000	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
กำไรต่อหุ้น	.125**	.007	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
จำนวนหุ้นสามัญที่จดทะเบียน	.107*	.021	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
จำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว	.105*	.024	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยด้านบริษัท เชิงปริมาณโดยรวม	.136**	.003	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์ เชิงปริมาณ	พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้าน จำนวนวันซื้อขายหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
สินทรัพย์รวมของกิจการ	.022	.633	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
หนี้สินรวมของกิจการ	.073	.117	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
รายได้ของกิจการ	.085	.069	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
กำไรต่อหุ้น	.035	.453	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
จำนวนหุ้นสามัญที่จดทะเบียน	.055	.238	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
จำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว	-.030	.514	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกัน ข้าม
ปัจจัยด้านบริษัท เชิงปริมาณโดยรวม	.053	.251	ไม่สัมพันธ์	ทิศทาง เดียวกัน

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 18 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พบว่า

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ กับมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .336 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ กับจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .142 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ กับระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การ

วิเคราะห์เชิงคุณภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .136 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หมายความว่าเมื่อปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เปลี่ยนแปลงไป จะส่งผลให้ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณในข้อรายได้ของกิจการ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .218

ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ กับจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .537 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์

สมมติฐานข้อที่ 12 ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 12 ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

H_0 ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

H_1 ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ตาราง 19 การทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านเหตุผล	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
ผลตอบแทนที่ได้มากกว่าการลงทุนใน รูปแบบอื่น	.075	.105	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
การลงทุนในหลักทรัพย์สามารถช่วยกระจาย ความเสี่ยง	.035	.455	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
การลงทุนในหลักทรัพย์มีความมั่นคงสูง	.118*	.011	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านเหตุผลโดยรวม	.102*	.028	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านเหตุผล	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้าน จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
ผลตอบแทนที่ได้มากกว่าการลงทุนใน รูปแบบอื่น	.137*	.003	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
การลงทุนในหลักทรัพย์สามารถช่วยกระจาย ความเสี่ยง	.112*	.015	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
การลงทุนในหลักทรัพย์มีความมั่นคงสูง	-.002	.966	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกัน ข้าม
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านเหตุผลโดยรวม	.102*	.028	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน

ตาราง 19 (ต่อ)

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านเหตุผล	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้านระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทางความสัมพันธ์
ผลตอบแทนได้มากกว่าการลงทุนในรูปแบบอื่น	.095*	.042	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
การลงทุนในหลักทรัพย์สามารถช่วยกระจายความเสี่ยง	.049	.296	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
การลงทุนในหลักทรัพย์มีความมั่นคงสูง	.082	.079	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านเหตุผลโดยรวม	.098*	.035	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านเหตุผล	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้านจำนวนวันซื้อขายหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทางความสัมพันธ์
ผลตอบแทนได้มากกว่าการลงทุนในรูปแบบอื่น	.092*	.048	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
การลงทุนในหลักทรัพย์สามารถช่วยกระจายความเสี่ยง	.039	.399	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
การลงทุนในหลักทรัพย์มีความมั่นคงสูง	.006	.898	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านเหตุผลโดยรวม	.056	.226	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พบว่า

ความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล กับมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .023 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .102 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หมายความว่าเมื่อปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล เปลี่ยนแปลงไป จะส่งผลให้มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับ

ต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล ในข้อการลงทุนในหลักทรัพย์มีความมั่นคงสูง มีความสัมพันธ์กับมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .118

ความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล กับจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .021 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .102 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หมายความว่าเมื่อปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล เปลี่ยนแปลงไป จะส่งผลให้จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองเพิ่มขึ้น ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล ในข้อผลตอบแทนที่ได้มากกว่าการลงทุนในรูปแบบอื่น มีความสัมพันธ์กับจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .137

ความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล กับระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .020 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .098 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หมายความว่าเมื่อปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล เปลี่ยนแปลงไป จะส่งผลให้ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล ในข้อผลตอบแทนที่ได้มากกว่าการลงทุนในรูปแบบอื่น มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .095

ความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล กับจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .196 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์

สมมติฐานข้อที่ 13 ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 13 ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

H_0 ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

H_1 ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ตาราง 20 การทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านอารมณ์	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีในการสร้างความมั่งคั่งได้อย่างรวดเร็ว	-.030	.521	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกันข้าม
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมสูงในสังคม	.075	.108	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านอารมณ์	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการลงทุนสำหรับคนยุคใหม่ที่มีความคิดก้าวหน้า	.090	.052	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านอารมณ์โดยรวม	.046	.322	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน

ตาราง 20 (ต่อ)

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านอารมณ์	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้าน จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีในการสร้าง ความมั่งคั่งได้อย่างรวดเร็ว	.033	.476	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการที่ได้รับ ความนิยมสูงในสังคม	.111*	.017	ต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการลงทุน สำหรับคนยุคใหม่ที่มีความคิดก้าวหน้า	.076	.101	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านอารมณ์โดยรวม	.085	.069	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านอารมณ์	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้านระยะเวลา เฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีในการสร้าง ความมั่งคั่งได้อย่างรวดเร็ว	-.031	.500	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางตรงกัน ข้าม
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการที่ได้รับ ความนิยมสูงในสังคม	.054	.243	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการลงทุน สำหรับคนยุคใหม่ที่มีความคิดก้าวหน้า	.025	.590	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านอารมณ์โดยรวม	.014	.757	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน

ตาราง 20 (ต่อ)

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านอารมณ์	พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ด้าน จำนวนวันซื้อขายหลักทรัพย์			
	R	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีในการสร้าง ความมั่งคั่งได้อย่างรวดเร็ว	-.008	.863	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการที่ได้รับ ความนิยมสูงในสังคม	.034	.462	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการลงทุน สำหรับคนยุคใหม่ที่มีความคิดก้าวหน้า	.066	.157	ไม่สัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านอารมณ์โดยรวม	.033	.485	ไม่สัมพันธ์	ทิศทาง เดียวกัน

จากตาราง 20 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล กับพฤติกรรม
การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พบว่า

ความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ กับมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่า ค่า
Sig. (2-tailed) เท่ากับ .296 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติ
ฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับต่อพฤติกรรมการ
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์

ความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ กับจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง พบว่า ค่า
Sig. (2-tailed) เท่ากับ .078 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติ
ฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุน
ในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง

ความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ กับระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครอง
หลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .741 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก
(H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ ไม่มีความสัมพันธ์
กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์

ความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ กับจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่า ค่า
Sig. (2-tailed) เท่ากับ .610 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติ
ฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุน
ในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์

ตอนที่ 6 แสดงสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน และผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 21 สถิติและผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
1. นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ด้าน ลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำแตกต่างกัน		
1.1 นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ด้าน ลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำแตกต่างกัน	Chi-Square	ยอมรับสมมติฐานหลัก
1.2 นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ด้าน ลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำแตกต่างกัน	Chi-Square	ยอมรับสมมติฐานหลัก
1.3 นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ด้าน ลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำแตกต่างกัน	Chi-Square	ยอมรับสมมติฐานหลัก
1.4 นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ด้าน ลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำแตกต่างกัน	Chi-Square	ยอมรับสมมติฐานหลัก

ตาราง 21 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
1.5 นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ด้าน ลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำแตกต่างกัน	Chi-Square	ยอมรับสมมติฐานหลัก
1.6) นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ด้าน ลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำแตกต่างกัน	Chi-Square	ยอมรับสมมติฐานหลัก
1.7) นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ด้าน ลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่ซื้อขายเป็นประจำแตกต่างกัน	Chi-Square	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
2. นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีปัจจัยพื้นฐานแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน		
2.1 นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์แตกต่างกัน		
ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก

ตาราง 21 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
จำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
2.2 นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์แตกต่างกัน		
ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
จำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
2.3 นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีปัจจัยพื้นฐานบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์แตกต่างกัน		
ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
จำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก

ตาราง 21 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
2.4 นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีปัจจัยพื้นฐานบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ แตกต่างกัน		
ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
จำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
3. นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีปัจจัยแรงจูงใจแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์ แตกต่างกัน		
3.1 นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน		
ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง	Pearson Correlation	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก

ตาราง 21 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
จำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
3.2 นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์แตกต่างกัน		
ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก
จำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐานหลัก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐานวิธีการดำเนินการศึกษา และการค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการสำรวจปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

เนื่องจากในปัจจุบันการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ มีความแพร่หลายและได้รับความสนใจจากประชาชนส่วนใหญ่เป็นอย่างมาก หากได้มีการสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครใช้ในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพิจารณาของนักลงทุน ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงแก่นักลงทุนในการลงทุนในหลักทรัพย์ได้

ด้วยเหตุดังกล่าว จึงควรได้รับการสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครใช้ตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับบริษัทตัวแทนซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ในการวางแผน ปรับปรุง กลยุทธ์ทางการตลาดต่างๆ เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ย การศึกษา ประสบการณ์ซื้อขายหลักทรัพย์
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านอุตสาหกรรม และด้านบริษัท ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล ด้านอารมณ์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักลงทุนที่มีลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และประสบการณ์ในการซื้อหลักทรัพย์ แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน
2. ปัจจัยพื้นฐาน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านอุตสาหกรรม ปัจจัยด้านบริษัท มีอิทธิพลกับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
3. ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเหตุผล และ ปัจจัยด้านอารมณ์ มีอิทธิพลกับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานที่มีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปี ถึง 60 ปี ที่มีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบจำนวนประชากร (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545: 26) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 คน และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิด 0.05 หรือ 15 คน รวมเป็นทั้งหมด 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ และขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ หรือแบบสอบถาม(Questionnaire) ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการศึกษาเอกสารต่างๆ ทฤษฎี แนวความคิด วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับสิ่งที่ต้องการศึกษาวิจัย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1. เพศ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
2. อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Ordinal Scale)
3. สถานภาพสมรส เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
4. ระดับการศึกษา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Ordinal Scale)
5. อาชีพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
6. รายได้ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Ordinal Scale)
7. ประสบการณ์ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Ordinal Scale)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน โดยได้แบ่งปัจจัยออกเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม และปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท(การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ และ การวิเคราะห์เชิงปริมาณ) ซึ่งเป็นลักษณะคำถามแบบมาตราวัดแบบลิเกอ์ (Likert Scale) และใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันดับภาคชั้น

(Interval Scale) มีทั้งหมด 20 ข้อ โดยแบ่งเป็นระดับความสำคัญต่อปัจจัยพื้นฐานในแต่ละด้านเป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน โดยได้แบ่งปัจจัยออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านเหตุผล และ ด้านอารมณ์ ซึ่งเป็นลักษณะคำถามแบบมาตรวัดแบบลิเกอ์ (Likert Scale) และใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มีทั้งหมด 6 ข้อ โดยแบ่งเป็นระดับความสำคัญต่อปัจจัยพื้นฐานในแต่ละด้านเป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ลักษณะ คือ คำถามปลายปิด จำนวน 3 ข้อ และ คำถามปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือหรือแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีการดำเนินการสร้างตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาลักษณะ รูปแบบและวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร งานวิจัย แนวคิด ทฤษฎี ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. รวบรวมเนื้อหาและสาระต่างๆ ที่ได้จากเอกสาร งานวิจัย แนวคิด ทฤษฎี ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
3. นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลนั้นมาสร้างแบบสอบถามทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ส่วนที่ 2 ปัจจัยพื้นฐาน
 - ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ
 - ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุน
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบและเสนอแนะเพิ่มเติม
5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้อง และความเหมาะสมของเนื้อหา จากนั้นนำปรึกษากับคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ เพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจนก่อนนำไปใช้
6. นำเสนอแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546:449) ค่าอัลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม หากมีค่าระหว่าง $0 < \alpha < 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง

ซึ่งผลการทดสอบมีดังนี้ ค่าสัมประสิทธิ์ (α – Coefficient) โดยรวมเท่ากับ .896 เมื่อแยกแต่ละด้าน พบว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ เท่ากับ .849 ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม เท่ากับ .866 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท(คุณภาพ) เท่ากับ .913 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท(ปริมาณ) เท่ากับ .888 ปัจจัยแรงจูงใจด้านเหตุผล เท่ากับ .872 และ ปัจจัยแรงจูงใจด้านอารมณ์ เท่ากับ .862

7. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกับตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม (Field Study) โดยใช้แบบสอบถามที่ได้รับการทดสอบคุณภาพแล้ว โดยขอความร่วมมือกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปี ถึง 60 ปี โดยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีตอบแบบสอบถาม แล้วรอเก็บแบบสอบถามทันที

การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดระบบทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้จัดทำและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด มาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของนักลงทุนกลุ่มนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนกลุ่มนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนกลุ่มนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
5. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อ ขายหลักทรัพย์ ในตลาดหลักทรัพย์ของผู้สนใจลงทุนของนักลงทุนกลุ่มนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
6. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยใช้สถิติ ไคสแควร์(Chi-Square)
7. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 หาความสัมพันธ์ โดยใช้ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน(Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
8. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 หาความสัมพันธ์ โดยใช้ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน(Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เพศหญิง มีจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 เพศชาย มีจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีจำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมาคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 และผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในสถานโสด หย่าร้าง/หม้าย มีจำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 รองลงมาคือ สถานภาพสมรสมีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีจำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมาคือ สูงกว่าระดับปริญญาตรี มีจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่ออยู่ในระดับ 20,001 – 40,000 บาท มีจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 รองลงมาคือ ระดับรายได้ 40,001 – 60,000 บาท มีจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ระดับรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 และระดับรายได้ 60,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5 รองลงมาคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์น้อยกว่า 1 ปี มีจำนวน 203 คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาคือ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์มากกว่า 1 ปี มีจำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากัน

3.99 ข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมาก คือ ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ ภาวะเศรษฐกิจภายนอกประเทศ ภาวะการณ์ซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 4.14 3.87 และ 3.76 ตามลำดับ

ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านอุตสาหกรรมโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.98 ข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมาก คือ ประเภทของอุตสาหกรรมที่ต้องการเลือกลงทุน อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม และสภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมนั้นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 4.20 และ 4.05 ข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญปานกลาง คือ กฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมนั้นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท (เชิงคุณภาพ) พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านบริษัท (เชิงคุณภาพ) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.25 ข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมาก คือ ส่วนแบ่งในตลาด และความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ของผู้บริหารระดับสูง อัตราการขยายตัวในอดีต โครงสร้างเงินทุนของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ ความมีชื่อเสียงของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 4.17 4.16 4.00 และ 3.99 ตามลำดับ

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท (เชิงปริมาณ) พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านบริษัท (เชิงปริมาณ) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.15 ข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมาก คือ จำนวนหุ้นสามัญที่จดทะเบียน รายได้ของกิจการ สินทรัพย์รวมของกิจการ จำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว หนี้สินรวมของกิจการ และกำไรต่อหุ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 4.24 4.14 4.13 4.06 และ 4.03

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน

ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เห็นด้วยกับกับปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.69 ข้อที่นักลงทุนให้เห็นด้วยมาก คือ การลงทุนในหลักทรัพย์สามารถให้ผลตอบแทนได้มากกว่าการลงทุนในรูปแบบอื่น และการลงทุนในหลักทรัพย์สามารถช่วยกระจายความเสี่ยงในการออมเงินได้เป็นอย่างดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และ 3.70 ตามลำดับ ข้อที่นักลงทุนให้เห็นด้วยปานกลางคือ การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการที่มีความมั่นคงสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เห็นด้วยกับกับปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.86 ข้อที่นักลงทุนให้เห็นด้วยมาก คือ การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการลงทุนสำหรับคนยุคใหม่ที่มีความคิดก้าวหน้า การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมสูงในสังคม และ การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการสร้างความมั่งคั่งให้กับท่านได้อย่างรวดเร็ว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 3.85 และ 3.79 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ พฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของผู้ลงใจลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยต่อวัน พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีมูลค่าการซื้อขายโดยเฉลี่ย 67,055 บาทต่อวัน

จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีการถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 2.25 หลักทรัพย์

ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 174.68 วัน

ซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยก็วัน พบว่านักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 12.03 วันต่อเดือน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 เพศ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่า

1. **ลักษณะการลงทุน** เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านลักษณะการลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .204 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. **แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน** เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านแหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ 5.011 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. **กลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายบ่อยที่สุด** เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายบ่อยที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .572 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 อายุ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่า

1. **ลักษณะการลงทุน** อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านลักษณะการลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .674 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. **แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน** อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านแหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .222 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง ระดับรายได้ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านกลุ่มหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .995 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 6 อาชีพ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่า

1. ลักษณะการลงทุน อาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านลักษณะการลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .223 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน อาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านแหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .430 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง อาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านกลุ่มหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .896 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 7 ประสบการณ์ในการลงทุน ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน โดยใช้สถิติไค-สแควร์ในการทดสอบ พบว่า

1. ลักษณะการลงทุน ประสบการณ์ในการลงทุน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านลักษณะการลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .000 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน ประสบการณ์ในการลงทุน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านแหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .003 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการลงทุนบ่อยครั้ง ประสบการณ์ในการลงทุน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน ด้านกลุ่มหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .000 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 8 ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ พบว่า

ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .120 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .496 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .927 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .652 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 9 ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ พบว่า

ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .961 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .691 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .173 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .405 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 10 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ พบว่า

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .149 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .979 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .949 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .526 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 11 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ พบว่า

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .336 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .142 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ โดยค่าเฉลี่ย ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .136 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ มีความสัมพันธ์ทำให้ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .537 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 12 ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ พบว่า

ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยค่าเฉลี่ย Sig. (2-tailed) เท่ากับ .023 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .113 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์ทำให้มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง โดยค่าเฉลี่ย Sig. (2-tailed) เท่ากับ .021 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .115 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

โดยมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์ทำให้จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ โดยค่าเฉลี่ย Sig. (2-tailed) เท่ากับ .020 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .117 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์ทำให้ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญ เท่ากับ .196 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 13 ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ พบว่า

ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .296 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .078 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .741 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์ กับจำนวนวันที่ซื้อขายหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .610 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่สำคัญ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคล มีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่างกัน พบว่า

นักลงทุนเพศหญิงมีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมากกว่าเพศชาย โดยมีพฤติกรรมในการลงทุน ด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุนและกลุ่มหลักทรัพย์ที่มี

การซื้อขายบ่อยครั้ง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุพร จรูญรังษี (2546: 71) กล่าวไว้ว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มี เพศ ต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในการลงไม่แตกต่างกัน

นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุนและกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายบ่อยครั้ง ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ขรณี วิวัฒนานนท์ (2546: 103) กล่าวไว้ว่า นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีปริมาณการติดต่อโบรกเกอร์ ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขาย หลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขาย หลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ไม่แตกต่างกัน

นักลงทุนที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุนและกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายบ่อยครั้ง ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุพร จรูญรังษี (2546: 71) กล่าวไว้ว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในการลงทุนไม่แตกต่างกัน

นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุนและกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายบ่อยครั้ง ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ขรณี วิวัฒนานนท์ (2546: 103) กล่าวไว้ว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ไม่แตกต่างกัน

นักลงทุนที่มีระดับรายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุนและกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายบ่อยครั้ง ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ขรณี วิวัฒนานนท์ (2546: 104) กล่าวไว้ว่า นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกันมีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ไม่แตกต่างกัน

นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุนและกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายบ่อยครั้ง ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุวรรณา วิศุกดีสิทธิ์ (2551: 261) กล่าวไว้ว่า นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านจำนวนครั้งในการซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าในการซื้อขายในการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองโดยเฉลี่ย ไม่แตกต่างกัน

นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านลักษณะการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุนและกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายบ่อยครั้ง แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ นฤมล ศรีหะวรรณ (2546: 98) กล่าวไว้ว่า นักลงทุนทั่วไปที่มีประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน เนื่องมาจากนักลงทุนที่มีประสบการณ์มากจะมีความรู้

กับโบรเกอร์ และระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้ไม่สามารถขายหลักทรัพย์ออกไปได้ หรือต้องการซื้อหลักทรัพย์เพื่อเงินปันผล

3. ปัจจัยด้านแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
พบว่า

ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ชฎาภา กรกมลรัตน์ (2556: 157) กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจที่มีเหตุผลโดยรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการจะซื้อขาย และการแนะนำ หรือบอกต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยผ่านโทรศัพท์มือถือ iPhone ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ในด้าน ความบ่อยครั้งในการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับ ชฎาภา กรกมลรัตน์ (2556: 157) กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจที่มีเหตุผลโดยรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการจะซื้อขาย และการแนะนำ หรือบอกต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยผ่านโทรศัพท์มือถือ iPhone ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านอารมณ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในด้าน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ และความบ่อยครั้งในการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ชฎาภา กรกมลรัตน์ (2556: 158) กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจในด้านอารมณ์โดยรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการจะซื้อขาย และการแนะนำ หรือบอกต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยผ่านโทรศัพท์มือถือ iPhone ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับ ปัจจัยพื้นฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม ปัจจัยด้านบริษัทเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเป็นปัจจัยที่นักลงทุนให้ความสำคัญในระดับมาก โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จากผลการวิจัยดังกล่าว บริษัทหลักทรัพย์ และผู้แนะนำการลงทุน ควรนำข้อมูลดังกล่าว นี้ไปใช้ประกอบการพัฒนาบทวิเคราะห์ในหลักทรัพย์ต่างๆ

ให้หลากหลายครอบคลุมทุกปัจจัยพื้นฐาน เพื่อนำเสนอแก่นักลงทุนกลุ่มเป้าหมายใช้ในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง และทันต่อเหตุการณ์

ข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านเหตุผลและอารมณ์ มีผลต่อการลงทุนของนักลงทุนในระดับมาก โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จากผลการวิจัยดังกล่าว ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรจูงใจให้บริษัทที่มีศักยภาพเข้ามาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ให้มากขึ้น โดยคัดสรรในเรื่องขอผลประกอบการ การเจริญเติบโต นโยบายการจ่ายปันผล และธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดแรงจูงใจแก่นักลงทุนมีตัวเลือกในการลงทุนเพิ่มมากขึ้น รวมถึงบริษัทหลักทรัพย์ควรนำข้อมูลที่ได้นี้ ไปวางแผนการตลาด สร้างแรงจูงใจให้กับนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครในการซื้อขายหลักทรัพย์กับนักลงทุนกลุ่มเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของกลุ่มที่อยู่ในวัยเกษียณอายุ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการลงทุน
2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของกลุ่มกองทุน (Mutual Fund) และ กลุ่มบัญชีบริษัทหลักทรัพย์ (Prop Trade) เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการลงทุน และเป็นกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับหลักทรัพย์ในการลงทุน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2545). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- กนกตล สิริวิวัฒน์ชัย. (มกราคม-มีนาคม, 2557). การตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18 - 48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร: *วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ*. 4: 1.
- จิรัตน์ สังข์แก้ว. (2544). *การลงทุน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชมรณี วิวัฒน์านนท์. (2546). *การสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. สารนิพนธ์ บช.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉัตรยาพร เสมอใจ; และมัทนียา สมมิ. (2548). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ชญาภา กรกมลรัตน์. (2556). *แรงจูงใจพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยผ่านโทรศัพท์มือถือ iPhone ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บช.ม. (การจัดการ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชิตพันธ์ วรรัตน์นิธิกุล. (2549). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ช่วงปี พ.ศ.2549*. วิทยานิพนธ์ บช.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร.
- ชุตินา เจริญจิตร. (2548). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บช.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศักดิ์ ศรีสูงเนิน. (2540). *แรงจูงใจ*. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ดาริณี ดัชนีไชยภู่. (2525). *หลักและนโยบายการลงทุน*. กรุงเทพฯ: วิชาการพิมพ์.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2538). *20 ปีตลาดหลักทรัพย์*. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2558, จาก <http://www.set.or.th>.
- (2545). *ก้าวแรกสู่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- (2545). *การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- (2545). *ความมั่นคง ใครบ้างไม่ยอมมี*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2545). *เตรียมพร้อมก่อนการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์*.
กรุงเทพฯ: ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- (2545). *รู้จักกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- นฤมล ศรีหะวารณ. (2546). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ผ่าน
ระบบอินเทอร์เน็ตของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การ
จัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปณิตดา อินทร์พรหม. (2539). *หลักและนโยบายการลงทุน*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ปรีชา จำปาแดง. (2546). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนราย
ย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชชา จุนอนันตธรรม. (2554). *ผลการสำรวจผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
(Investor Research Survey)*. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- เพชร ชุมทรัพย์. (2544). *หลักการลงทุน*. พิมพ์ครั้งที่ 12 กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิภารัตน์ อิมพัทธ์. (2549). *ความรู้ความเข้าใจ ทศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการบริษัท
หลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไป*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2550). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ. (2545). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ศุภร เสรีรัตน์. (2544). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เอ อาร์ บีซิเนส เพรส.
- สายสิทธิ์ ภูริพันธ์. (2555). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักศึกษาคณะ
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. รายงานวิชาการวิจัยปัญหาเศรษฐกิจปัจจุบัน.
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุพร จรุงรังสี. (2546). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุน
ทั่วไปในประเทศ ในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2557). *โครงการวิจัยผู้มีศักยภาพ
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ (Potential retail Investors) และนักลงทุนบุคคล (Current retail
Investors) ในต่างจังหวัด*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุวสา ชัยสุรัตน์. 2537. *หลักการตลาด*. กรุงเทพฯ: ภูมิบัณฑิตการพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2529). *เอกสารการสอนชุดวิชาการลงทุน หน่วย 1 – 6*. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- (2529). *เอกสารการสอนชุดวิชาการลงทุน หน่วย 7 – 15*. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2531). *เอกสารการสอนชุดวิชาการลงทุน*. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2543). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรุสา บรรณกิจโสภณ. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- Maslow, Abraham H. (1954). *Motivation and Personality*. New York: Harper.
- Myers, J. 2007. *What type of Investor Are You? How Investor Profiling Is Changing the Way Investment Advice Is Given*. Retrieved January 19, 2009 from <http://www.psychonomics.com/research/a&s/bfinancelinks.html>
- Hanna, N.; & Wozniak, R. 2001. *Consumer behavior: An applied approach*. Upper Saddle River. N.J.: Prentice Hall.
- Reilly K. Frank. (1979). *Investment Analysis and Portfolio Management*. Hinsdale: The Dryden Press.
- Tois; & Carroll. (1982). *Motivation, Dictionary of Management*. New York: Harper.
- Victor T.G. Middleton. (1995). *Marketing in Travel and Tourism*. Oxford: Butterworth - Heinemann.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงาน
ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

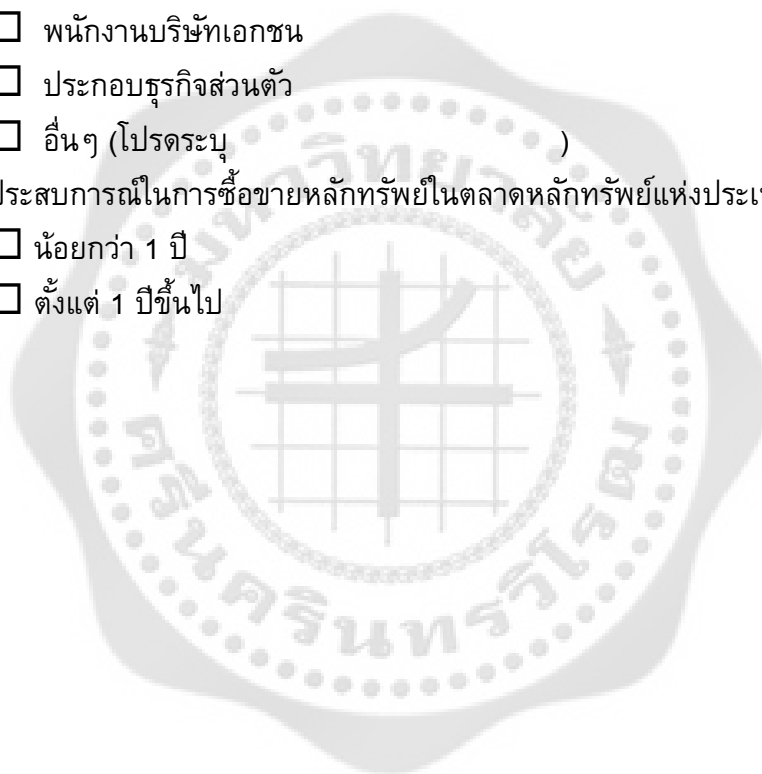
คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้จัดทำเพื่อประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน

คำแนะนำ กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม หรือตรงกับความคิดท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ
 - ชาย
 - หญิง
2. อายุ
 - 21 – 30 ปี
 - 31 – 40 ปี
 - 41 – 50 ปี
 - 51 - 60 ปี
3. สถานภาพ
 - โสด
 - สมรส
 - หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่
4. ระดับการศึกษา
 - ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - ปริญญาตรี
 - สูงกว่าปริญญาตรี

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
- น้อยกว่า 20,000 บาท
 - 20,001 – 40,000 บาท
 - 40,001 – 60,000 บาท
 - 60,001 – 80,000 บาท
 - 80,001 บาทขึ้นไป
6. อาชีพ
- ข้าราชการ
 - พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - พนักงานบริษัทเอกชน
 - ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)
7. ประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- น้อยกว่า 1 ปี
 - ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ปัจจัยพื้นฐาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุน	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยพื้นฐาน					
1. ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ					
ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ					
ภาวะเศรษฐกิจภายนอกประเทศ					
การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยของธนาคารแห่งประเทศไทย					
ภาวะการณืซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดต่างประเทศ					
2. ปัจจัยด้านอุตสาหกรรม					
ประเภทของอุตสาหกรรมที่ต้องการเลือกลงทุน					
อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม					
สภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมนั้นๆ					
กฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมนั้นๆ					
3. ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท					
3.1 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ					
ขนาดของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์					
อัตราการขยายตัวในอดีต					
ความมีชื่อเสียงของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์					
โครงสร้างเงินทุนของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์					
ส่วนแบ่งในตลาด					
ความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ของผู้บริหารระดับสูง					
3.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ					
สินทรัพย์รวมของกิจการ					
หนี้สินรวมของกิจการ					
รายได้ของกิจการ					
กำไรต่อหุ้น					
จำนวนหุ้นสามัญที่จดทะเบียน					
จำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว					

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน

ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านเหตุผล					
ท่านคิดว่าการลงทุนในหลักทรัพย์สามารถให้ผลตอบแทนได้มากกว่าการลงทุนในรูปแบบอื่น					
ท่านคิดว่าการลงทุนในหลักทรัพย์สามารถช่วยกระจายความเสี่ยงในการออมเงินได้เป็นอย่างดี					
ท่านคิดว่าการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการที่มีความมั่นคงสูง					
ด้านอารมณ์					
ท่านคิดว่าการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีในการสร้างความมั่งคั่งให้กับท่านได้อย่างรวดเร็ว					
ท่านคิดว่าการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมสูงในสังคม					
ท่านคิดว่าการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นวิธีการลงทุนสำหรับคนยุคใหม่ที่มีความคิดก้าวหน้า					

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการซื้อ ขาย หลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของผู้สนใจลงทุน

1. ลักษณะการลงทุนของท่านเป็นประเภทใดมากที่สุด
 - ซื้อขายแบบหักกลบลบหนี้ภายในวัน
 - ซื้อขายแบบหวังกำไรจากส่วนต่างราคาที่สูงขึ้น
 - ซื้อขายแบบหวังเงินปันผล
2. แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน
 - เงินออมตนเอง
 - เงินจากบุคคลในครอบครัว
 - เงินกู้จากสถาบัน
 - อื่นๆ.....
3. กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านมีการซื้อขายบ่อยที่สุด
 - กลุ่มธุรกิจการเงิน (ธนาคาร เงินทุนและหลักทรัพย์ ประกันภัยและประกันชีวิต)
 - กลุ่มทรัพยากร (พลังงานและสาธารณูปโภค เหมือนแร่)
 - กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (ธุรกิจการเกษตร อาหารและเครื่องดื่ม)
 - กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค (แพคเกจจิ้ง ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน ของใช้ส่วนตัว
เวชภัณฑ์)
 - กลุ่มบริการ (พาณิชย์ การแพทย์ สื่อสิ่งพิมพ์ บริการเฉพาะกิจ ท่องเที่ยวและ
สันทนาการ ขนส่ง โลจิสติก)
 - กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (วัสดุก่อสร้าง พัฒนาอสังหาริมทรัพย์)
 - กลุ่มเทคโนโลยี (ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร)
 - กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (ยานยนต์ วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร กระดาษและ
วัสดุการพิมพ์ ปิโตรเคมี และเคมีภัณฑ์ บรรจุก๊าซ)
4. มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย.....บาทต่อเดือน
5. จำนวนหลักทรัพย์ ที่ท่านถือครอง.....หลักทรัพย์
6. ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์วัน
7. โดยเฉลี่ยท่านมีการซื้อขายหลักทรัพย์.....วันต่อเดือน

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญออกแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่ง/สังกัด
1. อาจารย์ ดร.ไพบูรณ์ อาชารุ่งโรจน์	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์จิตตอุษา ชันทอง	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายธนกร พจน์ธนาบันเทิง
วันเดือนปีเกิด	21 พฤศจิกายน 2526
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	50 ซอบจันทน์ 16 ถนนจันทน์ แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร กทม.
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยผู้จัดการ ฝ่ายกำกับและตรวจสอบ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัทหลักทรัพย์ เออีซี จำกัด (มหาชน) 1701-7 ชั้น 17 อาคาร Athenee Tower ถนน วิทยู แขวง ลุมพินี เขต ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2550	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ จาก มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
พ.ศ. 2559	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

